

et non est profuit me nra

omne in p̄s̄o die reg. **A**

ingre horum c. ser. m. r. u. r. t. a.

Co
Alcon
Sec.
v. 94

...um ...

...

...um ...

...

...um ...

...

...to ...

...o ...

...o ...

Cod. 73.
Sententiæ
aliquorum Patrum
ex Bibliotheca Patrum
excerptæ
A Fr. Bonifacio de Thomar,
Monacho Sisterciensi Lusitano,
antiqui Monasterii de Tamarães.

XVII

Cod. 13.

aliquorum
ca. Bibliotheca

ca. 13.
ca. 13.
ca. 13.

Sabinus Episcopus Viennensis
B.P. tom 5 fe 3 pag 382.

1 Parabolas sic nomen prope in latine videtur
trasse malitiam et esse nomen per Salamad
abum dei seu liuros ut per huc de monstraret,
quia non iuxta litteram, sed aliter et spiritali
aliter intelligere de semis, quod dicitur H.

2 per Gregor ad os sententia traduzendo as parabolas
los de Salamad the chamoras proverbios.
Sicut Parabolas dicuntur, quia occulta sunt et
secreta mysteria significant; sic et proverbialia
congrue notantur, quia talia sunt quae sapi-
entia in ore fidelium notari, et memoria com-
mendari ac retinere debeant. H. 383 A.

3 Ad dicendam sapientiam et disciplinam
que differens ha entre sabiduria e disciplina
na? Sabiduria est divitatum rerum ag-
nitio; disciplina vero est sancta et pura
vita conuicta. B.

4 Que he sabiduria? Scire et intelligere,
quomodo recte credere debeas. B.

5 Que he disciplina? Cognoscere qualiter vivam:
que magis oportet vivere et qui operando conue-
niat agere, et quo debent intentionem cordis di-
rigere. B.

6 Timor domini principium sapientiae, quibus
 sed os tremore sedent. Quis hoc est, Terribilis et
 sanctus. Similis, quia veluti serui domino serui
 mus timore gehenna, ne ad tormenta duamur.
 Sanctus, quia sicut bonus filius timet, ne vel in
 modico offendat oculos a manibus patris, sic et qui
 perfecti sunt in Eulogia tremunt, ne peccando offen-
 dant oculos Dei. B

7 Quis deus domus tremore se magis sabio et ter-
 ribili os sanctus? Similis, quia qui am-
 que sapore incipit, hoc est, post peccata de cog-
 nitio errare; primo diuino timore corrigitor,
 ne ad tormenta trahatur. B

8 Quis deus tremor sanctus? fuget sapientiam,
 quoniam perfecta charitas bonas mittit timorem
 1. Tran. 4 d. ipsum serui em. Timor non sanctus
 permanet in saeculum saeculi [Pab. 19. c] C.

9 Frustra iacitur rete ante oculos pennato-
 rum quere. Quem sed estis homines?
 sancti et beati viri, qui habent pennas quae dei, spei,
 et charitatis, ceterarumque virtutum quibus ad cae-
 lita contemplanda uolant: habent et persutiles
 oculos, quibus et insidias hostis antiqui pra-
 uident, et peccata praecavent. C

10 facile in terra superare possunt insidias
 diaboli, qui suam conuersationem habent in caelis. C

- 11 Inclina cor tuum ad intelligendam prudentiam
 am proverb. 5. *Como se pide inclinacion de cor.*
 Ille inclinatur cor suum ad cognoscendam prudentiam,
 qui humiliat se et emundat animum suum à pec-
 catis, ut dignus fiat ad percipienda mysteria di-
 vinitatis. *E*
- 12 Ne imitari sapientia tua? Quem se confit
 sapientia? Ille, qui sua sapientia, aut sui iudicis
 conficit se posse implere divina mandata. *E*
- 13 Ne hi sapiens apud te metipsum proverb. 3. 2.
 Quem se habeo parum hinc meo? Ille certe qui
 se praetorij quasi doctor extollit, et iacta de his
 quae ex dictis Patrum recte cognoscere ac intelli-
 gere potuit. *E*

14 Humilitatis Domini est omnis illisus. // Quem
 se ~~exornat~~ ^{exornat}? Illisus est qui verba Dei
 serverse intelligendo et docendo contemnit. —
 Illisus est, qui suos proximos humiliat et pau-
 peres insultando contemnit. — Illisus est, qui
 magna Dei remissa quasi parva despicit, et
 poenam aeterna damnationis quasi tolerabilem
 spernit. *E*

15 Et ego natus fui gabri mei, se nullus et unige-
 nitus unam matrem mea! proverb. 4. *Como se pide*
genito parva sua may se ante se que uno dicitur Regis

Verum est quia praesens eum habet uterimus,
sed ille mox mortuus est: quasi nunquam vixit,
sine nomine ad hanc vitam discessit, propterea
unigenitum appellat. G

16 Non declinet ad dexteram, neque ad sinistram

quem de a parte parva a parte directa cursum a
effuerda! Tulus declinat ad dexteram, qui de
sua infamia et infirmitate presumit: Triumvir
declinat ad sinistram, qui propter carnis fragilita-
tem, abuari se posse sperat.

Declinat ad dexteram, qui vult plus sapere
quam oportet sapere: declinat ad sinistram, qui
servit stultitia. H.

17 Ne deus alicuius in honorem suum, et annis eius
creduli. quod cap. Que honora sic est?

causam charitatis exhibent. Et honore dicit, cuius ratio
est sumo ad imaginem dei: Alioquin, alicuius ap-
pellat, et est servus: Ne honorem suum in hoc ad ima-
ginem dei creatus et male vivens iudicij immu-
nitas spiritibus. Et 38 + H.

18 In placis aquas eius diuine, rubeas eas plures,
reseruit alicuius parvitas eius? Et auemus de
simon ad ipsa pella, neque como non sit in pedem
tot! Si quis in placis rubeamus, quando alius
verba divina luce rubeamus, et tamen plures
aquas rubeamus, quia de ista rubeatione sume-
ras. auemus non querimus. B

19 Ne sint alicui participes tui. Tunc ma-
lignos spiritus in predicatione participes
et socios nobis facimus, quando per superbiam
intus mesimus, et de predicatione nostra inanem
gloriam desideramus. C

20 Multas labii verberabatur! proverbio
Seratio in hoc loco, damnata bonem similitat.
Multas eras labii verberabatur, quia propter
verba iniqua et mala qua loquutus est, in-
demonia fitur. G.

21 Et vita in manibus lingue, h. Manus lin-
gue, ipsa verba, sunt, quibus aut bona
loquendo mereatur vitam, aut male loquendo
mereatur mortem. G.

22 Manus in manu, non erit innocens manus!
proverbio de quo modo sum hominem mas lem.
a mas forte amad (por ipse modo he intente! Qui
manum iungit ad manum, nihil ubique ope-
ratur: manus eras quoadin fuerit manus in manu,
non erit innocens, quia et si ad tenus subtrahit
manus ab opere malo, tamen quoadin malus est,
innocentiam cordis habere non potest. Lt 385, A.

23 Melior pauper est et sufficiens sibi, quam
gloriosus et indignus pane. proverbio Vere
melior est suter idiota et simplex qui opera-
tur bona qua novit, unde vitam eternam me-

Alonius

realiter habere in colij, quam gloriosius, id est,
clarior doctrina et eruditione scripturarum, vel
litterarum doctorij officio, qui videt panem dilec-
tionis, quia neque summum diligit neque proximi-
mum. Vel certe ideo panem indiget quia non esse
ratur que intelligit, aut docet. E

24 Vult et non vult piger quæst. 13. Sequor
vno rad quer! Per pigrum, ille se pig-
natur qui se non vult exercere in bonis ope-
ribus! Vult ergo regnare piger cum Deo,
et non vult laborare pro Deo. Vult perui-
nere ad beatitudinem, et tamen non vult
præcepta Christi implere, ut beatitudinem me-
realiter obtinere. H

25 Tibi æquus modus, iustitiam sextarius
Leuit. 19. Ille in domo sua diversum ha-
bet pondus et diversam mensuram, qui, im-
per in suis actibus queri unde ipse laudetur,
et in aliorum actibus percontatur, unde ipse
viti percontatur. pag 338 E

26 Anima laborata calcabit lanam;
Anima laborata est anima divitiarum. Ani-
ma ergo divitiarum calcat lanam quia propter
venit bonis spernit dulcedinem legni colycij
L 338 B.

27 Diligenter adverteat vulvum pecoripati.
 abitoz areqz considerat! Quibz 27 per
 mentem exhibita vos pastores aque abentem per
 teuz redantet! Non: loquidus Pastori Eulepia,
 et est serpsus: Diligenter curam impende
 is quibus praesidituz es, et agnoscit animoz
 et actuz. Inguatorum; et si aliquam sordidi
 tatem vitiorum inueneris, citius castigare et
 emundare studeat. B

28 Pauper et creditor obuiauerunt tibi; utri
 que illumine illuminator est dominus! quem he
 que potest equem occidit, se enuocantur!
 Pauper est humilis, verbi auditor: creditor au
 tem est, qui pauperi, id est, humili audito
 ri; pecuniam verbi dei, praedicoando committit.
 Quando se enuocantur potest es occidit!
 Quando in unam eandemqz fuditur simul et
 Praedicator diuinae pietatis gratiam conueni
 unt: unde fuditur, sequitur: Vtriusque illumi
 nator est dominus; quia sine gratia diuinae
 pietatis, nec ille potest praedicare, nec in se cre
 dere. D

29 sanguisuga dua sunt filia dicentes a se; et
 nunquam sapiantur! prou. 30 quem se
 eta sanguisuga! equem sum affilias que nunca
 se facit. Sanguisuga diabolus est. Filiae sunt
 luxuria et auaritia. Nam quando quisque magis
 luxuriosus et fornicator, tanto amplius delectatur.
 Similiter quando quisque non diuitias accumulatur,
 to magis eas semper augere nuntare cogit. Et

30 Qui habet laborem, et abundabit: Mathias
 qui habuerit studium loquendi, da labor ei in altis
 intelligenti. H

31 Quod indignum est Dei fortius est homini:
 sup. 1. cont. 1. d. Que se fiam em deot. In-
 dignum est Dei, castrem nostra mortalitatis appu-
 mere: sed sic fortius est homini: quia ipse ho-
 mo natus ex virgine, per cibum exsistit deus H.

32 falsa gratia, et vana pulchritudo. puer 31.
 que gratia ad formositate re est. H. p. anaga. Falso
 gratia humana dicitur, quam hypocritae ad omnibus
 exquirunt: Pulchritudo vana, est pulchritudo casti-
 tatis vel bone operationis, quam hypocritae hominibus
 ostendere cupiunt, ut ab eis laudentur. fl. 3. 99. fl.

33 Vanitas vanitatum et omnia vanitas subijciunt.
 cap. 1. omo dei a la mado. H. dudo re. vanitate
 de no Genes. sedij vidit deus iusta quod fuit et erant
 ualde bona. sed dudo omne deo et he multo bon.
 omo se dudo vaudate? solum et terra, maria
 et omnia qua in hoc circulo continentur, bonae
 quid em bona sunt, sed comparata deo, utiqz ho-
 minibus habenda sunt quia semper deus permanet
 sit id quod est, illa vero omnia transibunt. Non
 que vud enas, temperata, sunt, quia transitoria,
 que autem non vud enas, eterna sunt. fl. 3. 99. fl.

34 Generatio transierit, et generatio adueniet. p. 1. def.
 alij nobis nati alij nos videntur, et quod hi
 videntur iam non videntur, et in alijs videntur eos
 qui iam non videntur. H.

35 oritur, et occidit. Eulepiast. i. quem vis
 naque et hinc naque eque ferocem eque horum
 nhor que not nad habemus forma do hinc
 hinc garrat et ornar apor! hoc ides salomon
 dicit, ut ostendere, quia sal ipse qui hominibus
 in lucem diei datus est, sua mutabilitate, id est,
 ortu suo et occasu, quoniam hinc seculi mors-
 traret interiorum. E.

36 Tempus flendi, et tempus ridendi. Eulep. 3. que
 tempus flendi est, de honor e deris? tempus flen-
 di est in vita presenti; tempus ridendi, in vita
 futura. Quis ergo in presenti vita, quotidianis
 fleatibus et lacrymis se purgari studuerit, in
 vita futura ridebit; id est, gaudet. Eulep. 392 E

37 melius est videre quod cupias, quam
 desiderare quod nescias? Eulep. 6. Deque
 modo de oronem eque de reia cu homo de reia
 nad nad? Ille qui oculis mentis discernit inter
 bonum et malum, videt quod cupiat bonum
 et quod repudiet malum: qui autem sequitur
 voluntatem cordis sui et concupiscentias, nescit
 desiderare quod nescit, quia nullo comprehen-
 dere quod non potest. Eulep. 393 E

38 melior est ira vici? Eulep. 7. homo fideliter
 aura melior e origo de ere he nate vici
 ira he vici? Ira non semper est viciosa, sed
 aliquid quando est viciosa, quando ira viciosa nobis

ipſi uel alijs peccantibus: hæc ergo uia melior
eſt riſu, quia riſus diſſoluit mentem, et læticia
conſumpit hominis animum; hæc autem ira
corripit et emendat peccatum. H.

39 Virtutes faciunt nobis tempora bona, uicia et pe-
cata faciunt tempora mala, et diuino noſ ita
ſemper bene viuere debemus, ut dies præſentes
nobis meliores ſint quam præteriti. G.

40 Noli eſſe iuſty multum. Eueſiat. 7. Que
mal he per ſum honem multo iuſty? Ille
multum et nimis iuſty eſt, cuius iuſticia ſerua
et crudelis, etiam alios excitat ad querelam et
murmurationem, ueluti gula: Qui uidet fra-
trem ſuum peccantem, et magis multum eum eodem-
nate atque punire quam per penitentiam
corrigere et emendare, ille nimirum, multum
eſt et nimis iuſty. G.

41 Neque plus ſapere quam neceſſe eſt! Eueſ. 1.
ſomo ſole oronem mae, dogne neceſſario? Quam
de ſuperbe ſapit: Unde moret Apertibus. Quom 12
noli alium ſapere: id eſt, noli ſuperbe ſapere, ſed
ſimile. Ille etiam plus ſapit quam neceſſe eſt, qui
ea multo intelligere quæ non poteſt comprehendere
neque penetrare. H.

42 Qui timet Deum, nihil negligit. Eueſ. 1.
Quis enim ſanctum et caſum Dei timo-
rem habet, nihil omnino negligit, quæ neque

prosperis elevatur, neque adversis deicitur, quoniam
 iniam quicquid illi accidit non enim contristat. H.

43. Melior est carnis vivus, leone mortuo. Eccl. 9
 Huc ostende Salomoad peccatorem vivum ipse
 leonem mortuum. Carnis vivus est peccator qui se peccati
 mortuum conficitur: et per penitentiam resur-
 gens, incipit per iustitiam vivere: et mortuus
 est iustus, quia in sua iustitia confidit, et de
 meritis suis gloriatur; idcirco superbia elatus,
 mortuus est apud Deum. Melior est ergo pec-
 cator humilis et per penitentiam correptus,
 quam iustus superbus; quia ille abominabilis
 iustus acceptus est. Eccl. 94 C

44. Rex tibi terra, cuius rex iuvis est. Eccl.
 Sapient. 10 hoc est, in quo parva et infir-
 ma est sapientia, et carnalis prudentia, quae
 iniuriam desideria sequitur, odit iustitiam,
 veritatem, et iudicium. §

45. Rex hiis talis est. decorus sapientia, splendi-
 dus iustitia, ornatus bonis moribus et acti-
 bus; vere beata est terra cuius rex est, quia
 regit eam iudicio et aequitate, et exultat in
 terra. §

46. Tenu in fine et mandata eius custodi, hoc est
 enim omni homo Eccl. 12 hocque tenem a
 Teus ad honorem hoc nam quomodo tenem nemquam ad
 Teus brevedes sendo tamet nad, sed honem. §

Blonius

Quia non audit indium rationemque sua natura.
que se regat e modo da natureza humana? Rati-
onabiliter vivere, quia quia inter animalia
omnia solum homo creatus est rationale animal,
et solum accipit a deo rationem et intellectum
ita ut agnosceret suum creatorem et diligeret eum
ac timeret, et corde et ore simul laudaret. Leo
natus tunc a deo natus he solum est he! Bestia
est. De quomodo he bestia se nolle seve aputa
epena humana. Quamvis enim videatur na-
tere humanam substantiam et personam, tamen
quia non rationaliter sed bestialiter vivit, non
homo sed bestia dicens est. Si est crudelis,
sui domesticus et subiectus aut vicinus, Leo est
non homo: si autem raptor est, Tygris, vel Lupus.
si vero est adulter aut fornicator aut immundus,
canis, aut porcus, aut hircus, Affinis comparatur:
fraudulenti itaque aut simulator, congrue vul-
pecula assimilatur, et sic de ceteris intelli-
gendum est. 395 fol. E. f.

Sanctissimus Episcopus Tauri-
nensis B. P. Bon. S. per fol. 3.

- 47 Illa nocte erunt duo in lecto uno, unus aponetur,
et unus relinquetur: Luc 17 Matth 24 Hic iam repu-
rectionis meritum demonstratur, quod pro qualitate vivendi
sit gratia repurgendi; sed huius enim quidam noster com-
muni est terra huius amplissimum pluvium, in quo
littora nostra deposita latissima sede requiescunt. pro
merito tamen alter eorum respicitur ad caelum, alter
relinquetur in terra. C

48. Vestem non habent nuptialem. Math. 22. Luc. 14.
 quanto pars simul dicitur benedictum beatorum
 eandem carnalitate, tanto magis peccatorum illorum
 apparetur in hoc loco: qui potuerunt minus displi-
 cuisse forsitan, si constitutum interum memorem
 didisset. fol. 4. E.

49. mandor opay defamiliaj alicuij amari alicuij
 nam tunc veste nuptial. non solum quod pecca-
 tor erat, sed quia cum peccator esse, tantitatis tibi
 merita vindicabat. E.

50. In monasterio erat verbum et verbum caro factum
 est. Pan. i. Si quod erat, natus est: nec
 quod non erat factus est. Deus, qui apud Deum
 erat, proditit a Deo: et caro Dei quod in Deo non
 erat, processit ex femina. ita verbum caro factum
 est: non ut Deus vacuaretur in feminam, sed ut ho-
 mo glori fieretur in Deum. H.

51. omnis qui opera Dei magis vult examinare,
 quam credere, non sequitur animam sensum, sed
 carnis errorem fol. 5. C.

52. Natus sane ab uirgine est femina, ut eum
 pariter et hominem testaretur partem huma-
 nam, et Deum probaret aeterna uirginitate fol. 6. A.

53. Quod Deus de Deo patre processit, inefabili-
 ter ac permanenti est secretum uirtutis: quod
 homo est natus ex femina, nostra salutis est gloria.
 illius gloria natura, huius uirtus uoluntatis.
 fol. 7. A.

§4 Quod uero in praesepi, ubi passus est anima-
 tum, hinc collocati membra permittit: in ster-
 nam respectum uisendum a. scotacionis suam
 totum tot tendit. B

§5 quod deus est, solus pater est unigenitus: quod
 homo est, solus mater est filius. atque idcirco
 illum, qui ex patre deus est, et ex matre homo est,
 hoc est, deum et hominem unum dominum confe-
 temur. hoc autem ad eum factum est, ut deus per
 carnem hominis mysterium salutarij beneficij
 hominis, et homo per uicem Dei aeternitatis sua
 reciperet dignitatem. D

§6 Vnum non habent. quid mirum est. et scilicet de se
 matris pro indignitate quia tam temere ei ma-
 jor de respectu carnis potius suggererat, qui ne
 nesciat solus et solus gentium nouum salutis aeterna
 calicem propinquare. quod erim ait, non dum ue-
 nit hora mea; illa nimirum gloriosissimam pas-
 sionis suae horam, atque illud redemptionis nostre
 uinum, quod uita omnium proficere promittebat.
 Nam quod petebat Maria, erat gratia tempora-
 lis: quod christi passio, gaudij sempiterni. Ne-
 tamen piguit semigenitum dominum,
 dum magna ueniunt, parua parare solent.

§7 Maius erat, ut unigenito altissimi, quem non
 supra colunt, paruissimi regum minimum gra-
 sepe sufficeret. Maius erat, qui in caelestibus cum
 deo patre regnabat, terrena matris contentus, uagitus
 infantia caret in paruis. § 9 C

58 Adverte Dominus pater gentium & Pat 29
 Dominus et Dominus. quod ait, Dominum
 illum esse secundum Deum, Dominum et secundum
 hominem mysterio sermone declarat. Honoris est, quod
 offerunt gentibus munera; gloria, quod adorant. Mu-
 nera patris offerunt, et adorant. Bonum a bellis. Reser-
 tor ut regi, aliud exhibetur ut deo. E

59 per aliam viam reversi sunt &. Quam bene per
 aliam viam redire dicuntur. Nam qui stella
 duce venerant in Judaeam, in patriam suam deter-
 mi huius illuminati redire reverterunt. E

60 Vidimus stellam eius &. Mirabatur quidem
 terra, quod novam stellam videret in caelo;
 sed huius mirabatur caelum, quod novam solum vi-
 debat in terris. E

61 In auro ostenditur, captivitas nostra pro ho-
 sa redemptio, in trave autem et de monitionum
 suppositio captivitas, et in huius vere religionis al-
 teri aperitur. In mirra vero, qua ex amara po-
 tenti sorsione conveniunt, praefiguntur carnis nostra
 reparatio, et resurrectio mortuorum. Plis B

62 per abrambiam &. Neque poterant per Heru-
 sam id est, itinere morbi redire, qui in patriam
 suam, adorato Dei filio, caelestis vita munere reser-
 tabant. H

1 maximus

63 Traxit est vates H. math. O ira perversa,
inconsulta que senuentis indignatio! Naldici
iracundus, inno centis interfecit. et dum in mortem
immaculati fertur in fontis, lactentium perimit
horrida, quatuor iniquissimum regem, qui in de-
bitum querebat sanguinem, probata multitudinis
multiplex rebus involueret. A

64 Veni non ut vitam ducere, cui vita eterna cum
patre est, sed ut conditionem vestra mortis auferam. H.

65 non deo reuina sed hominibus, quicumque ostentatione
reueri sui gloriam requiriti humanam. et
terminant autem facies suas, qui merore simulato
religiosum multum populorum doli mentiantur H.

66 si uere morbis et tristis es, quia reuina nullam
tibi ut ingratis apud Deum gratiam reuina. quia
quamvis opus facit bonum, prauitatem tamen dege-
nit ammi in uia operari. H.

67 Non possimus pro uno eodemque opere et
laudem inuanti adulantis expectare, et premi-
um vite celestis acquirere. H. 13 A

58
i. timo. 6. quod bono disti-
mant. H. g. i. t. c. c. m.

68 Notus eorum uultus est, qui falso oculorum
merore praecordia munda doli praecordia mesan-
tur. B

69 Non utique sperni Deum sanctum merorem,
sed amantem tibi artificem et doli timu-
ratam non uult uicium, ferre tristitiam B

70. Nihil saluator exivit: pro nobis loquimur. neq.
in illo uicimus: quia nos ei causa sumus fugnan-
di. S.

71. Nihil qd est, die ut lapides. math 4. Multi.
Soma, hereticus, inanis que sibi pro. per panem
enim uult eum tentare, qui panis est, estimans illum
sua penuria laborare, qui uoluntariam perferat
eritiam. S.

72. Portentum Dominum deum. Id est.
Ite, quod diabolus diabole, tentationis pre-
sumptio est, non consilium sanitatis, iactantia
vanitas, non uirtutis exemplum. inane est enim
omne miraculum, quod utilitatem salutis non
operatur humanis. H.

73. Dominum deum deum adorabis et illi soli
seruies. Id est: qui te deum adora-
uerit, non in regna, sed in inferna debentur. Pro-
pate namque Deum uerum, ei que seruire, ne-
cessitate regnum est. hoc uerum qui honore
mundi ex petita prauariatione promittit, nec
regnum dare posse se nouerit. H.

74. quid est aliud sanctificare ieiunium,
nisi ieiunii causa sanata uelle iusta facere,
in qua uitaue. Mt. 4. 2.

75. Die ut lapides isti. Expectabat diabolus
panem, quem non tam sibi aliqui uere, quam
mundus conuictus auferre. S.

Maximus

- 76 Non in isto pane est. Ne parum moderate est sancto
de viore responsum, ut nec ipse, qui veritatem erat,
mendacium loqueretur, nec ille, qui ab imitis men-
suris est, quam non erat crediturus, permittit vere
veritatem. S.
- 77 Non in isto pane est. Accipit tentator ex lege
responsum, cui contraire non potuit: non acce-
pit panem, quem non manducandi consuetudine, sed
desiderandi fidei percipit. S.
- 78 quia ratione qualis unquam de lapide et cristallis
terrenum faceret panem cum ipse, sicut be-
gitur, spiritualitatis et panis esset, et lapis? S.
- 79 mitte et decorem. que parva presumptio dixer
ad dabo de Deo & se longe de paraculis aban-
nas etiam metheo presumptio aque subire vises? Inimi-
cus cali ne tentando quidem aspersum nulli succedere
calytem: decorem et in ima prouent. quia opant
omnes cadere, qui se sentit pro omnibus cecidisse S.
- 80 contentibus Dominum deum dabo. Quam sim-
plex in hac responsione prudentia, et quam
in dispecta simplicitate, per quam nec veritas reti-
cebor, nec reprobus potest probare, que vera sunt. S.
- 81 Hoc omnia tibi dabo est. Sollicitate advertite,
quia cadere est omne, quod suadet inimicus.
et vere cadit, qui precesitates honoreque mundi
per artes sacrilegus inimico promittente tentatur.
S.

- 82 Teuon qđ in e reiuu Moyſey. Moyſey
non eſt uirum, ut in homine fragili ope-
rata diuinitas probaretur: eſt uirum
ut aſſumptorem carnis noſtra fragilem niſi ceſſiſſe
hominem reuelaret. fol. 5 B.
- 83 hanc omnia tibi dabo // Vt ſaluo de-
ceptor offerat, quod non habet. et ut uere car-
niſ calorum. Dominus terrarum regna promittit H.
- 84 hanc omnia H. Vere proiicit, et caedit, qui non
laſſigente Deo, ſed ad nutum diaboli acqui-
rit, ſua dignitate. H.
- 85 Ego autem ſum uerum et non homo // purus
ne comparat ordo de cetero et uicariis a cetero.
quoniam uerum nulla extrinſecus admixtione
haberi corpori, ſede ſola et pura terra procreatur,
ideo illum com paratum Dominus, quoniam
et ipſe ſaluator de ſola et pura Maria gene-
ratur. fol. 6 E.
- 86 uicariis xpi in. dante de Pilato nudo
reſponde H. Non place ac uicariis ſu-
am ſcandis confirmat, ſed deſpicit non reſel-
lendo. bene etiam tacet, qui deſenſione nōnem
indiget. fol. 7 A.
- 87 Ambiat deſendi, qui metuit ſuperari.
Feſtinet loqui, qui timet uicariis. Chriſty
autem cum abſenatur, et ſuperat, cum uicariis
caedit, et uincit, ſicut ait propheta: ut uicariis
cum iudicariis. Mat. 10. A.

• 88 Invenit egestum a sanguine huius iusti. 11.
 melior igitur est causa, quae non defenditur,
 et probatur: plenior iustitia est, quae non ver-
 situr astrictur, sed veritate fulcitur. Taleat lin-
 gua necesse, ubi ipsa aequitas sibi adest. A.

• 89. Susana nam respondere a Cayas ad Dorsethos
 In sancta femina, talente lingua, pro eo
 castitas loquere videtur. castitas enim Susanna ad-
 fuit in iudicio, quae eam defendit et vi pa-
 radisi, ibi enim pudori eius contulit, hinc
 salutis: ibi ne macularetur pudicitia, hic
 ne innocentia damnaretur. B

• 90 Mundus ego sum a sanguine huius Dan. 13.
 mundus ego sum a sanguine huius iusti
 math. 27. Eadem sententia placet pudicitiae,
 quae est astricta iustitia, sed Daniel melius,
 quam Pilatus. ille enim pudorem sanguinem
 non condemnat, sed liberat: hic autem iustum
 sanguinem et contemnit, et tradit. quid enim
 produnt, testimonium perhibere in iustitia,
 et velut reum ad iras respiciam, nisi
 quid graviter peccatum est, iustum ei iudicem
 et pro iusticia iustum, et tradere ius-
 tum? ipse enim iniquitatis huius testis
 est, qui ore obstituit, et corde condemnat.

• 91 Neminem condonare. Iudex quod est
 graviter, se ipse condemnat, et cessante iusti-

tia, iudicatur. quem enim alter iudicat, potest ut cuique esse expurabilis: verus autem iudex expurcationis est, qui conscientia tua iudicio condemnat. H.

92. post redditum fratrum laqueo se suspendit, ut qui se multaverat pecunia, multare et vitas, intelligens enim quidnam rebus admisisset, non suffecit ei sacrilegii carere mercede, nisi careret et salute. Eximium enim se mortale iudicavit, quod Christum vitam omnium, tradidisset. H. 13. A

93. Ieritimus iudex sui Iudaei vel in ubi-endo confitetur quem negaverat in tradendo H.

94. non licet nobis H. math 27. Iusti sanguinis pretium percipere iniquitas possidere H.

95. Comprasse cum offensa de sanguine de J. In. tum campo peras sepulchra dei perigrinos ve. pretium saluatoris non peccatoribus sumptum praebet, sed perigrinis requiem subministrat, non sacrilegis sit ad usum, sed defunctis sit ad sepulchrum, ut ram ex inde Christum et vivos sanguinis sui passione redimat, et mortuos precibus passionis recuperat. B.

96. Comprasse parva perigrinos H. ut qui bus non est in mundo possessio in Christi sit sepulchra C.

97. Colum quodq; ipsum crucis figura dispesum
est: nam cum quatuor partibus, hoc est, orien-
te, et occidente, ac meridiana, et septentrione dis-
tinguitur, quatuor quasi crucis angulis continetur
fol. 19 C

98. Viri inceperit homini cum manus leuaverit,
crucem punit: atque ideo elevatis manibus ora-
re precipitur, ut ipso quoque membrorum gestu
pauorem Domini faceretur. tunc enim citius nos-
tra exauditur oratio, cum Christum, quem mens
sequitur, etiam corpus imitatur. .C. D.

99. Accipit illud Ioseph ab Anna matre. et
ubiq; beato corpori deferatur, ubiq;
virginitas: nouit illud uenter concipit, nouit
femulus incubit. Dominica ergo et uirgo uul-
ua, et uirgo est sepultura. E

100. sicut dominus de matris uentra uirgini ex-
iit: ita de Ioseph sepultura uirgini surre-
xit: et sicut tunc de utero ad predicandum
matus est, ita et nunc ad euangelizandum
renatus est de sepulchro: nisi quod glorio-
rior ita est, quam illa natiuitas. illa
enim corpus mortale genuit, hac edidit im-
mortale. post illam natiuitatem ad inferos
descenditur, post hanc remeatur ad celos. E.

101. Ideo in aliena sepultura ponitur, quia
pro aliorum moriebatur salute. H.

- 102 Sepulchrum mortis est habitaculum neces-
sarium. necessarium ergo non est mortis
habitaculum Christo, qui vita est. nec opus habe-
bat semper vivere domicilio defunctorum fil. 204.
- 103 Sancta et simplex femina Christum re-
quirit ab Christo, ne de visione mentis
prophetat et negat: ait enim Domino de se met-
ipso, si tu scilicet illum dicis mihi. Ne te
interrogat: ipse enim tulit corpus suum, qui
resurrexit: ipse tulit corpus, qui illud in cons-
uetudine sua aspiratione collegit: ipse
tulit corpus, qui divinitatis illud virtute ge-
nerat portat ad calos. A. B.
- 104 Tuli me tangere, in resurrectionis verbum
est. hoc est. tuli me tangere manibus,
quoniam resurrectionem meam mentis obli-
vione non retinui. Non potest me corpori tenentor-
plexibus, quoniam facti per dilectionem non tangi.
prohibetur tactu, qua amittit eundem. Tibi
non dum ascendit ad patrem, quia apud fiden-
tiam ad huc detinetur in sepulchro. C. - E.
- 105 hodie meum erit in paradiso. H. Ut qui
propter scelera damnatus fuerat ad poenam,
propter fidem transferretur ad gloriam, fueritque
illi corpus, quam perdidit, non tamen supplicij dam-
natio, quam salubri evasit. E.
- 106 memento domine. H. Reminiscens scelerum
meorum, et sanctorum gerens, plus in capite
dolere, quod sperat, quam sentire, quod patitur. H.

- 107 Latio ad gratiam eius maiori est me-
 rito quod Christum in cruce positum be-
 didit, et passio, que alij suam dolum fecit, illi
 ad fidem profecit. fl
- 108 Mira res: confletur latio, quem discipulus
 abnegavit. mira inquam res: latio honorificat
 patientem, quem Iudas prodidit orulantem. ab he-
 rarij blandimenta redimuntur: ab illo civij vult-
 rea predicantur. fl. 21. A
- 109 Memendo domine D. Hac est dilei plena de-
 votio, ut, cum de vulnereb; homini profici-
 ent sanguis veritatur, tunc de potestate eius ve-
 nia postuletur; cum videtur eius humilitas, tunc
 magis terreatur eius divinitas; cum morti addicij
 fueratur, tunc regis illi honori scientia deperatur. A.
- 110 hic autem nihil mali cepit. fl. Intellexit
 quod pro alienis peccatis has plagas susciperet,
 pro alienis vulneribus hac vulnera sustineret: et
 cecinit quod illa in corpore Christi vulnera, non
 essent Christi vulnera, sed latronis: atq; ideo
 plus amare cepit postquam in corpore eius ha-
 vulnera recognovit B
- 111 plus in cruce latio christum diligit, quam
 Iudas dilexit in cruce cana. ille per
 cibum supplantat magistrum: hic credidit do-
 minum per dolorem. B

112. rse vladrae saluon ainfediditate de
 Judoy o condonou. Facit et filij immo-
 tes la bonis, et perfidia apostolor vriminor. G

113 Male Adam induxit Eva: male Petrum
 introduxit anella. illa exclusa paradiso,
 haec exclusit a christo. et idem sexus in utraque
 ostiaria officium generis aut excludit a vita,
 aut includit ad mortem. G

114 Eva enganou a Adam. a Anicla enga
 non hystory vstady enim ad dicit fieri-
 dum sexus est: a fraudis sua nasculum in
 in ostiaria diaboly recognouit. G

115 Adam ubi es? Non quod Adam corpore:
 dum Domini latere potuerit: sed quod pec-
 cati conscientia nullus locus tuis vel certus sit,
 dum metuit deprehendi. H

115
 quapian et non est imulthy.
 locus eius. Ps. Et non est ip-
 sentus amplius locus eius in
 celo.

116 Lacryme verecundia consulum pariter
 et salute, nec erubescunt in petendo, et
 impetrant in rogando. H

117 Lacryme tacite quoddam modo precor
 sunt; veniam non postulant, et merentur:
 causam non dicunt, et misericordia consequun-
 tur: nisi quo vitiorum lacrymarum preces
 sunt, quam sed minorem: quia sermo in pre-
 cando forte allit, lacryma omnino non fallit.
 sermo enim interdum non bonum pro fort negotium:
 lacryma semper bonum prodit affectum. H.

124 Ambulabat in mare Petrus et ceteri discipuli,
 quoniam petrus non enim videbat, ubi
 pedum vestigium poneret: videbat autem, ubi esse
 re vestigium caritatis. E

125 Tanquam petrus Petrus considerat Dominum;
 et amore eius diuisus descendit in mare;
 non cogitat labentes aquas, non fluentem torrentem
 etiam; et dum Christum respicit, non respicit ele-
 mentum. E

125 modica fidei: quare dubitasti? matth. 14.
 nec est: vir tam parua fidei es, ut, qui
 credendo mare ambulare coperis, non id forte
 verando transire, sedum amittaris, et dubitasti;
 iter quod ingressus fueras, perdidisti. tu, inquam,
 tam modica fidei es, ut non ea fide, qua venire
 coperis, pervinires? intellige ergo, quia in mare
 credulitas te portabat, per fideia submergebat. E

127 Na respiciat de p. s. m. Tartarus quis
 habet, redit ad inferos: terra quis respicit,
 mitat ad calan: calan, quae respicit, repraesentat
 ad Dominum: et una eademque operatione sal-
 vatoris passio elevat de imis, resurcit de terrenis, ab-
 solvat in exaltis. resurrexit enim Christi deponit
 est vita, peccatorum venia, sanctorum est gloria. Ora
 B

128 Mane nato de vita iam b. h. recepisse,
 ut sit in eius resurrectione gaudere, in
 cuius passione condoluit, et cuius morte motem lugubri
 quodam caligine proteubus est, eiusdem vitam r. h. d. h. r. i. j.
 cuius splendore hujusmodi, et tamquam bonus minister,

sicut bene observatum est ad exequia sepulchra,
modo conyct in resurrectionis obsequium D

129) Sed et magis diu sua forma deller, o ses enim
ferro potem odia de Desperatibus sed sui
diei, quem fecit dominus, penetrat omnia, uni
verba continet, caelum, et terram, totamque
complectitur. B.

130) sanguis eius super nos, et super filios matris
trudeli sub tali sententia impietas haec dicitur,
qua facinorosi non solum presentes liberos dam-
nat, sed etiam non natos occidit. Quamvis enim hac
vite ad conscientiam facinorosi vocat, quos scientia
crimini non tenebat? trudeli, inquam, impietas,
quod postea ante in reatum vocat, quam prode-
rit in lucem, ut prius futuris contingeret peccare,
quam vivere. Est 25 A.

131) sanguis eius super nos. Inveni plane ge-
nitores, qui tante parricide facti sunt, quam
parentes: et ante eos peccata patris celebrant, ut homi-
nibus quod utrum sanguinis patris ipsi possent da-
bere, negarent. A.

132) misericordiam mihi debet praestare inimicus.
necessitatem exhibere debet affinitas. Neque enim
tam inimicus est Dominus, ut oblitiscatur hominis,
et non meminere illius, quem ipse gessit; ut quem
causa mei miserit, non eius causa, quem misere-
rit, me requisit. C.

Maximus

133 et reflorescit in meo dr. Pal. 72 non aut flos
 ruit, sed reflorescit. non enim reflorescit, nisi
 quod ante floruerit. floruit autem caro & unum
 primum de Maria Virgini, ille batus nulus pro-
 cepit, hinc ait. Et si orietur virga de radice dr.
 Refloruit autem, non peccatis per Judos corporis
 flore, rediuvina de sepulchro se resurrectionis hora
 germinavit, et flosq. m. s. orum eodem pariter et
 nitorem cunctis hominibus immortalitatis afflavit.
 pag 26. B

134 In Milineo Vitiary. Dei de vitiary. pag 3
 Alex, qui seiret quoniam ad m. v. non
 aduere sibi superiore deberet. hostes enim vir-
 tute superabat. Deum autem humilitate venerat.
 cum in p. diatur illi homines, apprehende arma
 bellica. non irascitur ei Deus, corripit arma
 iustitia. C

135. Vitiary. Dei vitiary. pag. 3. Sapiens Alex, qui
 fou. abute auum peccatorum de magis non
 fitebatur esse, quam regem. ob huiusmodi enim
 se regem esse, ubi deum regem omnium pot-
 mecit, nec potentia sua homini, ubi potentiam
 diuinitatis agnoscat.

136. Simon Alex de Milineo dr. quia ut co-
 inuitas reueraret, fumen ubi regni
 mus indignis, et flos eorum causa huius
 ceat exire, quoniam m. v. necesse hinc erat,
 ut qui potentior cunctis fuerat, deuotior feret uni-
 uersis. S

137 Terentius vobis de Nimitis de mora rep[re]sentat
 quare regem hominum esse non memi-
 nit, rex incipit esse iustitia. Reliqui vobis Rex
 non perdidit imperium, sed mutavit. prae-
 putum enim ante militum disciplina tenuit,
 nunc celestium disciplinarum obtinet prin-
 cipatum. S

178 De iudicio in Nimitis, atque omnino non
 sufficiebat ad placandum Deum peccan-
 tium satisfactio, nisi remissionem quoque peccata
 parentum innocentia deprecaret, et filiorum
 alterius delicta sua iuventur ablueret. S

179 Ascendit in altum, captivam dixit H.
 Pauli Ep[ist]olae 4. Cum filius per filium
 hominum sustulit ad celum, ipsa captivitas por-
 tatur, et portat. Pl 27 H

180 Dedit dona hominibus: hoc est victoris in-
 signe est. post triumphum enim victor
 semper dona largitur, et proprio regno residentem
 solutorum gaudia muneratur. S

181 Venient autem dies cum auferatur vobis
 scriptura: et tunc ieiunabunt in illis diebus.
 Luc. 5. Item enim Christus ascendit ad caelum,
 nostris auferens obediuntiam: tamen patimur non
 corporis, sed amoris, et non tam cibi ieiunio,
 quam desiderio laboramus Pl 28 A.

182 Defecerunt oculi mei, dum spero in Ieromes.
 Gal. 63 Desideria enim quadam nutri-
 tunt oculi, dum non prospiciunt quem requi-
 runt, defecerunt propheta Auli, quia non dum
 videbat, quem sperabat se esse visurum. B

183 Habant apostoli totum suum corpus,
 et aspicientes ad eolum dominum, quia
 in actu pedum non poterant, oculi, sequuntur,
 et sicut ad deducendum salvatorem visis hu-
 manis deficiere, quod tamen deus non defi-
 cit. B

184 Siquid tamen distare inter mare et pro-
 fest, praecipuus videtur esse, qui pro-
 mus est. F

185 quid retribuam domino? retribuere
 primus voluit Stephanus martyr. domi-
 no, quod cum omni humani generi accepit
 a domino. mortem enim, quem salvator dig-
 natus est pro omnibus pati, hanc ille primus
 reddidit. salvatori. G

186 Comae rex Nabus filij huius peccatum.
 Act. 7 In persecutione perditus erat,
 et pro persecutoribus supplicabat, atque in illa
 lapidum ruina, quando alius oblitisci pote-
 rat etiam carissimos suos, ille domino commen-
 dabat inimicos. G

187 Domine ne caduas X. Plus itaque tunc il-
lorum dolebat peccata, quam sua uel ne-
ra; plus illorum impietatem, quam suam
mortem. S

188

si dederis omnes facultates meas
in cibos pauperum, et si sta-
tid ero confusus, meum utari
deum, caritatem autem
non habuero, nihil mihi
prodest I Corint 13

188 Nemo sine caritate de uirginitate presumat
nemo de elemosinis, nemo de otibus bonis
confidat: quia quoad in inuicem ⁱⁿ corde tenue-
rit, neque istis neque alii bonis quibuslibet ope-
ribus placare sibi dominum poterit. Et 29 A.

189 Beatus Baptista Joannes et nasciturum
dominum propheticis spiritibus illuminatio-
ne prauidit, et natum primigenio gratia singulari
ostendit. Et 30 S

190 quam inuicem est huius vita, uel qua postu-
mus de uisitate eius merita compensare, qui
agni caelestis aduentum et primus agnouit et
plus ostendit? Et 31 C

191 Ecce qui tollit peccata mundi Gen 2. Quam
mirabile est uniuersis eius praedicationem,
de cuius ore primum abpolutionem suam mundus
auduit? C

192 qui huius mundi prophetam non uita ad mira-
bile suscipiat, quem tantum recognoscit
obscure. de Deo, ut ante eius merita lauda-
rentur, quam naturam formare hor. S

- 193 qui nos recipit, me recipit. p. dignatus, qua
de se et de ministris, illi sine dubio, cuius mi-
nistri sunt, exhibetur H
- 194 Vivere Christum erat, et mori lucrum Philippi
quibus Christus presentem gratiam factus est
de morte natalis, quibus ~~Christus~~ finis vite, vivendi
initium dedit. Erat utique Christum vivere,
quibus ~~vita~~ vita non erat sine Christo fil. 32 A
- 195 Et mori lucrum / quia tali morte vitam
sibi mercabantur eternam. Era enim
vitalium, quibus ~~vita~~ in cor-
tibus succedebat, et damna presentium tempo-
rum lucra perpetua repiebantur. A
- 196 Tu es Christus, filius Dei vivi. matth. 16. id est:
Tu Domine de carne virginis factus es Chri-
stus qui Dei vivi filius sempiternus. Tu Domine
hominibus natus es homo qui in cogitabili maiesta-
te Dei et apud Deum B
- 197 Tu es Christus I. quid tanto gloriosius viri,
qui fidem secreti inscrutabilis loquendo edidit,
vivendo docuit, patiendo firmavit. B
- 198 Beatus et Simon Bartholomeus. Hae illi confes-
sio dedit ut ante claves regni colorum acciperet,
quam cali rannas intraret. C
- 199 Claves cali Lingua est Petri: quia singulorum
merita censendo Apertus illis uniusque regnum
colorum aut claudit, aut aperit. C

200 Quando Ias Pedro temen nomen ob hoc
solum trespasare iustus est, ut fragilitas
humana agnosceret, quanta esset inter
dominum servumque distantia, dum appa=
rata peccatis caro mergitur, et in maculati
nauis planta deidere. C

201 pedint Pedro q. ot crucifixam com acabeza
alaxo ut ostenderet uniuersis admiran
da se humilitatis uirtutem, nouique miseritii di=
ciplinam et inter tormenta soluisse E

202 Enim modo q. p. ad Pedro sua oneloy
ut qui ille pietatis miseratione redemerit,
sua fidei sua uirtute seruaret E

203 Paulus dum uelut acerrius persecutor,
christianam uastat. Eulegram, inimico ad=
fuit eius in pectore amicum sibi cor libry by
inuenit. F

204 Paulus, qui christi uocibus in clamatibus et
oculis in se iudicia infidelitatis obliuio,
uidentiam non perdidit, sed mutauit, amittit
oculos, et recepit ut uno eodemque tempore
et in persequentem calitatis uindicta procedere,
et uocantem dei gratia illuminaret deum F

204 si. Paulus. Quado ad eos ut inter ho
miles diceret, quod inter homines predicaret E

205 Hæc ad deſeruar. ſ. Paulo ſcabiſ, illumina-
 natuſq; eſt, non alia diſpenſatione, niſi
 ut clauſi carna libuſ oculoſ, ſpirituſq; ei aper-
 tuſ ad inſpicuſ endam dei gloriam formaretur. ſc.

33

206 Petrus et Paulus ambo clauſi à dominis per-
 ceperunt ſcientia ille, ille potentia. Liliuſq;
 immortaliuſ ille dei perſat, ſcientia theſauruſ
 iſte largitur. ut quorum corda Pauluſ patefecit
 doctrina uerborum, eorum animaluſ Petruſ aper-
 riat regna calorum ſc. 34 ſc.

207 Petrus et Paulus una die paſſi ſunt, ut ad
 Iheruſalem pariter peruenirent: uno in loco,
 ne alteri Roma deſeret; ſub uno perſecutore, ut
 æquali crudelitate utruſque conſtringeret. Sic
 ergo, ſubſ pro merito, uoſ pro gloria, perſecutor
 de uictuſ eſt pro uirtute. B

208 Querendo Simon mago uoſ inſam
 Pedro clauſi ſimon ſc. ar. Priuſ orant
 ad dominum oratio, quam uolatuſ, et ante peruenit
 inſta petitiſ, quam iniqua præſumptioſ; ante Pe-
 truſ, in tertiuſ petitiſ, obtinuit quod petebat, quia
 Simon perueniret in celeſtibus, prætendebat ſc.

209 Satin Simon mago equoſ bonoſ et pennas.
 Ut qui paulo ante uolatuſ tentauerat, ſubito
 ambulare non poſſet, et qui pennas aſſumpſerat, plan-
 toſ amitteret. ſc.

210 Hic ad de primitis. Pedro & Iudas scripsi-
volando permisit illum sublimis aperi-
tere, ut alius cadere voluit eum in excelsu leua-
ri ad conspectum omnium, ut ruentem illum
de excelsu oculi omnium per uiderent &

211 Nam tentus. Laureus et chamoy prozama
uo. opo ubi cor ardet flammam membra
non sentient: ubi. Christos omni operatur, diaboli
necesse est. vnicuique. uicendum: et ubi. Des. piri-
ty feruere, frigida sit flamma mortalium. 1635

212 Quid hoc beatus uero, qui miserantibus dei dis-
pensante gratia assistit, ne arderet, et ne ure-
retur, exustus est: qui si nullus esset ymbus, ac
supplicij traditus, fuerot quidem securitas liber-
tatis, sed nulla ex literate gloria dimicantis &

213 Ego et pater unum sumus. Iam. 12. Quid
dicit, sumus, pluralis non est: qui dicit,
unum sumus, utique ab eo, cum quo unum est,
non potest esse diuisus. Qui et unum dicit, et su-
mus, nec separatione se diuidit, nec unione con-
fundit. G. H.

214 Quis uicem tibi possit, ac senescipudatione
laudari, qui et de praeterito meminit se
habere, quod exeat, et de futuro uidet sibi in-
feresse, quod timeat. 1636 H

215 Mors intravit per fenestras uestras. Hic q. uinis-
teria aurium, et de aliorum, fenestra esse
probantur animarum. 1637 A.

216. Nudus Adam incola paradisi fuit. Denique post peccatum, nuditatem suam per uideri, folio pudenda contexit. Prius enim, quam peccaret honestatis erat colore uestitus, atque ideo nuditatem in honestam non naturam intulit, sed delicti reatus inuenit. fol. 38 B

217. Martyr cum patitur, non sibi tantum patitur, sed et cunctis, non enim patitur ad premium, cunctis ad exemplum: sibi patitur ad requiem, cunctis ad salutem. fol. 39 A

218. Martyr latine testis dicitur, ne quod quinque horis uerbis mandatum Christi fecerit, totis spiritus testimonium perhibemus. fol. 39 A

219. Mibi autem abri gloriam de Gal. 6. Iam Paulus nos sibi crucifixo. hoc autem dicit, ut intelligas crucem non ligni esse patibulum, sed uite uirtutisque propositum. B

220. Si negotiatorem cogites, propter auaritiam reprobis in culpa est. Si militiam tantum respicias, impeditur. Et illi sola causa militie. Si officia uingula per ueteres, inuenire homines non honestate ad duci ad ossequium, sed prada ueluti ad negotium prouocari. C

221. Hi, qui nihil habent, iniquitate torquentur: illi, qui diuitias possident, sollicitudine cruciantur.

222. putabat habere aurum, esse diuitias! Ego
dixi, non habere. pretiosior enim mens eius, quae aurum
despicit, quam quae aurum requirit. maiores
plane sunt diuitiae, non habere aurum, sed au-
rum habentibus eminere. qui enim profugij abun-
da bonis, saeculi thesauros non requirit. E

223

omnia mea meum potes te
era op. filio. p. h. g. b. n. d. l. h. d. o.
como. h. i. v. s. a. d. i. d. i. d. i. s. s. i. s.
Nepum. Sei. in. h. u. o. t. q. t. l. u. s. i. t.
D. p. r. o. p. h. e. t. a. d. i. s. s. e. m. d. n. m. a. n. s. e.
d. i. d. a. s. e. n. t. e. p. l. u. r. i. s. q. u. e. s. e. c. t. o. r.
i. t. a. s. c. e. n. d. e. r. o. i. n. i. s. t. a. l. u. m. t. u. i. l. l. i.
e. s. t. q. u. e. s. t. i. o. n. e.

223 Tu cum peregre profuissery, thesauri tui
necessarios domi remanent: quibus longe
a te positis, semper trepidus semper incertus es:
non domum redieris, non habes, quod habebas:
ita dum semper amissionem contra metum, a pud
conscientiam tuam nudus et pauper es: ego autem
quousque iero, mea diuitia me sequentur, nec
separari a me possunt bona, quoniam non ser-
uens specui, sed thesauro pectoris retinentur. E

224

Parvulus natus est nobis: si
suis datus est natus. hui. 9. quib.

224 sicut sempiternus dei filius non sibi, sed
nobis est natus: ita unimanulatus dei agnus
non sibi, sed nobis est passus. A. p. 40

225 letentur caeli, et exultet terra. Psalms Nam
hinc manifestum est, terram exultare de
Deo: ita dubium non est, caelum gaudere de ho-
mine O

226 Et Remissionem peccatorum // haec autem
remissio non se ad peccatum nutrit, sed ad-
monet ut peccare iam metuas, qui se intelligis
pro reueria non potuisse saluare. T

227 Tantij malij haec vita repleta est, ut compa-
ratione eius mortis remedio putetur esse, non
pena. H

228 Adversus Clerare, sapienti virtutis ex-
ercitium, insipienti pravificationis est occasio.
Hic B

229 Si Dominus sum, ubi amor meus? si pater,
ubi amor meus? Malach. hoc est: si ser-
uus est, redde Dominus timoris obsequium: si fili-
us, exhibe patri pietatis affectum. S

230 In Anania Petrus avaritiam si potuisset cor-
rigere, non puniret: sed cum villum invenit,
alios corrigit. Voluit enim, ut pana ad unum,
metris autem ad plurimos perveniret. Si Hic

231 Coeca est avaritia: sed directis fraudum ovi-
lata ingenij, non videt, qua divinitatis sunt,
sed cogitat qua cupiditatis sunt. G

232 Avaritia embebet usura nomen: et lucrum
non erubescit usure. Semper eris avarus
alieno. videtur, alieno se pasit damno: est illi fra-
da egestas alienus: est illi letitia felicitas alienus. G

233 Abstergit elemosyna, quod avaritia pot-
luebat, et maculam, quam res alienas diri-
piendo contraxerat, tuas erogando purificat. Hic

233
Date elemosynam, et ad-
eue omnia mundo sunt
vobis Luc 11

234 Qui siberit ex hac &. Pan. 4. Aquam
salvator annuliere potulat, et sitire se simu-
lat, ut sitientibus aeternam gratiam largiatur. C

235 Sitiebat Christus? Sitiebat plane, non potum
hominum, sed salutem sitiebat, non aquam
mundi, sed redemptionem generis humani. C

S. Maximus

236 Relinquentes Samaritana aquae vasculum
ad civitatem non fert hydriam, sed refert
probam: vacua quidem videtur reverti onere, sed
plena revertitur sanitate. plena, inquam, redit:
quia quae peccatis advenerat, revertitur proci-
pua. 3

237 Quanto plus laboro vobiscum, tanto amplius con-
gredior in vobis. Cum enim iudeos, et com muni-
tionibus meis nullum, nec habere profectum; labor meum
viam non gravata heni est, sed in labori. fl 44 3

238 Ut quid nos luna respertur tantum horis la-
borare consuevit, quando supra cana nos-
ter distenditur, quando maioribus oculis caput mo-
vetur. tunc igitur apud nos laborat Luna, quan-
do laborat, et vinum. Jam, inquam, apud nos tra-
batur carminibus globis lunae, quando calicibus
substantur oculi, quomodo igitur ceteris videre potest,
circa lunam quid agatur in caelo, qui circa texon
videt quid agatur in terra! 3

239 Sacerdotes vestri miscent aquam vino Egi-
ptios adqueiros, ostende sum maximo et
sacerdotes episcopatibus quicquid enim lateris, et
relicto pontificatus officio, mundi oblectationibus
delectatur; hic aquam vino permiscet; hoc est,
rebus sanctis, et ferendis inserit res viles, et tri-
gidat. fl 45 B

Peccata Bejenij. B P P tm.

Ann 12 p 2 fl 339

240. Mulier, a muliere sumitur, quasi
mulier. fl 339 B C

241. Antiquus ille ceteris, duobus maxime
corruis vin pignat nec, et avarie carnis,
et immundicia carnis. Haec duo corrua contrahit
in se illa mulier forte, contraria contrarij carnis,
humilitate deieciens superbiam carnis, ut de
ginitatibz carnis immunditiam. C

242. Natus Saluator tres habuit virgas: vir-
gam sustentationis, qua utuntur Senex:
Virgam eruditionis, qua utuntur Doctores in Gym-
sij et virgam dominationis, qua utuntur Reges. In
hunc modum tres virgas habuit Saluator, car-
nem virginis, et motem predicationis, calicem pas-
sionis. D

242
In 11. Egidio dicitur virga
de radice Jesse. Virga
subradialis.
Ira 90. Vox clamantis in
deserto. 2. Virga deserti
Virga equitatis, virga reg-
ni sui. 3. Regni

243. fuit virga virga sustentationis in
hunc modum. Senex ille antiquus dicitur
San. 7 n 9. fidei non potest aut exuriri neque
cadere nostra defectus argumenta potest fidei
quia. Inimicus autem huius virga defectus nostris
prosecutus est, quos oportuit et deuit. B

244. Benigna est correctio, quae ex caritate
procedit: nam et caritas benigna est. Scilicet et pau-
leque litera faciunt te insanum. fl 945 E

Petrus Blasph.

245 Volens confidere iustitiam tuam, conuersus et in uerba malitia, alioque iudicant et diffamant, uenarij tibi ex aliena deprauatione fauorem. S.

246 Lingua detractoria, viperata est, leniter transit, et grauiter percutit. S.

247 Reliquum te putas, quia religionis habitum geris, sed sanctitas et lingua uiserosa simul esse non possunt. S.

248 Ego in opere meo simpliciter ambulabam, tu uero dolose agebas in lingua tua. S.

249 Noli quare loquendo sibi gloria gloriari, non plus sapere, quam oportet sapere. alta enim sapere mors est. et facile periclitator, qui se in alto prospiciens obstruxerit. S.

250 facile est impugnare absentem: testoque Hieronymus, delicata doctrina est, pugnam dicere de muro. S.

251 in casu iniuriarum dissimularum silentio; sed uereor ne deterioris in te presumptionis exiret incerta uaga et effronis impunitas. H!

247
Jamb. Epist. L. n. 25.

252. Vitam religiosorum, quorum diversa sunt
 species & polymita est enim tunica Joseph,
 et virum amicta varietatibus spona (Christi) scio,
 quia praecunctis saecularibus, et clericis, et laicis,
 tametsi differentiis viribus titulos referunt, quam-
 to inferioribus vestigiis Apostolorum regulis
 inhaeserunt. fol. 946 B

253 Quid est amor mundi nisi odium Dei?
 Quid est ardor ille concupiscentia, qui au-
 rum necit in scruam, nisi mors animae, transgre-
 sionis mater, magistra nocendi, primipilaria ini-
 quitatis, auriga malitiae, fucaria vitiorum, sedi-
 tionis origo, fons scandalorum C

254 Austeritas est clarus innocentia, religio-
 nis anchora, custodia cordis, et perentoria
 proventus appetitus illiciti H

255 Sicut quod recedens a claustris elongaris
 a Deo; nec se potest facere liberiorum, quam
 quam si claustralem diligas et impleas puerilem
 tem fol. 947 A

256 non minus ardebit, qui cum malis aut
 formulis ardebit B

257 Melior est purpurata humilitas, quam
 pannosa superbia. C

Petrus Blesens.

- 258 Quid iustus, est iniquus, publica peccati
profectio, an simulatio. Vanitatis. Porro non
differunt conscientia uerum, hasidus et confu-
sionis C
- 259 Vitium ingratitude omnino peremptori-
um est anima, et detestabile apud De-
um. fol 94 B C
- 260 Vir erat in terra Iub. et Iob. In tribus uicibus
Iub. in simplicitate, in rectitudine, in timo-
re. Erat itaque simplex per innocentiam, rectus ad iusti-
tiam, timidus ad laudem. Simplex ad se ipsum, rectus
ad proximum, timidus ad Deum. fol 94 B C
- 261 Non est aliquis rectus, si recte non diuidat. Non
est rectus, qui linguam Deo, animam offert dia-
bulo. Non est rectus, cuius caput super gressu sunt in-
iquitates eius, et sicut omni graue grauata super eum.
Non est rectus quem abditio contrahit, quem torquet
ambitio, quem uoluptas incuruat. C
- 262 Rectus est, qui dat uerba sua uocem uiribus,
bene loquens, et rectus agens. Melior est enim
uox operis quam uox oris. C
- 263 Merito Iob rectus erat, cuius uerba opera
respondabant. merito rectus, quem non inflabat
clatus, quem non depimebat iniquitas, quem aduersi-
ty non frangebat. C

270 Non est hodie aliquod forum iudiciale, aut veniale, cui se viri religiosi non immiscuant, et cui se importunissime non conportent: mundum enim quasi dard simulatorem religionis fallentes, falluntur pessime, et mundo motui negotiantur, et venantur, quod mundi sunt. E

271 Lingua siquidem membrum modicum est, et mobile, sed etiamque membra quandoque multiplici malignitate contaminat. Pl 92. E

272 Est lingua dissoluta, lingua impudica, lingua magniloqua. Lingua dissoluta est in sermonibus otiosis: impudica in ignominia verbis; magniloqua in superbia et abusione. Prima turritate, secunda luxuria, tertia arrogancia famulatur. E

273 In corde suo maledicit, qui bona opera non recta intentione facit. In corde suo Deus maledicit, qui quod a Deo habet, sibi et non Deo attribuit. Putredissime pulvis, ex vento fulueris dispersende, quid habes à te, unde possis aut de Deo gloriaris? si ex aliqua parte tibi usurpata gloriam, fur es; eam enim Deus surripit et quirit. E

274 In 91 n° 27 si orulatus sum de Manum suam orulari, est de suis operibus gloriaris. E

275 Comestio turbat animam statum, ebrietas confundit rationis iudicium, temeritas precipitat in reatum. Ex comestione surgit ebrietas, ex ebrietate temeritas. E

24-I

Denique mercedem danti non, facta
vostri munera plus laudis, plus favoris
habent.

Est orare Deum, sed et cui tanta
videndi.
Et quasi nudato supplicat esse potest

3-195

Handwritten text, mostly illegible due to fading and bleed-through. The text appears to be organized into several lines or paragraphs, possibly containing names and dates. Some faint words like "Mr." and "Mrs." are visible.

276 Quid dicemus de illis perdita mentis homini-
bus, qui potando decedunt, qui plus bibere uis-
ciam esse arbitrantur? qui tunc felices se reputant,
cum aut se, aut se ipsos uident lingua trahere, et
pedibus? qui tunc amplius bibunt, cum minus sentiunt!
qui hominem deestantur, qui ebrietate non cadunt, et
si ebrii non fuerint, dormire non possunt? &

278 Perseuerantia hoc prerogative habet, quia
cum omnes virtutes currant ad trauitum, sola
perseuerantia conuincit.

279 Si faciebat se cunctis diebus, oportebat
que continuum esse remedium, ubi continua
era occasio et prompta ad peccandum.

280 Quadam autem die, cum uenissent filii dei.
qua uero fronte, qua audacia presumit ille
filii superbia, ille angelus apertata inter dei filios
apparere? Sed quia per superbiam cecidit, superbi-
endi accendit. Superbia enim ratione celesti est,
in celo concepit dolorem, et peperit iniquitatem: atque
illuc libenter tendit, unde cecidit. St 921 A

270
Psalm 73 n° 23 superbia
eorum qui se ad erunt, et
cendit semper

281 Numquid considerasti seruum meum Job? ille
uirtutes ei proponit, quas amplius habebat exorta,
ut inimicum uehementius congruat, et prouocet ad tentan-
dum.

282 Nam martiri afflicti quidem, se inuicem, et
densque sanguinem suum ex diuersis partibus cor-

corporei et cullire, non sua, sed redemptoris vulnera atten-
dit. Inter anxietates, ergo acerrimas, trijudicary et tri-
umphans, dolores corporei lacervati non sentit, quia perigri-
natus accipere. Non fuit hoc labor, sed amor: nec
deest dolor, sed pro. Libris contemnitur. C

283 Numquid histera Iob dicitur? Q. Quia in-
vite sancti Satan mala, quae accipit, non inve-
nit bona convertit in malum facti, et malitiam vi-
tium ingratitude ei volens inferre, quem aliter
non poterat depravare. A

284 Numquid Deus Iob demonis virtute triump-
avit? Q. Libet epizenda a Iob et tamen a Iob
Sciebat enim quod fortius uni tentatione resisteret,
quam duobus, et quod ex victoria prima pugna pri-
mus Iob ad alterius tentationis tolerantiam constantius
firmaretur. fol. 922 A.

285 Considerantur in cibo sumendo tria, tempus,
modus, et qualitas. Tempus, ut non praevaleatur
hora: modus, ut firmatur cibis cum moderatione in-
culcata: qualitas, ut non sint cibi nimium exquisiti,
aut nimium sumptuosi. Comedere post saturitatem
est superfluum, ante epuram otiosum, in epurie
licet, post epuram meritorium. B

286 Jejunat egrotus, ut convalescat, hypocrita ut ap-
pareat, fastidius ut appetat, avarus ut parcat.
In omnibus intentio tua, operi tuo nomen imponit
C

287. Num malis tunc castis, sed tunc maior est sentimen-
 to proque emenda. Num tunc que rem crepide
 nouo amara est, que passiva pro dno demonis nudi pre-
 mitio d' Bezem a. 1660 et noua defendenda fazenda
 edas morte et alios aduuentas. Adit vulnere super
 d'lorem vulnere, ut obcumulum superuenientis mali
 prateritorum malorum memoria respicietur. §

288. Nudus egressus sum de utero matris mee. Et
 Ad memoriam reducit Job humana conditio-
 nis, ut sic ipsum ad solatium ei cedat, quod quando
 nihil habuit: sciat que non esse de rerum temporalis-
 um amissione dolendum: qua et cito acquiescunt,
 et citius euascent. §

289. Cuius es et in cinerem reuertens. Quod id
 eodidum fuisse credimus, ut quando homo mi-
 litat in hac vita mortali, vno in hac morte vitali, re-
 tordeat originis sua, et memoriter teneat, unde
 veniat, aut quo vadat. §

290. Jerem. 22 no 29 Terra, terra, terra uo-
 cati sermones meos, dicit propheta. Prophe-
 ta tercio vocat hominem terram, quia homo triplex
 terra est. Terra est, quia de terra creatus est. Terra
 est, quia in terra conuersatur. Terra est, quia in
 terram reuertetur. Terra est creatione, terra est
 conuersatione, terra est morte. Terra est natum,
 vita, et sepultura. §

Petrus Pleseny.

291 Cant. 6. n° 12. Reverte, reverte Sumus
michi & Reverte de terra diffimilitu-
dini; reverte de terra peccati: reverte de
terra miseria inter. ram libertatis: reverte in
terram gratia, et in terram gloria. H.

292 pergronatorum philozos. quid sum, quid
sum, quid ero. Respondeu Nile spuma,
sicut stercoreum, sicut vermium. H.

293 Dic quare, quare gratia tibi debetur a Domino,
si bene dixit a peccato cum peccare non
possit? fol 923 B

294 Dow sunt, qua hominem mirabiliter a pec-
cato conseruant: scilicet, frequens confessio,
et frequentior disciplina. C

295 Oleum autem peccatorij non impinguel.
caput meum Psalm. Peccatorij oleum
est mollior adulationum. Vides est, qui uocam
saltem blanda et secreta correctionis exerceere
debuissent, adulatorij fieri, et olei venditorij. fol 924
B

296.
Num. 201.

296 Usque quo iudicij iniquitatem, et faciem pec-
catorum sumit? Psal 81 n° 2. Faciem quidem
peccatorij sumere est, se permissione et assensu pec-
cantibus conformare. B

297 In omni opere suo suspiciabat ad Christum, des-
piciens terram suspiciens caelum, utens mundo,
quasi non utens, et inter utenda et fruenda quoddam.

intimo sapore discernere, transitorie transitorijate-
basor, et aeterna quiddam modo quasi aeterna am-
plectatur affectu. Vere quasi aeterno, qui quide-
dam aeternitatis imago est, constant et firmo, et
inconvulso mortis aequalitas. S

298 Unus est rex, et illius vera est lex: Suavissi-
ma est perfectis, compatiens imperfectis, me-
dicabilis mitis, liberalis delicatis, fortioribus sufficiens,
moderata infirmis, humilibus blanda, penitentibus
misericors, severa periculis, bonis optima. Lex ista
instruit, et informat ad vitam. S

299 Adversarius, qui Beatus Jo, et filius, et pite-
sonis ab illa lenitate universas, suam ei reliquit
uxorem, non ad solatium viri, sed ad sua consumma-
tionem malitia: ut per feminam vinceret, quem
perre uisione non vicerat, et quod verbis non
poterat, verbis mulieris efficeret. S

300 Non videbatur ei liberior et opportunior noten-
di occasio, quam per familiarum inuicium
et domesticum prolixorem. S

301 Deum odemonio amolher a Jo. sciebat, quod
natura mulieris, quanto fragilior est, tanto fle-
xibilior ad culpam, et ex quadam depravatione vana-
ta, prolixior ad nocendum. S

302 Cum per filium dei ordinata esset nostra redemp-
tio, proferentis hostis, quod in morte Christi nostra
redemptionis dispensatio implebatur, salutem cultus.

300
Mich. 7 n° 5 Ab ea quod do-
mit in sine tuo, ut dicitur
Sua exidit.

302
Math 27 n° 19

humani generis per familiam malinatus est imperare. ff.

303 Ecles. 42. n. 13 Melior est ini- quitas viri, quam mulier bene- faciens.

303 Per familiam Ioseph incarceratus est, Naboth occisus, Sampson vincularis, Iobus est inter fideles, Salomon fidei apostata, David homicida et proditor, Sisara clavo confusus, praecipuus et Balaam Domini de collaris. ff.

304 Quasi una de Pauli mulieribus ff. Iosephus arma inimico tollit, ut prae ei arma viri fidei. Unde uxorem corrigit, ut subiectam, et correptam erudit ad salutem. ff.

305 Dupliciter peccamus labijs, aut cum tacenda dicimus, aut dicenda talemus. ff.

306 ut amicus de hb. callarad Tex. dicit de poy. fidei commissis. In quo notatur, quod hi plerumque qui tardius conveniunt: ex quo incipiunt utriusque finem imponere non noverunt. ff. 926 B.

307 1us modus gen. 3 n. 17 gen. 12 n. 3 2us modus Roman. 12 n. 14 1us corint. 6 n. 10

307 Male dicitur deus pro ff. Duo sunt modi analitice hominum; Primus est consideratione iustitiae: secundus liuore uindictae. Primus modus licitus est; secundus prohibitus. ff.

308 Est natiuitas hominis damnata, est natiuitas iustificata, et est natiuitas beata. Prima hominis natiuitas natura est: secundum gratiam: tertia gloria. In prima est peccatum, in secunda meritum, in tertia praemium. Prima est, ut quis uiuat, secunda ut iuste uiuat, tertia ut beate uiuat. ff.

309 post hac aperuit Petrus sum d. Maledicat ho-
striae natiuitati sue, in qua homo conceptus
est per culpam, genitus ad miseriam, natus ad penam

310 Et mortuus est Senex, et plenus dierum cap
4^a Job. Vniuersas felicitates hominum
mors concludit, finem que historie finis homi-
nis fuit, atque omnium una est conclusio.
Et mortuus est. Et 927c

311 Et mortuus est Senex et plenus dierum. //
Quidam moriuntur dierum vacui, quidam
pleni. Vacuus dierum moriatur, qui in vita sua
vanitatibus huius mundi interueniens uita eter-
nae merita moriendo seum non debilit. Ple-
nus uero dierum migravit a seculis, qui ope-
ram uirtutibus dedit, qui impleuit desideri-
um suum ex ipsi, et sic dies consumma-
uit transitorio, ut in futura uita dies eter-
nitatis inueniat. C

312 Bonum siquidem est bene uiuere,
sed longe melius bene mori. Non ca-
men bene moriatur, qui bene non uixit X

313 Scitis quod non semper ingenii uena respondet
ad uocem: et quod si doque dicta laudibus Horaca-
tialiter scribenti se offerunt, quod per studij uele-

Petrus Plesey.

mentiam, et indagarem laboriosa meditationis.
in veniri non possunt. Epist. 1. G.

314 Dolens affectum, vobis non exprobo, sed dolendi
excessum. Scio, quia primum est flere motum:
et huiusmodi magnos affectus lex natura
inducit. Epist. 2. Pl. 702. B.

315 Sed sit quos hic dolendi modus, ne vos do-
lor rapiat ultra modum. B.

316 fallax est hic mundus vita brevis, finis
dubius, exitus horribilis, iudex terribilis,
pena infinita. C.

317 Pal. C. 10. mendaces sunt alii hominum
in stateris & magnos se reputant, qui
aut parvi, aut omnino nulli sunt. Quare te apud
te maiorem reputas, quam hominum reputat com-
munis opinio? Ponderat te ipsum secretim: nec
te maiorem vendas, quam te libra veritatis ap-
pendit. Epist. 3. Pl. 702.

318

Pl. 8. n. 2. omne quod
antiquatur et senescit,
prope interitum est.

318 Non longe sum ab illa communi meta, quae
prefixa est omni carni, Durga mea & testi-
monium. Dicunt contra me. iam canis induimus,
sorda finalis praenuntiat. Epist. 4. G. Pl. 703.

319

Quest. 9. n. 8

319 Scio quod haec ipsa correctio mea, qua ex ami-
citia sinceritate provicit, te mihi faciet ini-
mum. Epist. 3. G. Pl. 702.

320. Quod iacobitas genuit tuum! quem de ipsum
te ipsum quid? uaga et in certa est ho
mimum generatio: et quomodo putator filius
Principis, qui filius est culinarij histronij &

321. Christus pauper, et pauperij virginis filius,
pauperes eligit in Apostolos. Ne i domum
reguli introire dignatus est, ne honorare diuitias
videretur. H.

321
Ivan 7

322. In superbia siquidem et in abusione progeni
torum suorum uirtutem tibi adscribis ad
gloriam, sed eorum famam torpe & puerne conta
minas, et a tui generis dignitate, et bonitate sepe
nerari, uosq; conuersatione celeberrimorum mems=
riam de honestat. H.

323. Qui ram abolita generalis sapientem lau
dat? sicut equidem ramus radicem, et fructus
stipitem commendare. Et 743. A.

324. Audi miser, audi successor veteris Adae, testa
fragili, luteum sibilis, pelles morticina, uas
putredinis, fomes cinera, uisus uermis. Quid tibi
et progignitoribus tuis? sicut non portabit filius
innocens, iniquitatem patris, sic nec filium repro
bum deest de patris uerbis gloriari. A.

325. Quid inter parentis parentelas, summum
distingui uariando? Aliquo patre descendit
mus uniuersi et singuli B.

326
Ead. 12 nos

Petrus Blesensis.

326 Nam et agnus paschalis, iuxta 70 inter:
petre, de caribus, et castrii assumebatur: in
quo mox, se hinc inde, quod apud Iherosolimam
vix fortuna, omnisque conditio acceptator. B

327 Dei filius in beata Virgine, licet ipsa de
sacerdotali et regali thronate duxisse ori-
ginem, non nobilitatem sed humilitatem elegit C

328 Malici postulavit licentiam recessurum, sed ne
repulsum passus sum, nec licentiam adeptus.
Quoties causas moram, quam facio, et illegi vestra
reocationis instantiam, unica et quotidiana est
eius responsio: erat recedat. In omnibus diebus anni
hoc iterum invenire non potui, dum querebar, tacet:
et fortasse, quando querebar, occurreret. Epist 5
fol 704 C

329 Vobis imputant, quod ab Allophylii circa Do-
mini capibus, quod alaiij vulgari dei con-
culcatur, quod gladium Petri vulgus consumit, quod
Christi sacramenta vilescunt, quod terribile nomen
dei in verbum assumitur, quod sub proceptu periu-
rij coniugia desolentur. Vobis imputant quod Mal-
chus in Christum, quod Phaspar in Ieremiam, quod
Balthasar in vasa Domini manus extendit, savi
legat. D

330 Quoties propter innocentiam et humilitatem ex-

Petrus Peten.

extollo in uobis, non sufficit, inquirunt, tantae pre-
bationis homini non faceret onus, nisi ad iudicium facere
bonum. U

331 Epi fabula in ore hominum, studium que om-
nium fere commune est, linguas procaes, lapsare,
contra uos in detestandum superuicium. E.

332. Qua gloria est, inquirunt, quod uicaria con-
struit, quod claudit ferat, indagare, si clerici
imprecantur, si omnem dissolutionem reliquiturum
causatorum omnia relaxantur? Quae utilitas, quod
fimo et creta ager indonarius impinguatur, si in
domina messis cultura, nec spina euellitur, nec
extrigatur tribulus, nec uerbum domini seminatur? E

333 Propheta, inquirunt, cui Dominus legationem
in iunxerat, praecipit, ut euellat et destruat,
ut dissipet et perdat, et dissipet et plantet. Domi-
nistris officij spiritalis intelligentiam conuertit
in literam, aut, ut dicatur uerius in literam. F

334 Quod me corrigitis, affectus est: idesque mi-
hi acceptiora sunt uestra uerba, quam
coram uobis, qui me laedant. Epist. 6 ad 705 B

335. Si te propositi non dum pudet, magister
boni, si puerilium derisuum narias,
quibus inuenisti, meminit retinere, cum uicia a
Cruore dicatur, clerici, qui cum praetatis Ecclesia
conuersantur uiciales non sunt. B

336. Vos tam multo strepitu, et clamore nautica
de magis affluere dixi putantes, inutiliter ac
verberatis: vos circa litteram et syllabam, et circa
huiusmodi elementares doctrina primitivam
ad huc ingenium exercitis: et, sedicere solet, ut per
centum annorum, et elementarius senex, doceret sapi-
entiam. D

337. Verecundum siquidem et onerosum satis est
michi, quod omnes costantini vestri in monacho
eminentibus, scientia ascendunt, et ut in campo
cassidibus intelligentia cum apino remanserit. D

338. Sit magister cogitatio vestra diei mortis. Mortis
enim, qua in conspectu iunioribus est, vobis se-
nioribus est in ianua vestrum obscurat calcaneum,
nec cessabit, donec peditatur funea peccatori. F

339
Abac. 2° 15

339. Non est tibi occasio magna laudis, quod sic
vino fundis, et infundis amicos, et infunden-
do confundis. Epist. 7. H.

340. Vinea quam Noe plantaverunt, suo non peper-
it radice, et ex delicto Patrij usque hodie
derivatur ad posterum macula servituti. St. 7. 6
A

341. Tu qui disciplinam militiam, et libris quondam
omnia post ponebas nunc, sicut audio, codices
ad calices transulisti. Scribere in bibere conversisti:
et, quod anxie doleo, nunc medicum egregium potator,
qui ferrea prius nomina tibi misit disputator. B

342. Aut emendatiliorem te exhibitas in hac parte,
aut a corde meo te curas; et amictibus
socialis vinculum rumpens gratiam antiqua fami-
liaritati evasurus. B

343 Nam nec de herbis quae videntur, in qua terra, vel
cuius humilium cubra vel cultra adoleverint,
in modo vim habeant sanativam. Epist 3 G

A huiusmodi nota super
pachura, dicitur illi
no serment.

344 Sancti quidem et honesti propositi dilatio, mag-
na ruina est. Epist 9 H.

345 Miserrime, cur opus commendabile in bre-
vium differas! forsitan verus non eris. H. 707 A

346 Lex de sacrificiis praecipit, ut bos offeratur
in ostio tabernaculi: sicut in 3 quia qui labo-
rant in agro dominica culturae libere permittunt catas
de tabernaculum intrare B

347 labor scholasticus otium est, sed otium neq-
strium, et quod animum reddit ad honesta
solum B

348 Putas, quod in pace et quiete corporis sit
pax mentis? habebis forsitan pacem, sed omari-
fiam C

349 Effim navi quidem otio, et torpore pigritia,
nihil aliud est, quam suffocare vivacitatem,
nutrire superbiam, viamque construere ad gehem-
nam H

Petrus Blesens.

350 Times hominem, nec te zelus Domini, aut
Ecclesia tangit affectu. fol 703 Epist 10 C

351 Rex est omni sacerdoti pastoris. Ovis tua est,
et in periculum tuum ipsius custodiam suscipiti.
Vide ne a lio imiteris, qui lac et lanam querent
in ovibus non salutem. Periculosum est tibi, si tempo-
ri officium convertas ministerium pastorale. J

352. Non libere exasperandi sunt principes, sed tem-
peratus corrigendi. J.

353 Graviter offenditur deus, cum quis propriam
malitiam dissimulando, eam ministerio pro-
sequitur alieno. J.

354 E Coria mundi fulax et seductoria, decept
amatores suos. quicquid enim vel in futurum
promittit, vel in presenti pretendit, sciam ad mi-
lum deveniet, tanquam aqua decurrens Epist
fol 709 E

355 Nulla pestis efficacior est ad nocendum,
quam familiaris et domesticus inimi-
cus, hic est ignis in gremio, serpens in sinu,
hoc est uxor inimici letigiva, pessima caro
nostra. E v 149.

356 Ne deas queso ad cor et quo te dixerit caro
fabula non sequaris. scia est, et tibi quidem
prohibet, sciam in mortis foueam te demulcet J

357 Vouete et redite Bal 17 n° 12 Conuersati innocen-
sitate tua libertatis arbitrium, nec sine ani-
mae periculo, et fana dependis conuersionem
tuam delectare poteris, aut diffote. nam oblation
exigit, qui non exegerat offerendum. G.

358 Maturius quae tua saluti prospicere uelis: ne
tunc timere uelle incipias, cum non poteris. G.

359 Qui opportunitatem deserit, oportunitas eum
fugit. H.

360 Si non bis operari dum potest, iusto dei iudicio
non poteris, quando uoles. H.

361 Iustum est, ut qui amicus erram in prosperis,
profitear amicitias in aduersis. Exist in Job 10 B

362 In edificio templi omnes lapides prius malleis
tundeantur, ne in illo tempore peritione sonus
mallei audiretur: Sic et uiui lapides, qui ponendi
sunt in illa caelesti Hierusalem, qua edificabitur ut
ciuitas, variis in partibus uariisque hominibus prius
pulsentur, quam in edificio caelesti habitandi ut-
lorentur. G.

363 Considera singulorum iudicia, studia, uota,
consilia, officia, dicta et merita, et uidebis om-
nia quaedam excoleri, et repugnanti uarietate con-
fusa. H.

354 Quidam, qui sine omni periculo et labore vivere poterant, circa moti pericula, et labores inportabiles amplectuntur ut vivant. &

365 Quidam more Tantali in aquis sitiunt, dum inter opulentiam inedia se affligunt. &

366 Quidam cum infinita congregaverint, se nihil reputant congregasse &

367 Quidam omni tempore venantur famam secuti, et omnitempore sunt infames &

368 Quidam in requie requiem invenire non possunt. &

369 Quidam apud alios venerabiles, sibi apud se vilebantur. &

370 Quidam plures de lingua adulterici, quam conscientia sua credunt. &

371 Quidam non quiescunt, donec rem habeant concupitam: quam cum habuerint, vident reputant et abiectionem. &

372 Quidam in rebus negatoris sunt plurimum curam spectati, in ordinis autem, atque seris, et quae maximo indigerent consilio, penitus inconsulti &

373 Quidam in suis mendaciis gratiosi sunt. Quidam semper laborant ex verisimi, et mendacissimi reputantur. &

374 Quidam nihil honeste reputant sine lucro &

375 Quidam omnes libris reuertunt, et nihil addiunt: sed et quidam omnia promittentes, promissa non solvunt. H.

376 Quidam non solum suis, sed etiam alienis negotiis se minus sufficientes involvunt. H.

377 Quidam comedunt, ut vivant, quidam vivunt, ut comedant. Pl 711 A.

378 Quid est claustralem redire ad saulum, nisi coli habitatorem cadere in infernum. Epist 13 C

379 Ardes desiderio lucendi alij: utinam ardeat ardentis desiderio non lucendi G.

380 Sufficiat tibi, si in claustro ardeas. si enim velis lucere coram hominibus, times, ne lumen, quod in te est, tenebrae sint G.

Stat 380
57 n° 6

381 Bonum est ardere, sed igne caritatis, non vanitatis. G.

382 si vis exire de claustro, ut obtineas libertatem, devias et ad erras. recedens enim a claustro, elongaris a Deo. Nec solum te videre libertatem, quam si pro claustris claustralem subes, et impleas firmitatem. libertativum te facit, si ei semper ex corde, cui servire regnare est. H.

383 si praedicare et docere affectas, prius docaris, quod docere te oporteat. Adhuc plangere habes, non docentis officium Pl 712 A.

384 Sciebam quia data curia aij, mors est anime:
recolebam, damnable esse in clerico, se uotiali:
Eius aut secularibus negotiis immiscere Epist. 14 E

385 Iam senientes, de quorum numerosa multitudine
magnates plurimum gloriantur, suorum uenales
res sunt et aucupes Dominorum: fradam enim se
cuntur non homines. G.

386 Illos, qui ⁱⁿ diuitiis et honore exultat fortuna
clementior, nec numerositas illa clientela
secuta est, dum ad huc pauperes essent, nec hodie
sequor eorum, si in consimilem reciderent paupertate-
tem. G.

387 Nunc autem sunt martyres saeculi, mundi
professores, disrupuli curia, milites heretici:
per multas huiusmodi tribulationes incedunt iusti
in regnum caelorum: in autem per multas tribula-
tiones promerentur inferna. H.

388 Miserimi, quando fuerimus cum quiete
bonis, et gaudio, quod supra omnem nos-
torum exigentiam meritum nostris gratia diui-
na misericordiam indidit? libenter siquidem fru-
eremur, se domina ambitio non permittit, qua
ad magnatum diuitiarum acquisitionem nos ex-
ulat, et semper hiatus aperit ampliores. H.

389 Apud homines quidem nihil, ad apud Deum
et angelos eius gloriotus est titulus paupertatis. H.

370 sperat autem unusquisque sibi eventurum,
quod vide pluribus alij criminis est 713 A

391. Illud in avaria detestabile est, quia qui magis
diligunt, minus diliguntur. A

392. Helizeus implebat vasa vacua: et de ratione
sibi vasis vacui petit solum. In turri ve:
ro contemuntur vasa vacua, et plena implentur
ligno sicut, et aqua in maria deferuntur A

392
+ Greg 7 n° 3

393 Diligebam regem, et diligo, et semper diligam
ex affectu: nec me diligat Deus, cum ab
ipsius dilectione desistam: gratia namque eius
me per petrus vendicavit in seum: semperque sem-
per erit, si quid cogito, si quid scribo, si quid sum,
si quid valeo, si quid possum. B

394 Caritas patiens est pro aeternis: ambi-
tio patitur omnia pro caducis. Caritas benigna
est pauperibus amicitia divitibus. Caritas om-
nia aspernit pro veritate: ambitio pro vanitate.
Utraque omnia credit, omnia sperat: sed
longe dissimili modo: haec ad gloriam suam
vita, illa ad gloriam sine fine. E

395 Electus est in Episcopum a Christo, ut ei
fungeretur sacerdotio. Propter quo omni
antiqua vanitate deserta, studeat moribus

Petrus Pileatus.

implere Pontificem, et, ut sancto sanctorum deus-
tae servitutis impendat officium, induat sanctitatem
Ezr. 15 Et 715 J

396 Si quis compendat ad more, feruor in
dilectione, mansuetus in societate, stabilis
in promissis, fortis ad patientiam, prouus ad concordi-
am, rigidus ad coruoriam. Si in iudicij rectus,
in loquendo modestus, in iubendo discretus, in dispen-
satione indutus, in agendo strenuus, in auxili-
ando sollicitus, in consilio fidelis, in responsionibus
cuiusque aspectus. J

397 Exhibe te maioribus deuotum, minoribus
blandum, equalibus mansuetum, rigidum
superioribus, benignum humilibus, misericordem
pauperibus, inflexibilem obstinatis. J

398
math 14 n° 4 / 4 Reg 9
n° 24 / 1 mach 2 n° 24
Num. 25 n° 3 / 3 Reg 13
n° 4. Act. 5 n° 5 / 1 Ti.
mst 1 n° 20 / 1 Tim 2 n° 15

398 Exhibe te Firmem in uerborum Iesu et Ma-
tthiam apostolorum, fornicantibus Phineem,
Heliam idololatry, mentientibus Petrum, blasphemis
mandatis Paulum, negantibus Christum. J

399 Breuius est huius uita temporalis ex-
cursum: finis autem horribilis et inter-
ditus. J

400 Nihil est, quod adeo uitam hominis cito obte-
nebrat, aut illustre, sicut pontificali auctoritate.
Cito est, uel bonus odor deo, uel rumor in populo. J

401 Quaedam gemma splendens hinc in obscuro,
quam in luce. Quidam ante dignitatis adfloxerunt

habij commendabiles extiterunt: sed super candelabrum
Ecclesie contributi, lucem in tenebris, et famam in infamiam
converterunt, vulgariter dicitur, quod honores
mutant mores: sed raris in melioribus. Melius plerique
supiet ad huc latere sub medio, et sub umbra honeste
opinionis, quam cum infamia candelabrum aspen-
disse. Ad huc sui patris eorum sub paupertatis obitu-
ro lateret, nisi eam dignitas divulgasse. crevit honor,
et cum honore infamia. S

402 Privato peccanti saepe parciatur: sed si Pra-
latus diliquerit, in eius infamiam lingua omnium
accusantur. F

403 Multi ex aliena pertrusione credunt suum
crimen proptus esse a se conditum, sed periculate fal-
luntur. F

404 Bene quidem dispensat, si viros ordinabili-
ter, specialiter, humiliter: ordinabiliter tibi,
specialiter proximo, humiliter Deo. Ps 215 C

405 Si ignovate Dr. cant. 1 n° 8 Nemo enim
se novit, donec die suos respicit, aucto
re cordatione post gregem et multitudine commi-
torum Epist 16 S

406 Si unum peccatum dominij est, omne opus suum
habere sub peccatum H

406
Rom. 6. 28 n° 14

407 Munda conscientia sine opere non sufficit ad
salutem. Utinque sine altero imperfectum
est S

407
Psalm. 13 n° 15

408 Coraginum est, quod non sumit homo puer
niet Deus C

409 si te ipsum non habes, nihil habes C

410 Clericus, qui leniore conparat profic, ut veniat
curis, flans est avaritia, idololatria pecunie,
seruus mammona, et reconditus sub peccato Epist 17

411 si divitia apud Deum commendabile essent,
iusti et clementibus Deum frequentius obveni-
rent. Nunc autem ecce peccatores et abundantius
in seculo obtinuerunt divitias. H

412 Iudicium enim Dei est, ut vires, quo quis deliquit,
puniatur, ut semper indigeat, qui semper in-
digentiam timet. Et 7.18 A

413 Qui suos excessus dissimulat, aut ignorat
longe est ad salutem. Epist 18 F

414 Mediuolum est in Praebis, praeminere populis
et iustis subiacere, esse lingua mani loquum, glorie
non esse pusillanimum, remissum et infirmum, pon-
tatie et uel trose incidere, et integre testimoniz-
um conscientia non habere G

415 Non bene conveniunt, nec in una sede mo-
rantur, generis iactantia et populi commu-
ni infamia, exaltantia oculorum et audita mo-
rum, vita uicicia, et honoris auctoritas H

416. Virtute quam in hac vita potestati excellen-
tiam aspiciat, erat in eo quodam liberali-
tatis speciei adumbrata, erat quaedam hypocritice
humilitatis ostentatio colore simulatorio subornata:
Eratat a se, et se extraneis quarens ambulat in
magnis et mirabilibus fuisse se. sic multum proest,
ut nullo prout: sic dominator ut omni iniusticia
dominebitur. fl. 719 A-B.
417. factus pontifex statim conuertit in aper-
tum odium similitate, quatenus fuerat
priuatus, suum mendacii beneuolentia palliabat B
418. Pro multiplicibus obsequiis, quibus cum tam
meruisse et emisse crederetur. non benefi-
cium, sed maleficium, non gratiam, sed iniuriam
reportauit, ideo non reuertitur. fl. 718 D
419. Damnatissima est illa emberscentia, qua sic a mi-
nore, sicut a maiore, dextrina beneficium non acceptat
Epist. 19. H
420. pestis inuidia merita uirtutum non ponderat,
sed tormenta conscientia sustinet, dum
ipsam proceps ambitis et elationis propria appeti-
tu excusat. Epist. 20 fl. 720 C
421. Malo pauca cum puritate conscientie, quam
dignitates innumeras cum uerme, qui non moribor,
posidere. D

422

Deutot. 33 n° 9

422 Scripsum est in lege Domini, ut nemo in sacro-
talem ordinem, aut civitatem assumatur, nisi tri-
um diat patri et matri, vale: id est, nisi in eos sentiat ex
propria affectu parentale. S

423 quantum per adulatorum medianibus domine
opinio ad manem iactantiam erigit, tamen
apud bonos et graves, quasi in vaferem et fumum.
sua beneficentia tibi evanescit. S

424 Beneficiorum, que pauperibus conferuntur,
mensura debet esse, in mensura. S

425 summam rebus insaniam, si mente captus pro-
sentem se iudicat: nec minor em repaniam
censet, si ignorantibus et imprudens arrogantibus
elative se inflat. Sicut 21 fol. 72. C

426 certe in filio Regis satis intolerabile est
superbium, quod pretendit: publice tamen
scitur, quod non est filius regis, licet is, quate-
nuerit, fuerit coronatus. S

427 Minor unde abruerit per superbiam; un-
de conceperit superbienti molitionem, nisi
quia forestarii est addictus, ut tyrannica exae-
tionem, quibus pauperes opprimuntur redigat in
scripturam. S

428 Cum esse litteratoris arti omnino ignarus,
sui, quia amici tui epistola, quae de fra-
tati, te fecerunt carissimum: teque per eandem

facile excusare posse, si significarent pun-
 nis Pontifici cum alii enormitatu huius dam-
 nata usurpationis officium quod exerceat

429 Ego quidem facultati adscribo, quod fabrum
 Dices et superbum: cum Salamon dicat
 proverb 9 n° 1 qui arguit impium ipse sibi ma-
 lulam generat: et qui docet factum, quasi
 qui conglutinat cestam. E

430 In eo est correctio super vacua, que con-
 tinuiter corrigibilem per obstinaciam suam facit: tes-
 timonio Salomonis proverb 27 n° 22 si contideris
 stultum in silo quasi pisanas feriente se-
 super silo, non auferetur ab eo stulticia. E

431 Secunde quare in te ipso, et sole conf-
 tentia tua parietem, uidebisq; ab omni
 nationum genera, qui tui te iudicare potest in-
 felicem. E

431
 Ezech. 8 n° 8.

432 Non potest humiliter sapere, quia ambu-
 lat in magnis et mirabilibus super te, atq;
 uentum elationis magna concipiens ad nubes et
 impossibilia te extendi E

433 Unum noueris, quod cum hac superbia
 tua nec deo nec homini potest esse
 acceptus. Nam ne auis acceptator in sacrificiis
 Domini, nisi pluma et pulmonis uesicula depo-
 natur ff

433
 Leuitic. 1 n° 15.

434 O curas hominum, o quantum est in rebus
 inane. O inani gloria. o ambicio. idcirco.
 o terreni honoris inexplensibilis fames. o tinea
 cordium, animarum subversio, supraditas digni-
 tatum. Unde obrepit hac pestis! Unde inualuit
 hac exortanda praesumptio, ut indigni dignita-
 tes ambiant: et quoslibet minus meminerit ascende-
 re ad honores, tanto impudenter honoribus se im-
 portant? Epist. 23 fol. 722 &

435 Hodie per fas et nefas, hodie in anima
 corporisq; discrimine currunt infulae ad ca-
 thedram pastorem, nec attendunt, quod sit eis
 cathedra pestilentia, dum sibi et aliis sunt causa
 ruinae &

436 Homo bestis omnibus bestialior, tanto in
 discretior et audacior meliori. Sed ante ex-
 praesumit, quanto minus de vitibus tibi,
 aut conscientia sinceritate confidit &

437
 2 Corint. 13 n. 1

437 Qui nihil didicit, aliorum doctor efficitur,
 et quasi et sonans aut symbolum tiri-
 nionis usurpat praedicantis officium, cum
 sit truncus inutilis et insubstantium. H.

438
 Eccl. 10 n. 6

438 Apud veteres erat conditio sapientum
 inestimabiliter venerabilis, hodieq;
 prudentia tanquam vilis et abiecta calcatur:
 quadam re o abominabilis mutatione stulti-
 tia ponitur in sublimi H.

439 Peto et necessarios eius precipuos, ducere in
altum rete, id est, profundam sacra scriptura
intelligentiam in captivam hominum aperire. *1st 123*

239
Luc 5 n° 4

440 Veritatem hodie hinc populus, ne sacerdotij:
sicut tenebra erip, ita et hinc erip. *A*

440
Ejai 23 n° 4

441 Erubescat, doleatq; prelatus pro deo populo,
nec prodesse: dicens, a sumptibus offerant, et in
divina populi mudum esse

441
Jerem 50 n° 6.

442 Dignitas, equidem appetitur natione caly:
bit est: ut calis concipit et peperit iniqui-
tatem. post hanc affectibus sedone in interdu
Aqui omis, qui non dum laboraverat, ut sederet C

442
Isai 14 n° 13

443 translata est hodie voce, sine gloria Domi-
ni de Israel in Azobum, ignem. *1st 123*, con-
cu pientia. ignis autem illu non in flammis, sed
in humis, non illuminat, sed excoeat.

444 De Azob non loquitur in tempore Sapor,
id est, tristitia, vel deplationis. Nonne
Sololum tristitia et merory est prelatus illiteraly
et A hinc, qui in ira dei, et populi deplatione
eligitur, et quasi idolum erigebat. *1st 123*

445 Illius animus, qui ad benevolentiam pertenu-
simis se preparat, prius dimulcendus est.
oblo caritatis, nec adveniat ut nec in advenit a
caritate debeat, nec advenit a caritate suam
Zelo ultionis, aut odio inardescat. *Epist 2a A*
1st 123

445
Levit. 2 n° 4

446
2 Corinth 4 no, 7

446 Vidua est virtus, quam non patientia
firmat. B

447 Scio, quia munusculum cupiditas subleuat cor
trium, ut oleum officii Episcopi. (sed munus-
modi officiales non ab officio, nomine, sed ab offi-
cio, verbo mutasse vocabulum: nam gemas huius
mimum, quod dicunt officii perdi. Epist 25 fol 724
D

448 Tota officialis Episcopi intentio est, ut ad
opus Episcopi sua iurisdictionis commissas
missiones omnes quasi vice illius tendat, emun-
gat, exerceat. B

449 Officialis sunt Episcoporum sanguis, evo-
lantes alienum sanguinem, quem vive-
runt. Hi sunt quasi spongiae, manibus prodeunt,
quasi quadam colatoria, sordibus huius hominis in-
fluente, et exstantis acquisitionibus nisi sibi
propter peccati sordem, et sordiditiam retinente
E

450 Quid appetant, per offensionem pauperum,
Episcopus quidem ad diuinas rebus, officiali-
bus ad bonum huius. Si non, non debet, melle huius
se non, non notis, ac uoluntatis opes. E

451 Episcopus quasi longa manu bona aliena dir-
igit, et vitam coniuncta se remouens, sui offi-
cialibus culpa et infamia dissonant impingit. E

452 Hanc administrationem, quam esse deuenabili-

ter utroque parti patientius ferrem: nisi sacramentum literarum, et omnia praerogativa. ¶

453 *Causa, et iudicia, iudicij te impudenter, ne
nam impudenter, immixta, iudicij conpudici-
navis, et scilicet iure dea duntaxat.* ¶

454 *Officium officialium, quorum te numero, aggre-
gasti, hodie est, iura confundere, nisi tunc lite,
dignitatis, sequere, in te tunc dilatione, sup-
primere veritatem, fructu mendacium, quodam sagui,
dignitatem vendere, inhiare ex actibus, ne tunc
concordare.* §

455 *Scilicet pro sunt prodigi officiali, de proprio
sunt avari, verborum infidiales, et auctu-
res, illorum tendunt laqueos et sedes in castri-
nam pecunia, iura interpretantur ad libitum, et ea
pro voluntate sua, nunc obdiant, nunc admittunt:
bene dicta de praerogativa, prudenter allegata perverunt,
rumpunt, sedera, nutrimini somnolentes, formidabi-
les, dissimulant, matrimonia diripiunt, adulteria
faciunt, penetrant domos, et mulierum operas
peccati captivas ducunt, diffamant, innoxios, et po-
tentes abstruunt. Et, ut multa sub verborum paucitate
concludam: dum omnia venaliter agunt filij, avari-
tate, tunc in avaritia, se diabolo venales expo-
nunt.* §

456 *Avicula in arena huius, oculi periculis sine
pugna: mors te sequitur, rictu fugit, caro pal-
pat, munitur, allicit, leo regrens et quarens, quem de-
vore, carum currit.* ¶

457 Si male credi, imo si credi in Deum, relinque
 malorum officiali officium, ministerium
 damnationis, in tam malum, et spiritum vitiosi-
 rum, qui te ad omnia circumtulit. Misere ani-
 ma tuo placens Deo, cui placere non potest cum
 isto perditionis officio. Et 725 A.

• 458 Decepit Pater animarum veterum, cuius obitum
 flere decesserant, sed reipse non decepit: abiit non
 obijt. Mort enim perquam mirificavit Dominus, sanctorum
 suum, non est mors, sed dormitio: postquam mortis, et postea
 vita, introitus in dilectis caelestis patrie, in potentias
 Domini, in abyssum claritatis eterne. Eius 27. manus
 et des Thomas Cantuar. §.

459 Cum multas virtutes quasi merces, varas in unum
 fasciculum importaverit ad caelestes mundinas
 profecturus, plena dixerunt verba, mors seculi scilicet,
 infans, imphota, litigiosa, querula, impotens, invida,
 inimica et subdola capite reuoluit, in simula eius,
 et sora pullos explorare, si quid esset in illo me-
 rito in involuit, quod ad ipsius dominium perti-
 neret. §.

+ 60. Iocundus est in celum, quo mundus non erat
 dignus: nec est exstincta lucerna pax, sed
 flamma transitoria percussa est, ut luciniter splendet,
 et iam sub modis non abscondita luceat omnibus
 qui in domo sunt. Et

461. Sane a primitiis adlesenda moribus, cogit mo-
 rum maturitate senescere, atque carnalibus impetibus
 motus, vigilans, ieiunius, siquidling, iulius, et iugis continen-
 tia balteo obducere. Et 726 A.

462. Elegit cum Dominus in sacerdotem huius, ut esse
in populo eius doctor et doctor, vita pecu-
lum penitentia forma, et sanctitatis exemplum. A.
463. Deus scientiarum Dominus dederat ei bonam
credulam, et infuderat ei abundanter spiritum
sapientia et intellectus, ut esset inter doctos doctor,
inter sapientes sapientior, inter optimos melior, inter
humiles beatus, inter maximos maior. A. B.
464. Erat pater verbi filii, sube Evangelij, ami-
cus, sponsus, columna cleri, oculis ecclesie, pes laici,
sal terra, pater huius, minister altissimi, vicarius
Christi, Curia Domini. B.
465. Tota concentatio eius erat sancta honestatis,
morum edificatio, et structura salutis. Erat
in iudicio rectus, in dispensatione iudicatus, in proci-
piendo discretus, in loquendo modestus, in consilio
solidus, peccatis parcissimus in cibo recipiendo, in do-
nando largissimus, in via pacis, in carne ange-
lus, inter iniurias mansuetus, timidus in prosperis,
securissimus in adversis, in elemosinis effusus,
in misericordiis totus. B.
466. Erat religio non gloria, delicia plebis,
timor principum, Deus Pharaonis. B.
467. Ille vero a primo sua promotione ingressus,
summo desiderio appetebat finem vite, non
ut verius loquar, vivendi triumphum. C.

467
Eclij. 18706

468 Huius vite transeuntis egressus, ingressus est ad
illam quae non transit nec desinit vitam C

469 A teneriori cuius annis incipient, singulis instantibus,
quasi singulis diei horis, tanquam diligens cultor
et strenuus in vinea Domini sabbath. laboravit:
et sic in consummatione sabbati in vita transitoria
votum lausit. C

470 Sancta religio, qua monachorum mater est,
datur tota in concubationem: postmodum
illius exhibetur in dilectionem et predam: et
quod olim de vita Principum munificentia concubuit,
modorum avaritia non sine magno se non di-
pendio revocare et auferre praesumit Epist. 29
fol. 727 E

471 Cum humana conditionis habet motu multipli-
ci variatur, nihil in temporali in venis pre-
ter unum quod vita caelestis imaginem representet. Sola
dilectissima est, quam non alterat casualis evenus,
quam separatis corporali non dividit, quam tem-
poris longitudo non abolet, qua defectus non praecum-
bit. Epist. 30 H

472 Sola dilectissima est, per quam dominos et amicos
absentes videmus, abloquimur, amplexamur:
qua sic quadam angelica agilitate et imaginarius
commoculi transiunt et reavertit, ut nihil de damno
corporea motus, aut distantia cuius in certis con-
spueratur. H

473 Vestram itaque presentiam mihi imaginatio-
nibus diebus visionibus noctes offerunt
inceperant. A

474. Non hoc in partem agerem, et in partem caperem
dilectis dilectis visionibus ad matutinas pulchrum
est; et absque comparationem impudens, quod delecta
deus mihi conferbat. B. 28 A

475. Facit tibi dominus secundum cor tuum et
mensura, et in te meritoriam voluntatem meam,
suo non pariter effectu diligenti affectum. B.

476. Omnis cordis, aut corporis affectus, ultra me-
ritum et fructum salutis est sine patientie cordi-
mens. Epist. 5. D

477. Cum patientia fructum consideratur accipit,
lenigatur omnis, et dulcescit affectus. dum
in ipsorum propria gratitudine fructus consolationis
intimitas iam fragrant. E

477
No 6 no 9 Hoac 3
no 16.

478. Plena est miserationibus ira dei, et iudicia
sua animadversionis, quam temporaliter ex-
erceat in tuis, contra hostem pietatis iudicium. E

479. Ea est lex amicitiae, et conditio caritatis, ut amici
in mutui necessitatibus suis interioribus affectibus
exteriori operum prosequantur effectu. Epist. 12. D. 179
B.

480. Fortis est et in vobis dilectio. Cant. 2. n. 6. cum
enon, conjugem membrum animae, corporis
suis amabilem non ab inquit. delecto eum caris

Diversas voluntates conflatur in unam, et in facilius ca-
ritatis diversarum animarum consolidat unionem
Epist. 34 B

481 Dilectio absentia damna non ferat: cumq[ue]
indivisibilitate temporis plerq[ue] stent in fir-
mari, dilectio et temporis tractu et locali distantia
convalescit. B

482 Taceo de voluptate hominum, quam sit sterilib[us]
et inest: qua si plerumq[ue] placeat permit-
tendum inducit: et h[ic] sollicitat ad modicum, productio-
re spacio duplicabit. Epist. 35 H

483 Divitias siquidem, et honores, sollicitudo vite
parabilia est consumitibus. Mundi pompa, et
fons populi, hunc est, et aura subitis cala neq[ue] cens
fr.

484 Eius spiritualis amore filii libentissim[us]
federaliter, quos saeculum non fecerunt.
Epist. 36 H 791 C

485 Pal. 44 n. 14. Omnis gloria eius h[ic] fin-
dit, sunt vestimenti extremitates. Est ergo
gloria sacri nominali in finibus: nihil enim potest
gloria bona convergere in principio, nisi sit glo-
riosa et finis. J

486 In illorum siquidem contra v[er]i odium praeser-
tis, dum non cohibeas spiritum, dum labia
incurvata in susurrum et detractionem. Alii ut
relaxatis Epist. 40 H 792 G

787
2 Corint 11 n. 2

487 Certe absurdum est nimis in Presbitero, sive in
operam dare, et labia Christi Evangelio consecra-
ta immunda, et dampnabilia uerborum procaritate pro-
luere. fol. 733 A.

488 Si uobis tanta, et tam effrenis detrahendi libi-
do est, saltem in hominibus media manus ma-
liciam lingua morientis exercere sufficiat. A.

489 Nec expectandum est, quod ab ulla tur-
pitudine se contineat, qui immunditiam
lingua non reterat. A. 489
Proverb. 25 n. 28. Me
mer. 19 n. 15

490 Indignum Christi se facit, qui Christi mi-
seriam embecit. Eust. 72 fol. 733
F.

491 Tui opinionem nominis enormiter grauast, quod
causas sanguinis agis, quod abiecta Ecclesiarum
soliditudine negasti, secularibus te totum occupast
et inuoluisti. G.

492 Tui professio ordinis, nec degeneret, sa-
culi uocat, nec seuitiam gladij materialis ad-
mittat. G.

493 Haec est rota, qua uelutem indecenter dum
publicis et laicis actionibus amittitur te impe-
rent, Christi sacramenta profanast, electus in Ponti-
ficem sanguinolenta conscientia exeres gladij potes-
tatem. H. 493
Proverb. 20 n. 26

494 Lex celestis est, et regula divini iudicij, quod
ex ista huius vite in felices faceret, qui dmon-
dane dominationis obtentu Christi militiam deservit.
quit fol 734 C

495
Sextus 14 no 12

495 Si quis de rapina per se invidiosus non sacrificat
si ergo dii sacrificium offerre sacrificium desat-
ceptabile in rapinis inhiat, nec affectus potentiam, nec
munus acceptet. S

496 Quod asperius blis tibi scribo, quod numeri
pluralis adulatione non standior, pertinacia
sua facit. S

497 Com mure medicorum vitium est, semper circa agi-
tudine parariare. Unde fitre aut quatuor ad inditum
veniunt, nunquam in assignatione causa, vel exhibi-
tione cura conveniunt. Epist 43 S

498 Frequenter ex apitudine medici gratuita,
ex quadam confidentia, quam egrotus inde
concipit, natura iam deficiet, non valet. S. 735 B

• 499 Sicior, quod ab adolescentia capitis Eulepaldior
honores obfacere, et ac hunc honorem, qui nunc ore-
votus est vobis, obsequijs atq; in excessivis et stultis am-
bitionis humana suffragijs aspirare. Epist 44 B. P. Rom.
12 p 2 ad h. m. p. h. m. h. p. m. c. s. m. Epist. p. m. fol 735
S

• 500 Scilicet ad capientia vestra testimonium, et fionne
nerebly ut mmy canoniain habuisse inqre p. m.,
p. m. h. i. d. y. de e. g. r. e. u. ut P.

501 In hac vita torrentem mortis nataberis, episcopus
in proximo pugnavit cum eo, cum qui sem-
per est aduersus congressus periculosis capis. Difficilis
reparatio, nota et magna prae se ferunt. Victorini. §

502 Cum omni lege immunda sit, latere infamiae, ⁵⁰²Leuit. 13 n° 12
quod famulorum officium innocentiam, merita est:
Epist. 45. n° 135. §

503 Psalm 74 n° 3 Cum accipere tempus de Ioseph
licet nunc nulla sitineat patienter, quia laborum est
tamen tempore suo. §

504 Non sum adeo prodigus, ut velim
requiem pro labore, securitatem pro periculis,
pro aegritudine sanitatem, pro perignatione
patriam, vitam pro morte, felicitatem pro angustia preme-
tere. Epist. 46. §

505 Terra uestra deuenit hereditaria, sed non pau-
cit alibi, nec erui desunt, nec personam con-
siderat, nec fauorem conditionum, nec gratiam digni-
tatis accipit. §

506 Cumque dixi, aut nunquam perimitatur egressus
sui, qui semet in se sunt: nolo ingredi, quia
mea vestigia torrent omnia, te aduentum spectanda
nulla. Retorsum. Hor. lib. 1. Epist. 1. §

507 Contraxit ab aere suo hinc, contraxit et amali-
ta in haec contumacia, ut nulli odibilis, et
quasi in haec odibilis censetur. §. Epist. 47. §
mallet de secula

508 Thomam Apud Indiam et orientali regio
iacitabat. Sed occidentalem reperit Eboraciam,
qui in calyphabitat, et humilia respicit. Sedit domi-
nus Anglia Thomam nescire, non invidemus Indias
Thomam suum. fol 737 B

509 Sit Thomas Apud Indiam in India: sit Thomas
martyr noster in Anglia, ut per hoc duos testes
Christi ab oculo solis usque ad occipum sit laudabile
nomen domini. B

510 Erlic est in amicum amplexibus mori, caroz
rum caliginis exiit, cum suis progenitoribus
sepeliri. C

511. Precedendo Imperatoris Secus. Et tu filium
Secus reinde. nam quis filius defendit
veros, ne si filiam Imperator, de qua ex illius.
malocamen non esse Imperator, et humilitate
est, quam esse Imperator, et filius inderit.
imperet pater meus, meum imperium sit, posse
se humiliter imperanti. Epist 47 H

512. Anelle a sole solis radium, et non lauet: vi-
rum a fonte, et arguit: ramum ab arbore,
et ficatior: membrum a corpore, et putrescit: se-
para filium a devotione paterna, et iam non
est filius sed frater, et in lege eorum qui cum die-
tur: Veri est pater diaboli estis. fol 738 B

513 nullis cladis sunt lachryme, et ex parte maxi-
ma magnitudinem dolori imminuunt. Epist. 42. Pl. 139

514 Dolor speciem ignis perit, quia dum plus regitur,
plus ignescit. S

515 Non ne viscera mea amici tui sunt, quos foves,
et qui me fuerint in obsequio non dulci commer-
cio, in identitate affectuum, sine quibus omnis cogi-
tatio mihi esse tardum, omnis operatio labor, omnis
terra peregrinatio, omnis vita tormentum. Quibus
vivo, nisi amici? sine quorum clado non vivere
est et mori. S. Epist. 49

516 Viri in divitiis non consistunt: nam esse pec-
catores, et abundantes in seculis obtinuerunt
divitias. Mat. 23. Et tamen salis iudicio divitem
excedit, cui et suis et pauperibus Christi, quorum
se ministrum de verissimo semper exhibuit, sua
facultate sufficiunt abundantes. S

517 Ubi materialis gladius miserorum est, gladius
Epilepsie inhumanus esse non debet. Epist. 50. Pl. 140

518 Gratius hancem accepta Deus poenitentiam
peccatoris humilis et contriti, quam innocen-
tiam viri tepidi et remissi. S

Luc. 518
15 n° 7

519 cum in sacro eloquio per omnem innocentiam sim-
plicitatis vite, per captivam viam peccantium in mundi-
tia reprobetur, cuius tamen longe ab otio tabernaculi
inbetur offerri. Cetero vero, qua pacifica virtus est in

Levit. 519
3 n° 7 et 11

ipso in die ~~habere~~ unde cui elongata est,
in molatur. H

520 Silectio quidem si pariter affectu se dividit
ipse a proximo inuicem in deum se por-
tigit unum in eo diuinitates affectuum, quem
et in quo principaliter causam totius debilitatis
instabit. G

521
Plalm 138 n° 22.

521 Quidem per se factum, siue per se factum
est si peccatum in homine, non hominem in
peccato se debet excipere. H 741 A

522 Verba Epicurorum, qui ut philosophorum sunt
filij et heredes, vni honorariam in se habent,
ut in eis inuicem sit, quod est uerbum simplex
in alijs; et quod in alijs est simplex primum, sacri-
legium fit in illis. C Epist 51

523
promittentibus et non pl
uentibus conuenit uox
illa. Ma. cap 41 n° 24

523 Magna debet esse in promissione discretio. Ina-
merum promissio, multorum de familiaribus amicis
tibi comparat inimicos. C

524 si cogitatis uobis promissionibus stare, nec mihi
accepta, ne uobis honesta est ista dilatio, tes-
timonio preta, dilatio magna ruina est. Et mora
donandi non leue crimen habet. J

525
Promer. 3 n° 28 sub.
7 n° 15

525 Inq. Cray, uox coruina est: nec deo, nec homi-
nibus grata est promissionis iteratio frequens. J

526 Hodie pro filijs qui a beato Probalis Episcopi
deus, habere ne potest in diti patrimonio patrimonij
Christi, et in sua salute diuidentem promittuntur. J

527. Perniciosa est uicia minoris blanda maxime
permissis. Propter benignitatem eis ad omnes illecebras
num custodire relaxant. S.

527
Selenast 7 n° 26

528. Enormiter peccat, seque uita aliena reum consti-
tuit, qui pueros in etate tenera nimia familia-
ritate et suauitate uocibus emollit. S.

529. Amputatis fruentem in tenera etate mali-
tiam: nam et spinarum plantaria facillime cuncta
laentur, antequam exalescant. S.

530. humana pietas in sine gratia dei nihil aliud
est, quam es fons aut cymbalum tinniens.
ille solus donat or et sapientiam, qui dicit in me
nihil potestis facere. Epist 54 fol 143 A.

531. Beata es, qua spretis filijsuminum, filium
abissimi tibi elixisti in persum. fallaci huius sa-
culo, mundumque relinquere decessisti prudenter,
antequam relinquari ab eo Epist 55 fol 143 C.

532. huius parere, vi perire: parat enim in ma-
duca uipera maternis ardu onerat et di-
rumpit, mirumque est, quod factus ille non fauerit
sui et rumpitur: quodien autem in uallem prola-
tionis et miseria huius, a plerumque inuagat, et usque
finem huius breui et misere uita continuat in
doloribus diei suae. S.

532
Isb 14 n° 1

533. Nihil quod saulare in corde tuo resideat, sed te
totam ferat, ut tu cum homine plene uis uolueris.

534. Mals nos offendere, vestra opinioni con-
sultando, quam tacere tam subtiliter vobis et
ignominiam vestram diffimulare silentio. Epist.
56. H.

535. Non temperat in vobis senectus maturior di-
licentia protervitiem levitati. H.

536. Jerem. 16 n. 16. Eue ego mittam venatores. Præ-
lati Ecclesie venantur in omni monte, dum ani-
mas aberrantes quasi in prædam ad obsequium Christi
rapiunt in eminentia scientiæ et doctrinæ. Ad. 14. B.

537. Palm. 50. Quoniam iniquitatem meam. S. Ignacius
misericorditer suum agnoscens excepit. Epist. 58. ff. 147.
D.

538. Scio, quia quæritur occasiones aduersione, atq[ue]
peditiora suggestionem inductis contentioni ma-
teriam suscitabit. D.

539. Cum fortis sit dilectio, ut mors, fortior dilectione
adulatio mihi nos abstat: si tamen cum mi-
hi potuit inferre: quem patet, sicut ex presenti even-
tu constat me nullo tempore habuisse. E.

540. Videt, si vult iudicari, qui iudicabit
orbem terrarum; res lente, quia et iudicis iudi-
catorum est, qui iudicat fines terrarum. E.

541. Non abhorreo paupertatem, in qua ditior fui
et facilius, quam in divitiis maledictus. E.

542. Indis animi non sunt in hominis potestate:
quodque est, vel dicitur ex amore vanitatis, non spiritus

debetis reuocare ad animum, quam consideretis ubi
ex animi iudicio processit. Epist 59, A 248

543 Ponatur, ut in aphantate, opimorum aliquid di-
xerit intemperanter, aut lubrico lingua, aut
facilitate consilij, aut calore ira audacia, sine alio quo-
libet node animi ueltra intererat omnia equani-
miter dissimulare et pati: nam si hoc ex leuitate
processit, contemnendum: si ex uisitatione, miseratione
est dignissimum: si ex iniuria, remittendum. D

544 Ne quis qua de persuasione natura delicia-
ta atque diuina gratia acceptant men-
daciis et mendacibus lingua blanditijs, quam
apertum testimonium ueritatis. H

545 Psalm 109 no 91. uana in penetralibus
id est garruli et loquaces in omnibus magnatum
Ps 109 A

546 Iudicium iustissimum Dei dicit, ut primus
homo exularet a paradiso, quia diuina
ratione contempta in ista aduersa conseruit. A

547 Purpurata in uedit parentela pontificum
et elata de patimonia crucifigi in superbia,
et in abusione ad omnes uita seculari illud
se effundit. Epist 60 C

548 Non attenditur quod deceat, dum modo quod pla-
ceat assequatur. C

549 Cumulus divitiarum in tumulum miseriarum
transiturus est, quorum cruciatus ille impati-
entibus sustinebit, qui dicitur et dilucius huius vite
desidera tribus assuevit. S.

550 Nubi quædam affectare divitias, quæ se sequuntur, et,
ubi affluunt, plus ab eis, quam mellis habent,
et in fine ad insubriblem mortem ducent. S.

551 Sic tibi paupertas ipsa felix, quæ et viventem
liberum timor facit et levissimum mori-
entem. S.

552 Regiam et proclaram Dei donum est pauper-
tas, si tamen hanc inter Dei dona computare
dignetur impatiens et ambitione terrensus. S.

553 Lucan. lib 5. Omnia tuta facultas pauperis
angustisq; caret, si muræ non dunt intellecto
Deum: quibus hoc contingere muris, aut templis po-
sunt nullo trepidare tumultu Casarea pulsant ma-
nu. H.

554 Atque de rapina ad prohibenda sacrificia leui-
tici 11. 10. quia ex quadam degenera na-
ture corruptela hoc habent, ut fortior sit in eis se-
xus mulieris, quam masculini. Epist 61. H. 750
C

555 Si omnium obedientia acceptas, vagos et di-
scutibus affectibus qui se in varia fluctuare
compellunt Deo timor ad remissum voluntatis
arbitrium alligasset Epist 62. H.

556 Caritas combinari desiderat, et proximum
sibi uniers in amoris amplexu omnem ca-
lumnia singularitatis euacua Epist 63 fol 75 B

556
4 Reg 2 n° 9

557 Nec dubium est, redundare in totius Ecclesia
caput, quicquid contra eundem Ecclesia Romana au-
toritatem in eius alios attentatur. Epist 64 J

558 Mendacis pater veritatem exhibet frequenter
umbra bilem, donec infidelitatis finis seu in pro-
cipitet in gehennam Epist 65 A

558
10 Reg 28 n° 8.
4 Reg 1 n° 2

559 Cum omnia transeant Caritas nunquam
excedit. Cumque omnia ob ea exeat in mor-
te, dilectis in morte non moritur, cuius fortitudini
mors necumbit Epist 66 fol 753 A.

560 Satis, quod totius prudentia compendium in
litteris continetur: si res publica regenda est, si
proelia committenda sunt, si castra metienda, si
machina erigenda, si venandi aggeres, si
propugnacula facienda: demique, si quietas libertatis,
si iustitia cultus, si reverentia legum, si firmitarum
gentium amicitia sint formanda, libri haec omnia
erudiunt ad perfectum. Epist 67 fol 754 C

561 Rex sine litteris, navis est sine remige, et
volucris sine pennis J

562 Potentia Domini non minor est in potentissi-
mo regno transferendo, quam in tugurio pauperis
everfendo. H.

563 Non est, qui maioribus suis reverentia exhi-
beat et honorem. evacuatum est obedientie
iugum, in qua erat unica spes salutis, et prava-
ticationis antiquae remedium. Epist. 64. fol. 155
J

564 Quidam angeli alii presunt nec inter se su-
perbiam emanationis admittunt. Unus
eorum, quandoque se eximere voluit a pote-
tate divina, et de Angelo diabolus factus est. G.

565 Minus respectabilem est nota proditoris in milite.
licet pro omnibus fortiter fecerit, non computatur
tamen in catalogo fortium. David, quia fortitudinem
eius proditoris Honei et Amasa derisiverunt. Epist. 69
fol. 156

566 Aucte quos ab istis, qui hominibus placent,
qui omnia dicunt ad voluptatem, ad veritatem ni-
hil. Epist. 70. fol. 157. C.

567 Adulatio peccati improbitissima est, quae cum fla-
rim deprehenditur a paupere, apud divi-
tes latenter obrepens etiam virtutis speculum circum-
venit. et fraudentem. C.

568 Vult sub dilectionis imagine, aut devotionis ob-
sentis, aut alicuius simulatione officij se adulatio pro-

Dignitas palliat, ut gratius acceptetur. uenerena enim
non dantur, nisi melle circumlita. J

569 Nunquam sane inuidisse pauperi, si qua tibi
in eipet generis mentique nobilitas: quia testimo-
nio Poeta, Lauros, inerat vitium, mores non exiit in alios.
Veg. latens uia viperam serpsit heno. curud lib 3 de
Pont. eleg 3 Epist 72 fl 758. J

570 Jam non reputabo me miserum, cui potest
alius inuidere. Vulpes enim dicitur: quia sola mise-
ria caret inuidia. J

571 Nullus magister fidelior, aut efficacior est,
quam qui probauit per experientiam, quod
impartitur aliis per doctrinam. Epist 75 fl 760
J

571 Item 6 n° 6 Durus est hic sermo J. Non est
durus sermo Domini, sed durior est, terrenus
homo, carnalis, animalis, Terrenus et carnalis ca-
lus est. Epist 76 fl 762 J

572. Sola uisita sunt, qua mortales, quodam fama
in immortalitate perpetuam, et uictorij ueterum,
quos aduancat, ad posterit, nullam permittunt obrepe-
re uictitatem. Epist 77. J

573 Illi soli ad magnam gloriam admittuntur,
qui eos palpant blanditijs, et aurejs fama
Gibula calice Babilony inebriant. J

Petrus Plesens

574 Morbositissimus detractor in absentia, nihil
praesentia litera proponit, nisi quod placere
existimat. H

575 Bene cum magnatibus ageretur, si scirent
inter adulationem laudemque desingere!
sed vacca laudis ambitio, plus credens alijs de se
ipso quam sibi, necesse que recipit indignitate. H

576
Psalm 132 n° 1

576 Non est in unum habitatio vestra, nisi sit
in vobis communiter unio voluntatum. Epist. 7. B.
St. 763. H

577 Non inveniri potest forma expressor con-
versationis angelicae, quam vultus Sicuti St. 774
A.

578 Simulmurati in choro, si serpentina consilia
fibilitatis ad invicem, si patina animum a devo-
tione subtrahunt et perantur, si obrepunt cogita-
tiones in mundo palpando, non est hic psalmus in
deum laudatio, nisi psalmus angelus
inimicus astitit, elongatus autem amicus et pro-
sumit. B

579 Paluvius, ait, fletus vicinus tuus. Amice
arbor em habes in horto meo infelicissimam,
in qua suspendit se prima uxor mea, quam habuit:
ab eadem suspendit se et tertia. Tui respondi amicus.
Miron te in tantis succubibus laetissimos invenisse. Et

idem. Si boni arbor illa, a qua tu pendis te
suspendit, da mihi siculos de arboribus, ut in mor-
tem uxoris meae inuifcedor et crepat. Epist. 79 B

580 Siles miseris ignora & inuidia. Virum
fortem caecitat ad uirtutis exercitium ali-
eni liuoris aculeus, nec mentis oculos torpere per-
mittit inuidia de tractorum. Epist. 80 C

581 Iacob, qui in baculo suo Iordanem transierat,
non redisset uon duabus surmis, nisi eum
inuidia Eua agitasset. Joseph non imperasset
Aegypto, nisi ipsorum fratrum inuidia uendidisset

581
Gen. 32 n° 7 Et cap.
37 n° 28

582 Quia aduersus innocentiam tuam erige-
bat tormenta inuidia, primum gerebat
in mente torrem. Non ne tormenta sunt, ex
bonis aliorum manserere, agrestere, desperare? E

583 In eo quod alio inferiorem et minorem se
reputat, malicia in ipso ignem liuoris in-
flamat. Suis arie corpus quo inuidi et emuli
suis se ipsos occidunt, ut gladius eorum intret
in corda ipsorum E.

583
Job 5 n° 5

584 Cum inuidia tolerabilior sit in uideo
quam in uiuendo: nimis diuicibus effibus
amulsi cruciatum ferre non potest. F

585 Detractores Deo odibiles, sicut Apostolus
dicit, quanto malignius tuam deprauiant in-
centiam, tanto se probant inferiores, et magni-

585
Rom. 10

Petrus Blesens.

Scientiarum tua virtutibus titulos excolunt, teste
Poeta. Omnia. i. et remedia amor. Summa petit
lauros, perflant a longinqua ventis. Et

586 Quorum vita favorabilis est ad gloriam:
acriores invidia sentium moras Horat. lib. 2.
Epist. 1. Vivit enim fulgore suo, qui fragrant
artem infra se perit. Et

587 Thoro Julio Lazar amorem de latam esse
entre carbor locutores et hideo nihil in te
glorietur vides, quam quid habes invidos, quid
odientes te affugit et viri, atque in dicitur
huiusmodi inimicos. Et

588 Obrepunt equidem desideria curam, qua la-
tenter extirpant gratiam studiorum, et
sub quadam atatis indulgentia militant in dispen-
dium honestatis Epist. 8. Al. 586 A.

589 Certissima experientia virtutum indicia, si ti-
morem in amorem, si necessitatem in desiderium
commutaverit. A

590 Cum studio, sit vehementer animi applicatio
ad faciendum, meditandum ne aliquid. Ne-
dicitur esse non potest, cuius animosa voluntas
via dicendi affectus non attendit. A

591 Amur dicendi ad missus, egre amittitur, atque

indifferendum transiens sua se voluptate perfer-
tia, et uon uita huminis limitatur. B

592 Nec animam illam dignatur inhabitare
prudencia, quam uidet infectam depre-
uorij, et auris temporalibus involutam. C

593 Cum per gratiam Dei domus uestra numina-
tissima sit in obseruantia ordinis, et per-
seuerantia sanctitatis, periculosum est pro se
modica titulum et gloriam tanto operis per-
dere, atque conuertere in fama dispendium com-
pendium temporalis. Epist 82 In ~~de~~ et uita
ad ceteros dies

594 Nihil dissimulante agere iudicabit, ubi
uerbiter periculum animarum Epist 83 fol 167.

595 Si de salute animae tuae, aut saltem de inuoluntate corporis cogitare, plus anima et mi-
nus cogitasti, minus uerba et plus uirtutes deuenire
Epist 85 fol 168 H.

596 In anima tua perniciem conuersasti, atque
in ipsius praesentem uentris impletos cupi-
limum: cuius inplurimae, dum omnia deuorando ui-
uere appetit, sua voracitate mortificat animam
et interiorij seminis lumen obtenebrat. fol 169
H.

597 Nam in tanta mole corporis anima quasi
tenebris obsecta carceribus in spirituale
lumen respirare non potest. Et 769 B

598 Multa ex nimia gula late morbesunt,
namque crapulam uomina remedium her,
turpiter egredientes, quod turpiter ingererunt B

599 Nil magis praedatur oculis, quam ingluviis
ventris, ut ait Porcianus, edacitas alios
terruit, sed oculis vorat. C

600
1. Jun 6 no 8

600 quicquid epularum sumitur prater usum
necessitatis, non est debitum naturae, sed licium
voluptatis C

601 Si concepta indignationis spiritum pitem
dissimulare silentio, mallem tacere, quam
scribere. Ne licet iniuriam, tua me inuitat et
in te temeritas, scribere inuectiuam. Epist 86 H.

602 Seruam patientiam, si ad obedientiam ordinis
obseruantiam te transferes. Si enim in pro-
posito religionis habes, ibi probatissima religio
schola est, summus ibi modestia usus, morum re-
gularitas, fraternitatis affectus, pax animi, omnium
communitatis, munda disciplina, disciplina vigor,
amor obedientiae, vinculum caritatis, carnis seruitus,
hospitalitatis exhibitio, legendi libertas, uigilantium
exultatio, quietis meditatio, de uobis. Epist 87 modica
Et 771 C

603. Nichil arduum, nihil magnum est magno viro:
 nec timendum est ei quicquam esse difficile,
 cum solat difficultas ex suo timore procedere. E
 Epist. 87 f. 1772

604. Quis in saeculo peccavit enormiter Paulo! quis
 in religione gravius Petro! illi tamen per po-
 nitentiam meruerunt assequi, non solum peccato-
 rum veniam, non solum mitterentur soler, sed ma-
 gisterium sanctitatis. Epist. 88 f. 1773 C

605
 Joy 23 n° 4

605. In manu est delinquere; sed inhumanum
 atque dia-bolicum est, nec a peccato recedere,
 nec poenitenti misericorditer indulgere. O Tu piger
 ad speram principis, ad gratiam velas, quique veritas,
 quicquid agens esse fasces. Caud. 2 d. post. et 3

606. Tunc oculi tradidit, et tu verbo. O labia detra-
 toria. O lingua maledica et dolosa quid appo-
 nitor Domine ad hanc linguam dolentem. De hanc
 apponantur sagitta, quae eam transperdiant: et vos
 boni deplatores; hanc incendant. Epist. 89 a hum.
 Puisse & dixit mal de vobis amplexu. Epist.

607. Vanam de descriptione, qui callosi carbone
 propheta labia emundasti, quae carnali flama
 bram et et linguam eius emundando destruxeris; et
 postquam cantare et dicere: Destruxisti eum ab
 emundatione.

608. Dimittis in se reuocata colliditur. De dolo
 non colliges, nisi fructum dolosus: et ordines est
 telam, ut de phoside uesticoris H.

608
 Joy 30 n° 1

Patrus Bleyens

• 609 Memento homo, si tu mer homo: memento, in-
quam, tua conditionis: memento huius vite bre-
vif. Memor esto districti et horrendi iudicij: memor
esto pene terribilis, horribilis, intolerabilis, intermina-
bilis, qua tibi in aeternum parata est, si a tale male-
ficio non desistas. fl. 74 B

610
3 Reg 23 no 22

• 610 Sed licet auctoritate plerumque propheta hoc
fecisset, propter inobedientiam sanctorum a se-
cne devotely interijt. Cum enim speciale man-
datum Domini suscepisset ad suggestio nem homini, non
erat in precepto Domini idij peracto admittenda
Epist. 90 B

• 611 Cum detestabilis sit ubique superbia, detes-
tabilior est in professione humilitatis. Quod enim su-
brys est in ferro, quod in veste linea, quod fel in
lacte, quod verum in melle, hoc est superbia
in habitu monachali. H

• 612 Superbia natione celestis est, semper in
alium mittitur, ut gravius cadat. H

613
Eg. 14 no 14

• 613 Appetit aequalitatem altissimi, moritur
quod suum erat perdere, dum rapuit ali-
enium. H

• 614 Qui deterra est, deterra loquitur; terram vides,
terram diligis, ac sicut talpa caeca oculis,
laboriosus aeris beneficium non admittit. Epist. 91
fl. 75 C

615 Mundi lumen esse debuerat, sed si lumen
suum tenebrae factae sunt, tunc tenebrae
quanto erunt! C

616 Terram sapi, terram agueris: terram
lingu

616
Proverb. 17 n° 24

617 In hac habitatione terrena nihil est nisi
labor et dolor, et quaedam imago miseriae infernalis

618 In vita et oporibus tuis, vita fere facies in-
ferne despicitur. nec enim se est tibi
vnde Tantali, Stygi reatu, rota Iovis, urna
Behem, saxum Aegypti, dum inter divitias ex-
ris, dum solitudinibus anxiaris, dum cupiditate
torqueris, dum ad illicita raparis, dum in sacrum
seorsum congregas, dum congregando divitias
labore continues et riperuaculo te affligit. S

619 Regnum Dei tanti est, quantum ex affectu
compassionis pauperibus eius exhibet. S

620 hō apud Deum pietatis ianuam claudit,
qui misericordiam misericordiae proximo mendicanti non
aperit. H

621 unus sub uno capite unum corpus ha-
mus, in uno corpore alter aberravit mem-
bra. H

622 Nam sicut lana ovium bonis permitti-
tur crepere, ut terremur, tunc dicitur, si mo-
rta videri, et non desinet mori. Quod 2 dicit Paulus
deus in corruptione Terribili, semper remansens,
non perit ut perit sepe perire, reat. H

622
Plalm 98 n° 13

Petrus Petrus.

623 si magnalibus terra donat, non procedit ex
liberalitate ista largitis, qua quasi in cas-
torum mittitur, dum vicem multae retributionis expet-
ta fol. 776 B

624 omnia opera sua fundis in lapide adiutorij,
in quo obstruatur et loquentium iniqua, et
dentes in mordacij inuidia contundatur. Epist. 92

625 scio, unde spiritum elationis conceperit, et qua-
re vester sacrificij intumescat. Verum sicut
plena vento uehiculari dehi mesur h' alii modica per-
foretur, sic uno ueterculo de solibus imperitij gut-
turij uentum loquacitatis exaltiam. §

626 Ecce quomodo inuidia mel innoxiat et
dum aliena uirtute torquetur, bonum quod
apud se non inuenit malitiose detrauat. H.

627 Inuidus opinionij alienae dispendium, sua fa-
ma reputat lucrum, totumque sibi debet
credit, quod ad titulos uicina caritatis accedit. H.

Porro quod Martialis suo impetratur inuidio, hoc impetrat
nos Lib. 1. Ep. 97 Qui ducy uultus, et non lepi ista
libenter, omnibus inuideat, inuide, nemo tibi.

628 Honorabilior est in uobis contemptus honoris,
quam illius adeptio: acquirere enim fortuna
fuit, fortitudinis contempere. Epist. fol. 777 B

629 Venari honores, congregare diuitias, et in eis qua-
rere uoluptatem, commune uisum est, et
publica ambitionis uia est: insignis autem uirtutum

624
1 May 7 no 12

Sabulū est, triumphare de seculi pompa, mundi que
diuitiis conuulsi, se in paupertate sola diuitem re-
putare. B

630 offeres in dotalium hominem et rousas imperiae
Petra ecora. Abando alle forma et veltos date
Opaxnum notalem potuquam feliciem: quem papij
attendat, quantis solitudinibus et periculis, et mi-
seriis sit re fortis, nec in luto iacentem tollet. Val
Max: lib 7 cap 2 C

631 Nisi diuitia et honores variis angustiam au-
leij pungent, nunquam spiritus Domini
comparasset. C

631
math. 13 n° 22.

632 Pauper et in seipso contemnit diuitias, et nihil
ei deficit, quia sufficit ei deus. C

633 Sine filij avaritia, cultor mammona, seruus
pecunia, miorem in eo solitudinem, et ter-
morem, et miseriam inuenit, in quo plenior sibi
constituerat uoluptatem. C

634 Si nullis in sancta religione, et aere pauper-
tate transigere dies vestros, salutati vestra
non poterit Regum gloria comparari. C

635 Vita circularis mihi accepta est, ut cum nos-
tendi exordio vita mea limitetur exuor. In

636 Paruū ordo militum nunc est ordinem non tenere.
Nam unus ex maiore uerborum purcicia pul-
chrior, qui de testabilibus iurat, qui minus de am

linet, qui ministris Dei laetificat, qui Ecclesiam non u-
retur, iste hodie in castris militum spectari et nominatio re-
putatur. Epist 94 G

637 Nihil damnable est in milite, quam otium:
pro quod usque armorum dedignatur, nutribur
simpliciter, viris fatigant, obrepit inertia, et
ad immunditia rebus animus occupatur. Pl 778 A

638 Nihil est quod magis ~~laudem~~ laudis immi-
nua precium, quam suos assidue iactita-
re successus, et singulis diebus anni vendere
diem unum G

639 loqui uereor, et tacere non expedit: mihi tamen
utitur uideretur est ueraciter animi, modum dis-
simulare silentio: sed imminet uirga mea magnam
ex mea taciturnitate periculum. loquar, quod uobis
ad honorem et salutem uideri debeat, uestris uero
subditis ad quietem. Epist 95 Pl 779 B

640 Excepit namque hominum absconduntur, aut
amore, aut timore, aut lege consanguinitatis,
aut pietatis officio, aut oculis muneribus redimin-
tur C

641 vicecomitum innumeri officialis, dum avaritia
et cupiditate sua sacrificare sciunt, deprecantur
pauperes, simplices indignantur, auent impior, oppri-
munt inuidentes, exultant in rebus pessimis, detur-
tur cum malefecerint, peccata populi comedunt, lu-
xuriantur in labyrinthis iudiciorum, et infame iustit-
torum, in pauperum nuditate, in afflictione in placi-
um. C

642 Deuorat iustum impius, iustitiam ueriali,
exaltor innocentem, simplicem fraudulentus &

643 Verba pauperum leuiora sunt vento, et
quantumlibet firma iuramenta vilescunt. &

644 Hi qui iudicant pauperes uestros, iustitiam
et prudentiam ignorant, plam epurium et sicut
petuniam &

645 Potestas euidem iudiciali, et aequitali
mimicorum non excarnis dilectione, sed
ex sola debet electione hominum aut dei certa
dispensatione procedere &

646 Successio siquidem sanguinis heredem facit,
electio iudicem! &

647 Sane illi constituendi sunt iudices popu-
lorum, quos uita purior, et emendatior
prudentia sua ceteris illustrauit: nam reueren-
tia et auctoritate praesidentium uicia tempe-
rantur in iudicij &

648 Indignatur uix nobiles et diuores, quia
eorum iurisdictione subiecti sunt, quos uident
esse pleberos, et qui nullas prudentiae aut uirtutis si-
gulas praefereunt: nisi quod familiaribus uestris pa-
rentela uel astituta, obsequio aut munericum ad-
haerent. &

649 Pauper ueretur aperire malitiam exaltorum,
ne grauiora uolentibus in eum, et grauit posteri-
ora hominibus perora prioribus &

646
Num. 27 n° 5

Petrus Blesens.

- 650 licet in plerisque uicualibus similitudine et inuidia
praecipue regnent, ubi tamen occasione ta-
lium aliqui diffamatur, etiam testes suos inuenit
defensores. H
- 651 Praeque in omnibus fore uoluntates eorum
despiciant, in exaltatione tamen ac defensionis
ne multa socialis gratiae uinculum seruent, et
spiritum unitatis. H
- 652 qui unum uendit, si ne quo reliquum non pro-
uenit, neutrum inueniendum, de relinquit. fol 180 A
- 653 sequenter culpa populi redundat in Principem,
quasi de maioribus negligentia obueniant er-
rata minorum. B
- 654 Equit personam iudicis, quisquis amicum induit.
Cicero lib 3 offe. Si quis tamen, cui iudex ob-
sequitur, simitum odij, uel amoris deprehendit.
C
- 655 Talis debet esse minister iuris, ut in eius
manu nullius auctoritate persona sit et
aut uallet libra iustitiae. C
- 656 Nichil adeo gloriose licet in Principe, si-
cut amare et exhibere iustitiam sine
omni acceptione personae. D
- 657 Saluetur tanta fide, cui rex in rebus
quem fore uicibus em aduersione thestragem
orolkis A. hanc de officio epe dinds tot opore

que tenet exequente apena ille tunc hunc alio
 officio mandau. Erant ad alio et sic relicto
 utriusque utriusque, mirabili equitatis tempera
 mento iustitiam in patre, et misericordiam sone
 ut in Principe.

658. Vlatra optabilia. o congregatio veneran-
 da. de Cistercium, quam magna est domus
 tua, quam fecunda in filijs, quam magna
 in lingua, quam gloriosa in populo. Vos eris
 gloria mea et gaudium, honor in filiis meis et co-
 rona. Epist. 96. H.

659. Invidia proprium est laudem alterius suam
 reputare iniuriam. Epist. 97. H. B.

660. Attendit dominus mentem, non vestem, me-
 ritum non colorem. B.

66
 Cantu. ant. 1 n° 5

661. Apud ipsam virtutem est obsequia ab-
 surda varietas, cum ipsa virtutum amicta varie-
 tate dixerit. Ipsi varietas uniformitatis
 causa est. Nam in virtute exornata et honesta
 fit uniformis modulatio ad concendum. C.

662. Fator, quod superbia prolixitas, hinc de-
 notione procedit, saluberrima est: si ac-
 diam habet solam, occupatio tamen est honesta:
 et si uagis excursum mentis omnino non refringit,
 pro eam saltem laudis honestioris usque. E.

663 Amicis et lenitas, et est lenitas. Est lenitas necessaria, et lenitas dissoluta H. Epist 100. fol 782

664 Cumque spongia in antioch dicit. amantemque lactem cum lacte, id est, rigorem exoriet cum lenitate: fol 783 A ipsa converta ad prorsum, et severitatisque retunditatem proferent: meliora sunt, inquit, ubi eas vino.

665
3 Reg 19 no 11

665 Nam cum spiritus vire et amor domi, ignis: que in aeterna deo displiceant; igni accendunt. Nam ac blanda correctio B

666 melius spero de illius conditione, qui ad me medij et infirmis accessit, quam alterius, cuius ram ex parte induit vena, hincque effrem alieni dicitur impresse. Agre namque de huius, quod didicit sita tenetior. Epist 101 fol 783 B

667 ~~odiositas~~ inhiat est subtilitate, ubi est. pla subtilitas. Senec. Epist 96 fol 784 A

668
Jer 33 no 12

668 Nec Terentius de huius eductio, donec in funibus ei submittanur vestes veteres et abrita, Nam de aenebris ignorantibus ad hunc scientia non extenditur, nisi antiquorum scripta professione Andro relegantur. C

669 Philopon 3 no 13. Dum in profectu est, non reputat se perfectum. Non quod iam apprehenderim, inquit, aut perfectus sit. videri

autem, qua retro sunt oblitus, ad ea qua anteriora sunt, ne extendens, sequor ad beatissimum uenturum in Christo. Epist. 102 ff. 3.

670. Propere montem a terris in Caelum, qui uel homo diuinum dicitur, plurimum nocet. 3.

671. Ponte super meum super uos, ne fridiat, non impone uel impone, uos tollite, si uestra anima uel uulsi requirem inuenire. 3.

672. Desinite me contrarium habere, et facere, tum mihi metipsum grauius, qui pacem a Christo non habet, ad se ipsum pacem habere non potest. A. 73. 53

673. Quam falsam et uana est gloria, quam homines terrenam petunt, et accipiunt, et gloriam, que a Deo est non querunt. B.

674. Mepachus, ualidius uult preferri, nonne collega et illius, qui dicit. Ponant eundem titulum ad Aquilensem, et est similis alioquin. Sed uerum operis sit cathedra, eiusdem tamen precipitium et ruina. B.

675. Certe, qui pro se alii uolunt, hoc eorum uerum est, dum a uirtute uacant, spiritus elationis et uendit gloria uitalis intemperant. C.

676. Sane honores et uirtutes, sed habent amorem, uita uirtutem, uinum et sanguis, otium et salutem, contemptum Dei et suspendium sui. 3.

677. Furca sunt peccatoribus dare, et demonibus imolare, nec minus turpe est conferre uisibilibus, quam obsequia dare. A. 736. A.

676 Gloria et diuida in
Domo eius et uirtute
eius manet in seculum
scilicet Psal. 111

Petrus Abert.

678
Proverb 11 n° 21

678 Non excavator a Christi morte Iudei, quamvis
malitiam suam aliena manu induerit. Dimplere C

679
Levit 11 n° 19

679 Avaritiam ex calumnia, et oblationem de infimo
bonis deestator. Dimplere C

680 Pauperes sua est via secura et conferta ad
vitam, cetera viae multorum laboribus plenasunt. G
* quam gloriam apud Deum solum pauperes habent. Dimplere C

681 Periculosa est locorum mutatio, et eorum ani-
mae deo carae. Qui locum mutat, quasi qui
fugit undam corporis sui: se ipsum fugiendo vit-
am perit. fol 784 A

682 Bonum est habitare cum Martha, sed quieti-
us sedere ad pedes Domini Maria, dicitur. Dimplere C

683 Lane dictando et scribendo videbat mirabilis-
simum presentialiter loqui: et sic de se referebat pro-
lixitas ex affectu, utrumque scribendi laborem sibi
deus ad gloriam suam. si spiritus aures vestras celestibus
exercitiis occupatus sermo productionis invenit,
dilectio, qua me tenet ad culpam, ad veritatem in-
tercedat. Spirit 103 fol 783 C

684 si ad tempus presentialiter vos non video, pres-
entem tamen spiritus vos interioribus meis cir-
cumfero. Quante enim praecellit anima corpori, tan-
to nobis sunt vicini in visceribus Christi praesentiam:
que absentia corporalis anima longe dition in sui
affectibus recompenat. Spirit 105 fol 789 A

635. Frequenter propter membrorum immo-
ditiam caput affligitur, et propter virgulta-
tem plebis, plana principibus ingratior. Epist. 106 C
636. morey a comitibus trahuntur et ex conversatione
malorum vita corruptela traducitur. Epist. 107 G
637. Qui os tuum Evangelio consecravimus, nunc
illud venenij detractionum et adulationum spur-
ciorum se honestat. G
638. Lacryma perdita sunt, nisi a gravi operi-
bus respiciant. H
639. Sicut caritas ex infirmitate est fortior, sic ex
inania plus crescit, non sordit ex distributione
dependium, ex largitione recipit vires, et tempore
eius exinotatio in augmentum. Epist. 108 fol. 79 C
640. Frequenter in palatijs conversantur, qui
mollibus et delicatis auribus Principum,
etiam in turpibus blandis lenocinantur applausu,
ponentes venitalia sub capite, et pulcherrima sub
omni cubito manus. Epist. 112 fol. 791 G
641. Vix invenitur in curijs, qui non vendat seum,
qui caput peccatoris oleo non respiciat. H
642. Nunquam pauperum, nunquam Ecclesie spo-
sua pauperum habuerunt cubentis auspitione.
fol. 792 B

693
Palm 20 no 11

Petrus Dilectus

693 Meridare est, et transitoria possessio huius mundi: ubi non est nisi concupiscentia oculorum, concupiscentia carnis, et superbia vite. Epist 117 Et 195 B

694 Absit, absit ut spiritualis homo sic terram appetat, quod fama dependium, aut anima hinc difformem inveniat. A

695 Petrus de sua stabilitate presumens, ubi stare fortius confidebat, infirmus cecidit. Epist 118 Et 195 S

696 Sunt qui se insiduos arbitrantur, et quod crimina horribiliora non committunt, sed cor eorum damnatum est. H.

697 Dilectio, quae in cupiditate altera seipsum probata est, nec in suspitione, aliquam non admittit. Epist 119 Et 196 S

698 Avicenna a Alexandre & penae flosi doctorum medicus Philipe & Corbis de malis peccatis de Paris timor vacante & tandem & Cetero apud se deca ad medicos & Galilei Securo amico se credidit, mortisque timorem in ipso mortis momento virtus dilectionis exhaesit. S & C

699 Cesar Augustus quicquid vellet Tiberio & a se in malis & deperam malis velle ille responderet. Mi Tiberi, non magnum est, si nos male dicant, homines, dum non male faciunt. S

700 Patij, quia uelut supbia est caritas, humili-
tas et modestas. Honor autem non promouet ho-
nestas, sed cupiditas, non moralitas, sed uenalitas, non
scientia, sed pecunia, non electio, sed conuictio,
non meritum, sed praedum, non uirtus aut sanc-
titas, sed contractus. Epist. 121. fol. 797 B

700
Matth. 22 n. 12

701 Respettando quidem praesumptio est, quod
in sufficiens suam non considerat, quod
vires, uos, et dignitatem, quae in uos pat, onera
non compensat B

702 Qua fronte, quae, praesente praesumit, qui
praesente non nouit! B

703 Assyriorum regina Semiramis erat uice
cultam capitis sui occupata; et nunciatum
ei est Babyloniensium rebellare. Ipsa uero ad haec
soluta uera parte criminum ad bella cucurrit:
nec prius composuit uiculam capitis partem,
quam uerbum et eius illius in suam redigeret
potestatem. Epist. 121. fol. 798 A.

704 Sane Chryso, qui perrexit a mortui
nam non moritur: mors illi uelut non
dominabitur, et tamen in se ipso immortali-
ter et incorruptibiliter uiuens pro nobis in morte
ris altaris quotidie immolatur. Epist. 123. F. 5.

705 Sacerdotem hinc sentire oportet, quod et in
Christo Jesu, non solum, ut se per humili-
tatem exornaret, sed ut crucifixionem Domini re-
presentans stigmata eius haberet in corpore suo, et
in ara cordis se ipsum Domino crucifigat. S.

706 Domine Jesu Christi sacramentum corporis et
sanguinis tui, quasi signus et obsidem salutis
gratia dimisisti, et in eo confidisti nobis, non mortem,
sed vitam, non iudicium, sed salutem. Quam perditus
eris, qui redemptionem in perditionem, qui sacri-
ficium in sacrilegium, qui misterium in parricidi-
um, qui vitam convertit in mortem? Fel 799 A

707 Sicut plet generari ex affiduitate contemptus,
sic accenditur ex ipsa raritate devotio. B

708 Gravius peccant, offerentes indigne Christum
regnantem in caelis, quam qui eum crucifixe-
runt ambulantes in terris. Istius hujus dederunt
in eam meam fel 81: C

709 Dederunt in eam meam fel H. Ps. 63 n° 22
Domini equidem salutem nostram sibi et
cepit: et ideo damnabiliter peccat, qui ad corpus eius
cum felle conscientia profert, et cum alecto iniqui-
tatis accedit. S

710 Privilegium dignitatis mercedis amittere, qui
permissa sibi abutitur potestate Papi. Ioa. Hist. 74 cap
ubi ita. Fel 800 S

- 711 Non magnitudinem vestram: et scio, quia vobis
magno est nihil est magnum, nihil grave vel ardu-
um. Epist 123 f. 801
- 712 Sancta vero est, et deo accepta elatio, contra
malitiam superbia, divitiarum et honores, atque
Principum familiaritatem propter iustitiam contemnere ff.
- 713 Cordi magno nihil est magnum. Quae
non datur, sed fructum: Haec vobis non, sed
omnibus vivere cogitatis. Epist 127 f. 804 B
- 714 longe dulcius est mihi mori, quam morte
continua vivendo congeri. Epist 128 f.
804
- 715 Quis thesaurorum pretiosior esse potest, quam
prudens verba et sermo illius audire,
qui sermone et opere semper ad vitam edificat,
cuius verba, spiritus et vita sunt Epist 130 H.
805
- 716 Literatus, qui se lectione apud non correat,
quasi domus deserta est Epist 131 f. 806 B
- 717 Res magni dixerimini est, ignominiam seculi sub
religionis habitu vitam, impietatem sub pie-
tatis vocabulo, et Antichristum sub Christi veste
cultore. E
- 718 Nulli Praelato, aut subdito voluntatem proteritam
sepulchret. Nam et monachorum Legifactor quasi
edicto haecit generali, ut omnes magistrum regulam
718

Petrus Blesens.

- sequor, et ab hac lege, necesse est, ne Prior excipitur.
- 719 si super scandalis pusillorum terribilem penam la-
tuit Deus, quid erit de scandalis prelatorum? H
- 720 sicut charitas commendat obedientiam mercedem,
ita rebellio accumulatur inobedientia malum H
- 721 species contumacia est de modo mandati inquiri-
tere, hesitare, dicere, aut differre. L. 307 H
- 722 In contraria obedientia, non habet disputatio, aut
disceptatio locum A
- 723 si in dispensationem, seu suspensionem ea qua tibi
sunt mandata de duxeris, ad signum scientie boni et
mali manuum prauaricationis extendis. A
- 724 Multorum, invidem, turpitero habuit, donec
honoris assumptis palpebris vulgaris forma ape-
riens in publicam deduxit notitiam, quod scilicet nu-
micio scullabat: nam dignitas indignus offendit. D
- 724 Multorum dominatio est eorum damnatio.
Quod enim pauperes ad celum promouet, et
cum dignitatibus suis inferius abolet. E
- 725 Dies mortis incertus est: Senesque pariter
et iuvenes mors amara inuoluit. E
- 726 Tota hominis miseri substantia deuoratur in ex-
tinguibilis flammis, nec erit suppliciorum modus,
uel intermissio, hinc finis. Nam ibi spiritus semper iniquus,
mors non morietur, nec defectus deficiet, ut damna

hominis conditio semper in doloris materiam, et mortis
aeternae passulum recedinet. *T.*

- 727 Anima est potius pars mei. Si anima dea non
disperdet, nihil. Quorum animarum idem vo-
luntium praevideat unitati. *Quint. 132 G.*
- 728 Si monachorum electio, et non amicitio, fecit te
fratrum tuorum Principem, non tam en absolute
esse fructum. *Al. 303. A.*
- 729 Si unquam Domini potestate haecemus, illud amodo
patientius ferat, et vivat regulariter inter eos,
quos ad formam vitae regularis informas. *A.*
- 730 Te honor assumptus a professione non eximit, sed
ad eius obsequiam fortius alligavit. *B.*
- 731 Libertati te honorant, sed plus onerant. Primum ergo
custodi te ipsum, ut servitus patris, custodiam aliorum. *B.*
- 732 In omnibus tibi maturiore consilio utendum est,
et vigilantiore cautela. *C.*
- 733 In omni exercitio disciplina misericordia pri-
mum partes obtineat, ut quod rigor exaspera-
vit verbo lauit verbere, pia mentis veritas mulceat. *C.*
- 734 Non his prosumus ad iracundiam, non impetuosius
ad contumeliam, non praecipit ad sententiam, non
vehemens ad venditiam, verba et opera sua prodilet
charitas, et informet affectio: nec attendat, quid tibi
si utile, sed qui multus. *C. D.*

- 735 Non se fastuosus in uultu, non uultuosus in uer-
bis, non nimis epaferans, non superfluus in uictu,
non notabilis in uestitu. S
- 736 Amulore charismata meliora, non familiarita-
tem Principum, non popularij aure gratiam,
non laudij aliena stipendia, sed thesaurum conscientie
bonae in abiectione sui, et Christi charitate funda-
ta S.
- 737 Si alior, quam melior esse appetis, non premi-
um, sed praecipitium expectabis. S
- 738 Te ipsum de te consule, respice blandimenta, adu-
lationibus aure clande. S
- 739 Nimis periculorum est, gloriam suam aliena
lingua committere, et de arbitrium pulsantis aut
blandientis laudem obtinere, vel perdere S
- 740 Si laus tua in exitu tuo, ut te laudent in posterij
opera tua, quando erit uniuersae laus a Deo S
- 741 Probatus in religione, seu non habet, in consilio, in
obsequio, in contubernio, tua uirtute konstatis et ceteris
S
- 742 Sicut alior dignitate praesulis, sic uita meri-
ti antecessor. S
- 743 Tanto debet transcendere opera subditorum
actis Praelati, quantum distare debet a grege uita pas-
torij S Greg. 2 pars pastor. capi

- 744 Erat longe seuerius libere, quam preesse: me-
ritorum tamen ualde est, si se preest, ut preest. Epist. 134
fol. 309 B.
- 745 si possessionum solitudine, si animarum exortio
mina speres, foris sunt pignora, indistinctiores. S.
- 746 sic ministros, ut non uideatur ministerium tuum;
ut seruum singulorum te respiciat, cum hi Dominus omnium
S.
- 747 Pretas ualeat ad omnia, habens promissionem uite,
que nunc est, pariter et gloria. S.
- 748 sancta regula profectores, si se secularibus nego-
tiorum curio inuoluunt, magna spiritualis exercitij
dependia patiuntur. S.
- 749 Adificia speres tuis uerbis, actu, nulla, pabre,
et in eam. si te amabilem ~~quod~~ exhibeas et imitati-
lem, ut omnia concessio tua adificat alij ad salutem
S.
- 750 Age, quod non solum tibi expedit, sed quod
multis. Nunquam singulariter uiuas: non
habeas, ut uulpe, successi: non, ut uolucres, nidum,
non locules, sicut Iudas. S.
- 751 vulgare est, quod honores mutant mores. aut
potius mutant mores. Administrationis que es
grasens, inquam a cilla morum nobilitate degene-
ret, nulla elationis, nulla gloria distans de tua pro-
pione obregat. S.

Petrus Blesens

- 752 Nil est, quod Divina maiestati familiarius, atque confidentius aspicat, et gratius, quam veram humilitatem. H
- 753 Melius est tibi domum tuam auferre moribus quam possessionibus. Melius est alium implere, quam horreum. et hæc fieri potest, et illa non omittere. Et 810 B
- 754 fac omnia præcuncte consilio. non tamen credas omni spiritui, sed prius probat, utrum ex Deo sit. B
- 755 Imperis autem potius de oratione quam de prudentia tua, de Deo tantum, et non de Principum familiaritate confidas. B
- 756 sine tentationibus vix hora dimidia claustralis vita transigitur. Unde et militia Regularis arma spiritualia exigit. C
- 757 omnis disciplina in presenti amara est, sed in futurum facit precatissimum iustitia fructum. F
- 758 qui spiritu Dei deducitur cum equa mimitate sustineat corrigentem magistrum; et si dura sunt ei, qua audit, reputet se durioribus esse dignum. F
- 759 sit indifferens, ut intelligat, sit subter ut sapiat, nec repudet invidiosum, si quandoque correctione conturbetur, aut verberet, qui per inane letitiam immeruerat, frequenter se recollat excedere. F

- 760 Viri obediens loquutus victoriae proventus
nº 28 vincit crimina mundum, in colloquio, et se
ipsum. Sol 312 Fr Epist 137
- 761 Parum tibi se remunciare divitiis, nisi renun-
cietur et vitiis, quia minus periculosum est
esse divitem Christi, quam pauperem Antichristi. A.
Sol 313
- 762 Quamvis indigniora innocens tolerat, tanto uberi-
oribus obsequiis et honoribus dignus est. Fr
- 763 Reputabant nos sua subiectione indignum, qui
ex ipsa persecutione vestram pensare debebant
dignitatem. Fr
- 764 Tristis excipit contumelias, qui, iusto pa-
tencia se provocat. H.
- 765 Patientia viribus efficaciam est, ut si quid
durum accesserit, fortiter illud suscipiat: quod
non accesserit, humum aestimet, et inter bruta. Curiosita-
tibus dignum putet. H.
- 766 Optimum est ei, qui in alio periret, non pro-
curat. ⁷⁶⁶ 28 nº 14
alium sperare, sed timere. Sol 314 A
- 767 Vobis periculosa est securitas: sane secu-
ritatis illae sunt, negligentia, ingrati animi, et alia. H.

Debus Blesens.

768 Apud Christum nunquam alicui deficit,
quod per eum alicui proficiat: crepat enim
gratis eximpendio, et seipsum ubi tanto plenius
exuberat, quanto copiosius ex ipso mater vita-
tum caritatis, utriusque offeruntur impendit. Just. 139
fol. 815 B

769 Oratio nunquam in terram vacua cadit, quia
et si non prospicitur ei pro quo mittitur, saltem
in unum reuertitur supplicanti. B

770 Duo sane sunt, quae hominem ad legum
scientiam uehementer impellunt, amor
ad dignitatis, et inanis gloriae appetitus. Just. 140
S.

771 Legum scientia impudica est, quia meriti-
ficio more quaestoria est, et mercalis: et
quicquid ad eam congregauit ad mundanos uo-
cuntatis uili contractum uenialiter et impudenter
exponit. S.

772 Paulus no 163. Iuxta eloquium alicui
comine da min intellectum, non su-
pra, non extra, non contra, fol. 816 S.

773
47 Dom. 12 no 3

773 Alta nimirum sapere, mors est, et fa-
cile periclitatur, qui se in eminenti consi-
derans oblitescit. S.

774 In humanis ratio prope deficit: non deli-
cit tamen quod, sed attingit, quod non tra-
sumit ratio; et quo mira uisus est ex rationis defectu

fortius conualescit. Apprehendit fidei purgati-
 onem, quod non potest potest ratio capere per se
 ipsam. infirmatur ratio, ut sit foris fidei. ratio
 hoc accumbit, ut fides amplius mereatur: nec invidet
 ratio meritis fidei, sed libenter et humiliter acqui-
 escit. quod enim fides mereatur, non foris ipsi me-
 reatur, sed potius rationi. Sane ratio eum uisitat, et
 ratio permouet. fides nimirum non est, nisi in
 uia, ratio autem erit in patria perfecta et plena.
 ubi ratio seu conscientia metet, quod nunc seminat
 fides. dignumque est ut ratio ubi fructum percipiat
 de meritis fidei, quam adiurat: dum se proterus ab-
 negans ab ipso hic deficit, ut quandoque fidei
 benedictio in se creseat. *1. 3. 17. B. C. 2.*
8. hae. mat. p. 106. Epist.

775 Vix gratia uirorum reperitur in arbore, cuius
 radix exaruit. *Epist. 142. 17.*

776 Exasperata iniuriis mens humana, potius
 inuocis sequitur diuinationis impetum quam
 sermone ornatum. &

777 Cor hominis quasi vas plenum est, et qui
 intra se contineat, ex effusione ostendit. &

778 Multi estimantur diuites, qui uere sunt
 pauperes: licet enim eis diuitiis affluent,
 ipsi tamen cor suum diuitiis affluentibus non af-
 ponunt. H.

778
 Plat. 44 n. 11

Petrus Blesens.

- 779 Credo divitiarum esse commendabiles ex honesta
occasione quasita, si sine luxu expendantur,
si quantum exigit moderata necessitas sit.
- 780 Quanto recessimus longius a die natalitatis nos-
trae, tanto propinquiores mortis terminus facti
sumus. Bl. 313 A
- 781 Vides valetudinarios Senes, quorum consump-
ti carnis, pellibus et adhaerit, eisque plura
videantur superesse sepulchrum. membra fruges sunt,
aviditatis feruet, caro senectute optimatur, et
ambitio vivere necit, nisi imponet avaritia finem
vitae finis B
- 782 Omnes filij ira sumus, et si Dominus nobis
viam appareret, nos amorem eius, non
odium stimulantes ipsius flagellum tum equi-
vocatione portemus. Epist. 142 F
- 783 Flagellat nimirum Dominus, quem cor-
ripit, et in suis verberibus nobis memo-
riam abundantiae suae sollicitatis abscondit, ut
quos facit humiles, sibi conservet amabiles. F
- 784 Omnis congregatio vel conventus debet esse
cithara David, ubi multa et diversa
chorda regulari moderatione, quasi plestro, de
compositatione diversarum mentis dulcissima fa-
ciunt harmoniam concordum. Sicut ibi chorda, que
ravage sonet, aut strepat, ne inducat discordiam, om-
nino ad consonantiam reducatur. Bl. 19 B

182
Mich. 7 n. 9

785 Excursum iudici temporis nostro non prescribitur
 sit amoris: nec apud me mutationem vestri
 status agnoscit affectus. Epist 143 E.

786 Si bene recolo, quam solida semper apud me
 fuerit fidei vestra, et amoris integritas: certum
 sum, quod honoris appetitio circa statum amicitiae
 vestrae nullum praesudicium mihi fecit. E

787 Anacharxis Philosophus telis aranearum
 leges comparabat, quae animalia debilitata
 retinent, fida autem transmittunt. Epist 46
 fol 23 F.

788 Infirmitas expressa est imago nauis fra-
 gilis: nam dum nauis illiditur saxo, aut
 ventorum flammamque rabie protellata conueni-
 tur, universa mundi preloso uilescunt, et in
 paruitudinem transit, quicquid fuerat occasio uo-
 luptatis. Epist 150 fol 25 F.

789 Vitium curialium commune est hoc, quod pro
 tenuissimo alterius excessu grauitus excaecantur,
 atque simpliciter delinquentis errorem impa-
 rientiissime ferunt, ne alibrum metuentur in uisibus,
 quam uisum ultionem. Epist 159 E.

790 Nam et Hebraei precipiuntur orare pro Ba-
 byloniis, quia in pace principum fuerunt
 populeorum. H. Jerim 29. 7

Petrus Blesens.

791 Haec est nuntiorum conditio, ut de iuribus
sibi mandatis nihil subtrahant, nihil re-
condant, vel diminuant de responsis Epist. 154
fol. 327. E.

792 Sicut alios regere et docere, prius te ip-
sum regas et doceas. Sapit Deus facere
et docere, prius fac, et postea doce. Epist. 157
fol. 329. E.

793 Male docet, si male agens bene loqueris:
factus enim uox operis, quam uox oris. E.

794 Ab integritate dilectionis amor degenerat,
quem claudicare legit adulatio, quem
ocasio facit inquietat: Epist. 161 fol. 331. C.

795 Mandaces sunt filij hominum in stateris
Psalmi n. 16 quia obsequia libenter accipi-
unt, nec accepta retributionibus prosequuntur.
Epist. 162. E.

796 Quatuor sunt viae hominis. Via infirmitatis,
via necessitatis, via uanitatis, via ueritatis.
Via infirmitatis thierchuntina, perquam transit ho-
mo in imagine dei more fluentis aqua, per successio-
nes temporum transiens, donec in puluerem suum
reuertatur. Via necessitatis. Haec via est uniuersa
sa carnis, perquam transit spiritus uadens et non re-
diens. Haec uenit ad occipum.

Haec uenit ad
qui calidus est.

Via vero vanitatis est, vita in peccatis, que aptius
 praecipitium dici potest, per quam vivimus de san-
 guine in sanguinem, trahentes longam vestem.
 Haec est via lata, qua ducit ad mortem, non periam-
 per licentiae de bacchamus. Haec vergit ad Aquilo-
 nem. Via veritatis est caritas. Haec vergit
 ad orientem. fol 341 A. B.

fol 34 n° 16 et fol.
 48 n° 14 May 14
 n° 13 July 23 n° 22

2 Corint 12 n° 32

797 Quaecumque die conderitis & Gen. 3 n° Mi-
 sericordia est cooperata, quia qui peccando
 fecerat se miserum, mortali factus est in miseria
 remedium. cum enim miseria sit, miserum esse gra-
 vissima esset sarcina sine misericordiam abesse. fol
 fol 345

798 Vita brevitatis miseris est remedium, qui hoc
 ipso, quod cito moriuntur, tolerabilius acci-
 piantur. B

799 Caro est hostis domesticus, et ideo magis ti-
 mendus. Mundus hostis sophistatus, et ideo la-
 vendus. Diabolus hostis antiquus, et ideo magis odi-
 endus. fol 348 H.

800 Caro suadet avaritiam, mundus inania, Dia-
 bolus iniqua. Caro ligat, mundus nos pupil-
 lat, Diabolus nos necat. H

801 Caro suggerit luxuriam, mundus avaritiam,
 Diabolus superbiam. Caro destrimit nos infra
 nos per luxuriam. Diabolus erigit nos supra nos

Petrus Blefen.

per superbiam. Mundus trahit nos extra nos per
vanitatem. H.

302 Circumscriptus est, quia debuit, Abusus quia vo-
luit, Captivatus quia profuit, passus quia spor-
dit. fol 849 G

303 Tres siquidem substantia in una Christi
propterea per accensum luminare designatur.
Per Ceram, caro Christi designatur. aspicilla enim,
qua non resolvitur in liquidum, que commixtio-
ne liquorem non frangitur, ceram operatur. Sic caro
Christi, nec ex sanguinibus, nec ex unitate carnis,
sed ex illibata Virgine ex Deo facta est. Ellychni-
um latens in cera est anima, carnis dominus facta.
Ignis utrinque absumens divinitatis eius. Inde
est, quod Simeon Christum Lumen appellavit.
Lumen ad revelationem gentium. fol 850 H

304. Vellet impius in suavitatem suorum criminum
habere, ergo vellet Deum inivisum, et
sui similem esse, ergo vellet non esse Deum. fol 853
B

305. Superbia auferit homini Deum, luxuria se-
cipsum, avaritia proximum, gula decipit
eum, invidia flagellat, ira flagellat, accidia li-
gat. B

306 Contra superbiam saluberrima fit medicina,
lucris imperitio: ac si in ingrepu centaminis
homini dicatur. Quid superbi terra et cinis? quid

est caro, nisi caro? induatur caro purpura et serice,
non est tamen caro nisi caro. Eccl. humilitas eius
celeberrimum, quasi potius superbiam excludens. C

807 Corpus suum, quod est Eccl. magis Christi
dilexit, quam etiam illud, quod traxit
de Virgine. illud enim verberibus et flagris, ipsis et
morsu expulit, ut isti involuntatem pareret. C

808 Nichil facilius transgredit viam: quia eum gravior
fuit est iniuriam gemulatio prodecat ad
veniam, et eum qui insulit ad lacrymas natura-
liter inducit. E

809 Naturalis oculorum et genuum est quadam
affectio: quia ut agerunt, qui de rebus na-
turis agunt, puer in utero matris oculos super-
positos genibus habet. Unde et ageris superpositis
genus dixerunt. Flexus ergo genibus naturali-
ter oculi protumsum ad lacrymas, tanquam
collauctarum huius naturali respondent affectio.
F

810 Psalm. 70 no. 15 Quoniam non cognovit lite-
ratam. Et. literaturam scilicet, que est sci-
entia in flans: quam habent qui volunt esse sicut
dij, scientes bonum et malum. fol. 854 C

811 Nouissima carnis nostre sunt quinq; materia. Eccl. 7 no. 4
vili. alba humilis. ingressus flebilis. habitus
difficilis. exitus horribilis. fol. 855 A.

Petrus Wlesens.

- 812 Quotquot nascuntur ab Eva, clamant vel E,
vel A, tanquam facti propheta sua miseria
imminentij. B
- 813 Est oratio subtilij illa auricular, quae penetrat
calos, et attingit pedes hominij, nec desinit,
donec penetraverit. fol. 355 ff
- 814 Lyphe. 1 no 10 Aprima porta erit clamor H.
Clamabunt impij, cum sua conscientia coracui-
tabit. Mulabunt, cum audient verbum asperum
Ne maledicti s. math 23 no 41 fol. 361 B
- 815 Cum delapsisset fuisse hic videndum est, quis, quo-
modo, quot, et quantum dilexerit. quis? hominij
Jesu. quomodo? gratis. quot? inimicos. quantum? usq[ue]
in finem mundi, et maxime in fine, id est. Repta etate,
quando pro nobis humiliatus sua nos exaltavit passione
fol. 361 ff
- 816 Obligamus Deum sine presumptione, temerari-
tate sine desperatione, imitatorum sine simula-
tione. fol. 362 B
- 817 Est maximum bonum, boni continuatio, de
bono ad melius promotio, rapitum optimo
fol. 362 B
- 818 Media riter punitur eis, quando miseria
eorum adhibet mortalitatem. Mortalitas enim,
et si parva sit homini, tamen veris attendenti mise-
ricordia est. fol. 365 B

- 819 Si cum miseria illata, fuisse peccati in mortalitate conservata, ergo miseria eius fuisse immortalis, et sic eterna. Et ita non ditare a deo numerum miseria. E

820 Omnis velocitas festinanti animo mora videtur. fol 375 A.

- 821 Natransfiguratus apparsit Moyses et Helias iste figuratus appelle martiribus. Apparent ergo cum eo, hinc misericors et mansuetus, hinc severus et iustus. Quia cum sit misericors et imperator dominus, iustus est, et iustitias dilexit. fol 915 A B

822 Notandum quod veniunt Moyses de inferis, Helias de calis, Petrus, Jacobus, et Johannes de terra, ut cui omni genua flechitur caelestium, terrestrium et infernarum, et testimonium sua glorificationis scribent caelestia, terrestria et inferna. B

823 Accidit homo ad cor altum, et exaltabitur deus. Psal 130 quod quanto quis altius oculis sua considerationis attulit, tanto minus de natura divina essentia comprehendit. fol 916 B

824 quando xps in. respondit ad Paulum & the. Pergentibus quem era de part de clausis de caue Galatibus. Cum lenitate respondet, ut exisset ad spem, et inuict ad fidem. fol 916 34

Petrus Blesens.

825 Tantum potestas humiliat, misericordia levat;
pervertit potestas, corrigit et convertit, conver-
tum misericordia consolatur, et erigit: potestas ti-
morem in auit et tremorem, misericordia consolatio-
nem exhibet et exultationem. fol 917 A

826 In via prostratus, in civitatem mitibus instru-
endus: vult enim benignissimus iustitia et
misericordia magister, ut blande et socialiter doceatur
ab homine, quem sicbat divina vox trinita susti-
tere non posse. B

827 Qui Dei donum in usum, et utilitatem alie-
nam communit, plenius merebitur habere,
quod habet: nam dabitur ei et abundabit. fol 990
H.

828 Si ambules super pennas ventorum, si ascendas
in caelos, vel descendas in abyssos, mutationem
status affectus non agnoscit. fol 941 A

829 Leuius est facienda prescribere, quam prescrip-
ta implere. B

830 Prius te ipsum doce, quam a liq. doceas: non
est sapiens, qui non est sapiens sibi D

831 Qui sibi nequam est, cui bonus erit? In ani-
ma nequissimo, et in acquirenda hereditate delicto,
nemo tibi germanior sit te ipso D

832 Habeas tecum quorum vitara nocentis et
verba, quite, etiam fidelis, deuiare non si-
nant. Preterent praecipitem, confriment dubium,
et exitum troperentem. S

- 833 Impotentia magna est, non pro ratione, sed pro libidine agere, et bestialiter est, appetitum concupiscentie anteferre. Et
- 834 Contra salutem et propter salutem tuam nihil facias, aut praecipias faciendum. Nam si collaterales tui, aut alij, qui tua familiaritatis auctoritate utuntur, offendunt, scis, quia in te culpa reponatur. Et ff.
- 835 Est qui sibi sibi credit, quod pessimum est, et sic duntaxat reputat, quod obdurata ad inuentionem concepit. ff.
- 836 Rem propter arduam, prius tuam delibera, postea cum multis, quorum fidem proferas. ff.
- 837 Nullum tempus feriatum habes, sed semper aut orationi, aut lecturam, aut alij honestatis studio te impendas. ff.
- 838 Tempus illa anima, que alij forma est sanctitatis. Nunquam tibi desinat, quod per te alteri proficiet: lucerna non minuitur alteram accendens, nec sibi dispendium infert contemplantium multitudo. ff.
- 839 Vivere, et non dare operam, ut recte vivatur, intempestum est. ff. q. 2. A

Petrus Blesens.

840 omnia spiritualis exercitij lucta referas ad
illius gloriam, qui est res gloria. Tunc enim
et labo est, si tibi aliquid inde usurpasse presumas.
Animalia apud Ezechielem i. n. 14 ibam et reuer-
tebantur, quicquid gratia, conferebat eis, ad Dominum
referabant. A.

841 Qui sumet inani gloria, omnino vacuus est,
tam plenus nihil quam superbia vento. B

842 Gloria prelati est, si se ipsum miserum in-
dicat, et infirmum, insufficientem oneri et honore
indignum. B

843 Sunt qui honores virtutes reputant, huiusque
meritis atrobunt gradum eminentia, quem
in ira dei fortassis adepti sunt; honoris appun-
tis multis tentatio facta est et subversionis oc-
casio B.

844 sic prelati, ut prois. Vobis, qui president
hominibus, nisi presideat eis deus. B

845 huminum captivitate genus est, si sine ali-
cuius voti vinculo evagetur ad arbitrium
harum licentia libertatis C

845.
2 Corint 11 n. 25

846 In alto itaque sedens, non alta sapies, per
omnia sentiens humiliter, humilibusque
consentiens C

Petrus Blefent

347 Humana gloria est ventus urens, calidus
gratia fluente dehicant. D

348 Absit a te gratia illa, qua plerumque in oculis
tuis gloriosior, et inde odiosior in oculis
Sei. Im est, non gratia, cum quis ponitur super
ventum, nullas habens radices in soliditate vir-
tutum. D

349 Porri cuiusdam est prolato, libenter audire
de se, supra id quod sentit in se parcos
autem, sicut Apostolus, ne quis me existimet
supra id quod videt in me, aut audit aliquid ex
me 2 Corint 12 n° 6. E

350 Ille non parcat sibi, nec sua anima mi-
seretur, qui iactat actus suos, volens
estimari, quod non est, et nescit quid est. F

351 Sicut ventus dissipat nubes, sic tui multos au-
suras ventum lullationis, et venenum de-
structionis exterminet. F

• 352 Est qui plus credit alterius lingua de proprio
babe, quam conscientia sua. Porri longe
est a salute membrum huiusmodi. Cupidum et
infirmum, aprotant, et se agrotare non sentient.
Eo ipso insanabile quia insensibile. F

• 353 Non confidas in eis, qui plent dare verba, qu-
rum amicitia quaestuaria est. et familiaritas
sumptuosa. E.

Petrus Platenf.

854. Frequenti scrutatio dispice, et attende, qualis
ex dono Dei sis, et qualis sis ex te ipsis, et credeas,
quae tua sunt, tibi, et quae Dei, tuis. E
855. Mater, egressus es de utero matris tuae, mater
natus es ad laborem, non ad honorem. E
856. Vacuam a secularibus oportet esse animum, divi-
nae servitutis obsequio consecratum. 1699. A
857. Minima et vilia sunt, quae cumque ad saeculi
questus, et non ad lucra pertinent anima-
rum. A
858. In iudicij nunquam ad summos celos manere
arri, nec tibi obrepit gloria suspicio. Somnium
Judam quem proditorem noverat, quia non convin-
citur, non condemnat. B
859. Duo sunt, quae in iudicio faciunt cordis
oculum caligare, ira et cupiditas: haec duo
remittenda sunt, et sumi entia remittunt. B
860. Non sis de numero illorum, qui sequuntur
retribucionem, nec vendas conscientiam tuam
libertatem. B
861. Si mentem tuam munerum cupiditas titilla-
verit, ibi moriatur, ubi oritur nequissimum ge-
men, et in tua matris utero frangatur. C
862. femina super omnes aquas, praedilectior et melior,
pulchra et privatum. E

- 362 Mysterium tuum plus oneris habet, quam
honoris. Si affectas honorem, morte natus es.
Si omni amplecteris, potens est Dominus auferre
gratiam tuam, ut lucra exuberis, et ex profectibus
profectus accedant. F
- 363 Impunitas est eadem negligentia filia, contu-
matia mater, radix peccati, nutritrix adulte-
rii, et incestus, mortis aeterna proambula, propa-
trix inferni. fol 944 B
- 364 Nobis non licet interficere quemquam
Iam 28 n° 31 quem occidebant gladio
lingua, publice protestabantur sibi occidere non li-
cere, eorumque iniquitas eo ipso detestabi-
lior erat, quia evadere + humanum iudicium,
eam simulatione innocencia occultabat. D
- 365 Duo sunt, iustitia et libertas, pro quibus quis-
que fidelis usque ad sanguinem stare debet. H
- 366 Pro te posuit Christus animam suam, quid
ergo vereris pro eo ponere vitam bre-
vem, fragilem et instabilem. quam lex mortis in
proximo exactura est, et nunc eam salubriter
propter offerre deus tuis? Vanam daret voluntas,
quod necessitas extorquebit; et quod tunc bluebit
ex debitis, nunc offerretur ex voto; fol 945 A
- 367 Non solum in ~~hunc~~ Iudeorum codicibus,
sed in vultibus eorum Christi legimus passionem
fol 949 D

Petrus Blesens

- 368 Fabricator mendacij et altior possessorum
dramatum cogitat inexpressibilia, ineffabilia fabu
et liquidus que non licet homini cogiti &
- 369 Amor est quaedam vis appetitiva rerum,
quae ex desiderio eligitur et amplectimur
ad fruendum. Tatant. & amict. Hispania. Pl. 263 J.
- 370 Amor etiam in brutis animalibus, quae a ratione
aliena sunt, non frequenter appetibus operet
Pl. 268 J.
- 371 Electio ex certis animi indicis brevitas est, omni-
cia vero ex quodam usu diligendi cum electio-
ne rei, quae diligenda est, et deliberatione procedit. J.
- 372 Vera amicitia in se solida est, et in omnibus
amici necessitatibus ad omnem compassionem et
tolerantiam se congruatans pariter ex amici com-
passione affligitur, quam ex passione amicitiae &
- 373 In rebus humanis nihil dulcius amicitia
invenitur, nihil sanctius appetitur, nihil
fructuosius invidetur, habet enim fructum
vita quae nunc est et futura. H.
- 374 Amicitia prope in avaritate virtutes alias
condit, adversa temperat, prope perat
componit, tristitiaque roborat. H.
- 375 Una si peritabilis, ut dulcius, quam ut duo:
nam contra sit ratio amicitiae, quod cum
alter corripiatur ab altero, vel laudetur, nulla inter-
veniat ira, nulla seditio, nulla inter eos formido
crimini, aemulationis ve suspicio. Pl. 269 J.

Petrus Bleyens.

876 optima medicina est homini homo, qui eius.
 remedium aduersi, qui eius condescendit in=
 commodis, qui gratia leuiget, qui omnia onera quasi
 uento humero simul portat. 876
Eulep. 6 n° 16.

877 Nec uerus amicus impatientius propriam ini=
 uriam sustinet, quam aduici. A

878 Amicitia quidam gradus est hominibus a Deum.
 selectione enim mediante uero Deo appro=
 ximat, dum ex hominis amicus Dei amicus efficitur. 878
Jean. 15 n° 15

879 In amicitia uera nihil est inhonestum, nihil
 simulatorium, nihil lucri temporali, aut ina=
 ni gloria uenatorum. C

880 Non amor ille nomine uel honore amicitia
 dignus est, qui ab uicinis mundana utilitatis obtentu
 contrahitur. C

881 Amicitia siquidem ipsa sui causa est, ipsa
 sui merces, et longe infra finis amicitia
 amor ille subsistit, quam expectatio amicitia, uel
 spes quatuordecim antecedit. C

882 Ex officio contrahitur amicitia, dum ualore
 dati et accepti mutua inter amicos gratia
 coalescit. D

883 Timeat quisquis uera amicitia prosequitur est,
 ne sub liberalitatis obtentu uenerum amicitia
 uerale obrepat. T

Petrus Platen

384 Ex ratione simul et affectu amicitia generatur,
ut cum aliquis, quem nobis dicta ratio dili-
gendi, se propria virtute amabilem reddidit, ut amor,
qui ex ratione cariturus est, ex affectione fit dulcis.

• 385 Math 22 no 39 Unde quia in hoc effertur et
proaps erat nimiana voluntas, debet ei gratiam
indignit. et ne ei liberum esset extra modestia li-
stibus evagari, cum quem habebat ad se tractavit,
et affectum ipsum dilectionis proximi proportionem
commensurabilem vastavit.

386
math 22 no 39

• 386 Quisquis per se sibi carus est, nec aliena,
neque in tantis rebus indignetur, ut ad se diligen-
dum vere mentitur excitetur.

387 Ut alienum aequo ut te ipsum diligas, necesse est
ut in ipsum transfundas illum, quem habes,
ad te dilectionis affectum, ut sit tibi quasi alter tu

388 Cito proterit quod delectat et permanet
sine fine quod cruciat. ff.

389 Amicitia, quam immunda cupiditas in-
troducitur, fraudulenta est: nihil certum,
nihil securum, aut stabile habet. ff 970 Bona
non nisi comat, non hominem, amorem metitur
regnesse, iuxta illum.

Non est persona, sed prosperitatis amicitia,
quem fortuna tenet dulcis, avertat fuga

71 Petrus Blesens.

900 licet amicitia altioribus plurimam com-
moditate ex ipsa. Pleant obviare: ne-
ratamen amicitia in se ipsa fructus suos
constituit, omnem que spem futuris obuentus
mora liberalitate praecurrit. A

901 Tria sunt, quibus Deo spiritualiter adhaeremus,
memoria, scientia et voluntas. Memoria quippe
quoddammodo cuiusdam aternitatis, corpus est. Scientia
notitia, voluntas amoris. Hg 71. S

901
nisi autem adhaere
se Deo bonum est.
Palm.

902 Quanto nimirum maior summi boni electio,
tanto maius in ea est delectatio, et tanto
plenius beatitudo. S

903 sic natura graminis amoris affectus in hominum
cordibus exorant, quos sensus interior post ea
quodam diligendi usque quasi quosdam guttas dulcissi-
ma fructuatis adunxit. S

904 virtutem firmiter atque perfectum, electis,
probatu, ad missis reum diuinarum et huma-
narum cum benevolentia et charitate plena consensio H

905 ubi electionem pervenit, ut nullus in amicitia
eligatur cuius opinio alicuius oronimis enor-
mitate laboret. H

906 sunt quatuor vitia, quibus praecelatus honor
amicitia sepius obsequatur. Haec sunt ira, cupiditas,
instabilitas, suspicatio atque garrulitas. H

906
i. p. 22 no 24.
E. 1. 7

Petrus Blesens.

907
Eccly. 22 n° 25
1 | 2 Reg 16 et 11
2 | 1 Reg 15 | 3 | 1 Reg 30
4 | 2 Reg 10
5 | Num. 11

907. Ex vitio iracundia plent quinque vitia, quorum
linguis amicitia saepe diffunditur quasi quinque
hydris lapsa pullulare. Haec sunt conuictum, inpro-
rium, superbia, reuelatio secreta, et plaga dilata. 1972
A

908. Superbia humilitate inimica est, eo potissime
restanda, quia remedium pariter dicitur, aut humi-
litem conuicti excludens reddat huminem audacem
ad iniurias, ad correctionem et consilium contumacem B.

909. Cum magnus sit amicitia fructus securitas,
quale credi et committi amico, quomodo potest
esse de illius amore securus, qui uiuam perdit omni
vento, qui Protei multus haec die induit, et in ex-
dem constantate nec etiam ad modicum non subsistit D

910. Nichil amicitia magis congruit, quam quaedam
pax, et quiesca tranquillitas cordis. Suspiciōsum
autem semper curioſitas inquietat, timoris stimulus
suggent, et multiplicem turbationis materiam
subministrat. D

911. Probatur amicitia fide, intentione, discretione, pa-
tencia. Fide, per quam, et sua omnia ei quem
trahit ex amicitia, nisi deus et naturale bonum,
cuius ipse est auctor, ea peccatur. Discretione, quid
amico prestandum sit, aut etiam in quibus etiam
pro amico restandum, nec in quibus congratulandum,
in quibus demerere corrigendum sit, aut etiam in quibus
et qualiter sollicitudinis diligenti cautela et exquisita

examinatione dignitas: Patientia etiam in
amicitia maximum locum tenet: ipsa enim
est amicitia et nutritrix est. F

912 In tali patientia et distuloy atque in quo-
libet vita statu se praebet aequalem, intue-
ns eodem oculo amicum divitem vel mendicium,
fortem aut debilem, sanum aut aegrum, humilem
aut sublimem. F

913 Sunt circa animum hominis mores, gratia
et virtutes: extra animum, fama divitia
et honores. G

914 Desinat larvam dilectio hujus porrita in pro-
cella carboris, et quicumque habitata familiarita-
tibus regeat. qui bene blandit obsequitur, et se ad
vire amicitiae regulam prophetice committitur. G

915 Vide, ne fiat frequenter accidere solet, qui-
dam amoris impetus, probationis spatium
praecurrat, et praecedat probandi iudicium. G

916 Illius quem in sacrum tua familiarita-
tibus proponis admittere, probetur intentio,
ne spe communi temporali vivere tecum amicitia
velit. Mercalis est enim intentio et non gratuita. B

917 Nullus erga inopem simulatorie agit, sed tanto
purior est erga pauperem charitatis affectio,
quanto nulla cura cum habet adulationis vel simu-
lationis occasio. B

Petrus Olesari

918 Necessaria est probatio inter homines pa-
rum bonos, vel ubi est honorum malorum
vel commixtio. S

919 In hoc mundo, nostra quasi impedi plerumque
mentur, ut nec de inimico male sentire, aut
male dicenti de illo credere, vel nec in medico con-
sentire possimus. S

920 Si videris aliquem sicut omnes habere potest,
in singulis suspicantem proditoris insidias,
nullum diligentem, nec se filii ab aliquo et si-
mitem, nonne rursus ammirabiliter miserum repu-
taris? S

921 Eum felicissimum puta, qui sic amat omnes,
ut mereatur amari ab omnibus, ut sua
menti tranquillitas nullo timore, aut suspitionis
scrupulo moveatur. S

922 Lex amicitiae superiorum humiliori conhu-
milant, ut qui brevem, dignitatem vel scientiam
praesistent plerumque humiliter inferioribus
concedant. S

923 Si sciret homo dona Dei et natura munera
reputanda specialiter in amico, et omnia quae
extra haec sunt pro nihilo existimaret. S

924 In amico natura consideretur aequalitas, non
fortuna circumferentia, vel accidentia
requirantur. S

925
1 Reg 23 no 17

925 Lex amicitiae est, tanto reverentius amicum
suscipere, quanto maiori necessitate intelligitur
laborare. S

926 Sicut Jonathas, qui David quatuordecim et
 exhereditariis suis invidere poterat, aut of-
 fendi, respicebat. Patri. detestabatur amicos, prolebat
 ad hunc statum, et amicitiam regis proferens.
 Tu eris, inquit, Rex et ego ero. Leunioris post te.
 16974 A. v. et cap.

927 Lex amicitia est ut non nisi honesta peta-
 mus ab iis, quos in amicitia hominum recepimus,
 eisque potius amicitiam alicuius, sine difficultate et di-
 latione contempnam et conuincimus. *¶*

927
 Eulep. 29 n° 30

928 Non omnes per omnia, sed ceteri per cetera dili-
 ores aut pauperiores inueniuntur: idcirco
 non omnia possumus omnes. *¶*

929 Quicquid amico impenditur, nunquam *¶*
 impropetur. *¶* 929
 Iacob. 1 n° 5

930 Animus uigens nihil magis erubescit,
 quam petere. Cum ergo debeat esse tibi
 cum amico una anima et cor unum, absurdum
 est, quod non sit una cum amico pecunia. *¶*

931 Ne petitionem beneficii prauissime curemus,
 ut ille qui accepit potius uideatur prolatore gra-
 tiam, quam ille qui dedit. *¶*

932 cui uerecundia pariter precepit mespo-
 ritus spica de indignitate relinquere, quae
 illa potuit sine pudore colligere. *¶*

Petrus Plesent

- 933 Virtutem et prudentiam hominij nos metiri oportet, ut in distributione bonorum praeva-
leat ratio, non affectus: sed tamen pars ~~est~~
in talibus obtineat liberalis affectus, ubi vir-
tutum aequalitas invenitur. §.
- 934 Cum Dominus Iammi protulit Petrum, non
affectum subtraxit vii apulo, quem dilige-
bat, Petro conferens principatum. §.
- 935 Claves regni caelorum Petro contulit, ut ca-
lum aperiret, et clauderet. Iammi vero
nobis aperienda sui osia pectoris referavit.
Petro commisit curam et regnum Ecclesiae suae,
Iammi vero curam et custodiam matris suae.
Petrus ergo sublimior, sed Iammi securior. Petrus
exponitur actioni, Iammi affectui. H.
- 936 In hoc apparet amicitia magna virtus
quod in suadendo, vel dissuadendo aliquid
plurimum potest. fol 975 C
- 937 Amicus quod honestum est suadeat aperte,
libere et seure; et si utilitas eius ex-
eyerit, eundem ne timeat obstringere. C
- 938 Illud obsequium damnabile est, quod
amicum indulgentiori om virtutis fa-
cit. C
- 939 omnis appetitus sit procul a condicio-
ne amicitiae aliena. C

• 940 Castigatio ex gravitate et clementia con-
stat, ut repellatur contumelia, et qui
oburgatur se ipsum causam esse humifacere
libenter agnoscat. J

941 In omnibus servetur censura modestia,
ne videatur quis iracundia sua plus
satisfacere, quam amori. J

• 942 sunt qui bulliunt interius, et os-
tum ne sania nomine zeli palli-
ant et colorant: sed qui sequuntur sua
mentis impetum, et non potius rationem,
nisi aut nunquam in corrigendo prof-
ciunt. J

943 In honestum est, bellum cum eo ge-
rere, quem tua familiaritatis Geve-
tarium habuisti. H

944 Plura amicitia, semper ei, quem
amicum habueris, hic honor exhi-
bendus est, ut qui infort, non qui patitur
iniuriam, sit in culpa. H

• 945 Amicitia nunquam a sua aeternitate
degeneret. Qui enim amicus est,
semper diligit; idcirco semper eum dilige,
qui te elegerit, et si amicitia subtrahatur
tamen dilectio perseveret. H

Petrus Blepeni.

946 Qui laeditur cadenti, amicus esse non desinit,
diligit non diligentem, benedicit maledicenti,
suum contemptorem honorat, sequi bene fecerum exhibet
tibi maleficia machinanti. Et 976 B

947 Tempus sit in memoria gratia familiaritatis
antiqua, nec eam suspiciens
unquam possit malis ritibus abolere. B

948 Turpe est, maxime homini orthodoxo re-
spondere in iuriis, et odium spatis cinere, de-
nuo suscitare. B

949 sunt quatuor, in quibus amicitia diiunctio
locum habet: dilectio, affectio, securitas, atque
vitiositas. Selectionis est consilio, providere,
et amicos beneficia exhibere. Ad affectionem
spectat quaedam inveniunda, et suavissima dilectio.
Ad securitatem pertinet quorum libet, secretorum
sine omni timore et suspitione communicatio.
Ad inveniendam, de prosperis et adversis: de
utilibus atque nocivis, atque de omnibus, quibus
mens humana afficitur, amica et familiaris,
dilectio et blandae collatio. C

950 Veteris amicitia vestigiis aliqua reverentia
semper impendenda est, nisi eam enormi-
tas realiter eliminat. D

951 Caritas via est, et vita virtutum. Ipsa est via
eminentior, et illud iter quo ascenditur salu-
tare dei. E

951

1 Corin 12 Ephes 3 n° 19

Thay. 35 n° 9

- 952 Caritas est lumen cordis, omnes sensus ho-
minis et affectus clarificans et serenans,
ut dicat homo et sciat, ubi sit lumen oculorum
et sero. ff
- 953 Caritas est seum, quod omni liquoris super-
natat, quod sanat, quod illuminat, quod om-
nem asperitatem propria suavitate lenificat. ff
- 954 Caritas non solum motus et suppliciorum ama-
ritudinem lenificat, sed et ipsam mortem
potentissima virtute mortificat. ff.
- 955 Fortis est ut mors dilectio. Cum enim mors vi-
tam eripiat temporalem, nos ad vitam caritatis
introducit aeternam. Illa nos a vita transitoria deiecit,
haec ad vitam et gloriam sine fine restituit. ff
- 956 Caritas dicitur Deum ex toto corde diligere incipit,
statim non solum ad proximos, sed etiam ad ini-
micos benevolentia sollicita, et gratia fluente dif-
fundit. ff 977 A. I. 107 cap.
- 957 Caritas est lex vite, disciplina morum, pax
coniuventium, gloria cordium, omnium abo-
litis, legi plenitudo. C
- 958 Veritas operis, est actus recta intentionis.
Veritas in ore est simplicitas in sermone.
Sicut autem cor purum non simulat, ita pura in-
tensio non errat. Vbi autem non est error, aut simula-
tio suspensa, est pura et simplex intentio, et in ea cha-
ritas requiritur. E

953
Phil 99 Epist 10 n° 20

958
1 Joan 3 n° 18 Phil 77
n° 36

Petrus Abelardus

959 sicut vitam corporis ex motu ducimus, ita ex operibus bonis vitam fidei comparamus. §

960 Est charitas vita fidei qua refrigerante fidei moritur. §

961 Quanta terra inferior est altitudine cali: tanta elegantior et eminentior, et in altitudine dulcior est amore Proximi amor dei. H

962 Dispensit Deus ut sapientia, operatur ut veritas, amat ut charitas, reuelat ut Verbo, misereatur ut pietas, scit ut veritas, videt ut equitas, praesidet ut maiestas. § 978 A

963 Deus est sapientia inuenientis, amor habentis, et gaudium perfruentis. B

964 Quidam ad perfruendum sibi eligunt ea quae per se ipsa non salutaria sunt. Veniens enim in mundum hanc intentionem finem constituit et in his quae sunt aeternae damnationis occasio: felicitatem suam falsa opinione quaerentes deperunt. C

965 Mori desunt, quae sibi felicitatis imaginem iure praestabant inuilibi, dum post rei discedentem oblectum, maiori se sentit indigentia laborare, praoptata inquit fatidire et de novo in alterius rei necessarium appetitum, non tamen satianda, sed alterius falsa felicitatis imagine fallenda. §

966. Vbi copia divitiarum maior exuberat,
ibi et gravior molestia sollicitudinum
etiam perturbativa quietis intrudit. §

967. Pecunia cum labore acquiritur, acquisita
cum timore servatur, et tandem cum do-
lore amittitur. §

968. Ex proventu pecunie potest esse marimi-
seria viro mentum: Hydrofici enim
more, qui plus bibendi, plus latet, pecunia cu-
piditas ex multiplicatione grandescit. §

969. Melius est pauperi, quia nec metuit
potentem, nec proditorem formidat aut
sperem. Pauper canit, dives plorat. Nam
iuxta criticum. Plorabit lachrymis amissa pecu-
nia veris. §

970. Pauperi, cui Christus sufficit, nihil
deperit. Divites autem, quanto plura
possident, pluribus eget, nec in divitiis unquam
invenit copiam quam inquirit. §

970
Eub. 4

971. Sanctus inter divites, nec sollicitudo servandi,
nec timor amittendi sollicitat. §

972. Jugum enim meum leve est. Et mat. 11.
Jugum hoc non presit, sed erigit. Pennas
habet quibus elevet, non pennas, in quibus aliquis
graveet Jugum illud. Caritas est. Et foris in
dilectio H.

Petrus Blesens.

973 Sine charitate nihil est virtus, et ipsa uni-
cuique virtuti exhibet et sit virtus. 280
C.

974 Fides, qua hui operatur ad vitam in Dei visio-
ne, iam non erit fides, sed veritas. Ibi enim
absque bono fides, cum id videbitur: quod super
omnia diligetur. Nec operetur credere, quod nobis
dabit plena cognitione percipere. 281

975 Non erit ibi de cetero sui locus, ubi deofru-
entes non habebimus ulterius quod speremus. 282

976 Hic temperantia pugna contra concubi-
dines, prudentia contra errores, fortitudo
contra adversitates, iustitia contra inaequalitates. 283

978 In caritate semper est perfecta castitas,
ideoque non est ibi libido, cui temperan-
tia resistet. 284

979 In caritate est perfecta scientia, ideoque
nullus error quem prudentia elin-
det. 285

980 In caritate vera beatitudo est; ideoque
nulla adversitas quam fortitudo expung-
ret. 286

981 In caritate omnia sunt tranquilla
et inaequalia; ideoque nulla est ibi in-
aequalitas, quam iustitia corrumpet. 287

982 Nec filio virtus est nisi per delectationem
operetur. Nec sui virtus est, nisi quod spe-
rabit ametur. 288

983. Quid est temperantia, nisi amor quem
 nulla voluptas illiit? Quid est fronden-
 tia, nisi amor, quem error non seducit? Quid
 est fortitudo, nisi amor qui nulla adversitatis
 succumbit? Quid denique iustitia, nisi amor
 qui quod suum est unicuique distribuit? Σ

984 Dilige dominum Deum tuum &c. Text 6° s
 math 22. Haec duo mandata tria esse di-
 ligenda insinuant. Non potest quis proximum suum
 diligere, si ut se: nisi diligat se ipsum. fol 98. F

985 Dei filius non qua rapuerat, sed qua rapue-
 rat, pro se soluit et quod dignitas propter hoc
 et gratia inferior erat: non delegavit alium debito-
 rem. fol 983. Sed dedit animam suam in ransom
 bluti.

986 Qua presumptione non diliges illum, qui te
 non diligentem dilexit, qui te peccatorem non
 despicit? fol 984 A.

987 Sane cum diligis, facis hoc ex debito: si te di-
 ligis, facis hoc ipse gratuito. A

988 Deus diligit ut charitas, iudicat ut equi-
 tas, disponit ut sapientia, revelat ut lux,
 miseretur ut pietas, scit ut veritas, operatur
 ut iustus, prohibet ut maiestas. B

Petrus Blesensi.

- 989 Deagnosce anima, quod quando que.
non eras, et ab Deo facta est, nihil ei
dedisti ut faceret, nihil enim dare poterat,
quia non eras. D
- 990 Sum autem (o anima) melius es et es quam
non esse, grati tibi esse contulit, omnibus illis
te proficere, quod de non esse ad esse poterat pro
ducere, nec produxit. D
- 991 Unde (o anima) tanta et tam gratuita
et tam inaudita dignatio, ut glories ad ima-
ginem et similitudinem eius: nisi ut simile tu-
um diligeres, et ei qui te gratuita dilectione præ-
venit dilectione mutua conformares? D. C.
- 992 A tua dignitate (o anima) nimis enomi-
tes et ignominiose te deiecit, si transitorias
et inanes rerum pulchritudines appetis, aut mira-
ris H
- 993 Degeneras (o anima) equidem in amorem
meretricium, si plus amatis dentis muneris,
quam amanti affectum. H
- 994 Tormenti quidem in iustiam facis, imo te me-
reticaliter cupiditate delectas, si recipis dona
et dilectionis vicissitudinem non respondas H
- 995 Et amor ex ista communionem singularis,
cum nihil ex plurimum participatione dimi-
nuatur, et diffusus in omnes totus in singulis refertur.
H 935 C.

996 Te singulariter diligit, qui nihil sine te
diligens alia propter te diligit C

997 Amor Dei est unicus non privatus, solus
non solitarius, communis non divinus, nec
uti deficient, nec tempore aut participatione de-
betari. C

998 Sape in libro experientia legimus quomodo
a corde nostro relinquitur. nunc est nobis
cum, nunc alibi, nunc laevolat, nunc recurrit, et
in sola lubricitate manens in nulla unquam sui
soliditate subsistit. fl. 986 fl.

999 Sicut sanguis Christi clamabat reconciliatio-
nem et redemptionem populi sui: clamabat
nos eius delectat ad vitam, peccatoribus ad indul-
gentiam, ad liberationem captivis, peccatis ad salu-
tem. fl. 987 C

1000 Pater iudicet illis. Et. in 23 quam dicit
cipit diligentes se, qui adentes etiam
et occidentes se tanta et tam indebita, tam gratuita
et stupenda benignitate gravavit? S

1001 Quia amor tamen cordis solus est in affectu,
ne sit minimum praeceptum, exspectat ut infu-
entra et discretionem regatur. Preceptis mundi exspectat de-
um tota anima, id est, sapienter diligere. S

999

Tods sangue de Christo
Badaud vingaona. Gen.
9. 3 Reg. 20 fl. 6
se sangue de Christo
pedicet mihi in corda

Petrus Vlyens

1002
Luc. 12. Ignem ueni mittere
in terram

2002. Natura charitatis est amare et uelle amari;
sicut ignis non potest non ardere, sic non potest
charitatis non amare. Amor liquidem ignis est, et
amare ardere est. Ignis semper ad exteriora se
porrigit, et incendens alia interior in se crepit.
fol. 989 B

1003 Responsum xpi ad Pedro tres uerba se com-
muna isto se se communa prudenter fortiter et
humiliter respondit tria facta respondit tres uer-
ba. Ut qui in hoc trifolii amore inuentus fuerat
minis habens, imperfectum suum trifolii confessione
redimeret, et sufflaret. fol. 987 G.

1004
1 Tim 5. 2 Tim 3.

1004. Sunt homines amantes se, et his seruien-
tibus desideris, hi mortui sunt uiuentes. sicut
scribit Apostolus de uidua, qua in dilectionis suis mortua
est. B.

1005 Dilectio se transfundit in alium, quia
est sollicitudo designatur, et ideo uult com-
municari alij ne sit sola. B

1006. si adem plura habere qui non potest, nisi habet
venum habere, uel suum facere bonum
alterius non poterit, nisi bona alterius in
eo dilexerit. sed nec bonum in altero diligit, nisi
alterum ipse amet. C

1007 Dilige proximum tuum sicut te ipsum.
At si dicat, Dilige consortem naturam tuam,
qui tibi futurus est consort gloria mea. Dilige te
ipsum in altero, agnoscat te. in imagine meo,

et propter me misericorditer age cum propin-
quis, ne tibi a suis me misericordia adimam miser-
icordias. G.

1008 Quantum voluerit homo se ipsum di-
ligat, dum modo proximum in mensu-
ram suam dilectionis admittat. G.

1009 Charitas illud, habenti et non habenti
communiat. quod enim habet, commu-
ne facit alijs, et amat in alijs quod non habet.
G.

2. de Unitate et Commu-
nitate Sancti Trinitatis.

cap 34

• 1010 Charitas vitium cupiditatis abhorrens,
que distribuunt non vult esse propria,
sed ut in communionem transeant. distributa.
Et 990 C v. l. 11.

1011 Multi unum corpus sumus, alter vero alte-
rius membra. Oculi non solum modo sibi
videt, sed dirigit per pedum. G.

1012 Ut non solum sibi comedit, nec hominibus
sibi sibi digerit, sed utrunque communi
utilitati membrorum deseruit. G.

1013 Lingua, si quod membrum leditur, mole-
stiam illius compassionem suam faciens, cadentem
redarguit dicens. quid me ledis? G.

1014 Corde communi utilitate sollicitum consilia
omnibus profutura disponit. G.

Petrus Blesensis.

amā danda com rjas
ou rjende or outy
membry

1015 Si manus oculorum obsequio vibratum in
aliud membrumenderit gladium immoren=
tem, ipsa tunc minime dissoniam attendens, plus
alij quam sibi timens gladium excipit: et, ut alij
parcatur, ipsa non sibi parcat. H.

obsequens de rjpe
rjor rj sin rj rjct

1016 Superior debet inferiorem corrigere, et ~~scilicet~~
si necesse est ad virtutis opera districte con=
fessere. Si tamen in correptione dilectio, et ex=
hibeatur in actione compassio. fol 991 ff

obsequens de inferio
rj or rj rj rj rj

1017 Ad inferiorem pertinet consilium in dubiis
a superiore petere, reuerenter assilire, sup=
plicare deuote, humiliter obedire, aequalibus
aquali honesta suggerere: ff

inimicus magis sicut de
sine rjms y duobus a
quoniam odio

1018 Ille quem tuum reputas inimicum, sibi
et non tibi inimicus est. Sibi obest, et
non tibi: nocere huic dicitur, et ipse ad inno=
centiam te promouet. C

si tunc ad datur.

1019 Electio est quadam uis anima rationalis
appetitiva rerum quas sibi quis electis
ad huc dicitur pag 992 ff

si tunc da electis
obsequens

1020 Electio est, ex deliberatione, motus ex deside=
rio et actu, fructus pensatur ex utilita=
te et dicitur. ff

1021 Electio est amoris inchoatio, motus desi=
derij, actus, fructus uero sive utilitas,
fructus. G

1022. Si inimicus eligat imprudenter, malea-
tur indecenter, turpiter abutatur, ex
istius cupiditas oritur, invidiam atque periculum

6.

1023. Ut homo se amico impendat, tria propo-
nit, Plato. ut non inimico suberiat,
Duo: ut inimico succurrat unum. debetur
enim amico beneficium ex natura, ex officio,
ex procepto. Ex natura; quia homo, vel forte
domesticus est. Ex officio, quia beneficium et ami-
cus. Ex procepto; quia proximus, licet sit ini-
mici. pag 994 S

1024. Ex vitio est omni contemptibilis; quem
vitiis opinio fecerat gratissimum. S.

1025. In iuvenile aetate plerumque ebrietas esse
vivacior, hilarior, expeditior, et in sen-
ectate, gravior, aversuspectior, et omnino malitiosior,
nec hilaritas eius in dissolutionis vitium tran-
sit, nec istius aetate gravitas, vitium nimia
austeritatis inaurit. pag 995 A

1026. Amor languor est, dum amans ex defi-
derij dilatione torquetur, dum spem
respiratur amplectant. pag 997 F

1027. Vinam in fletum totis effluam, et passu-
tur lachrymarum. Placido dolor meus.
pag 998 A

In imprudente eligas
sepe accubas

reversus amatur
et amicus. Et inim-
icus

in vitio est omni
contemptibilis quem

in iuvenile aetate
plerumque ebrietas esse

quia amor languor
est. dum amans ex defi-

1027

1027
1027

perigga heri rici apem
Nemica delatada.

Petrus Blajent

1028 Postulatio est in divitiis penitentia
dilatio, quia prater moribundigeny pu-
blum, frequenter est ei mortis occasio, gla-
dus, aut venenum. pag 930 C

1029 Nam qui fingit laborem in praesenti,
quietem et vitam aeternam nobis
preparat in labore. Et h.

1029
Palom 93 n° 21,
strabalho d'os da re fo
d'os da cralle de caros
de m'pm

1030
Math. 11 n° 12
ponde effacia re ad
penitencia p'p'leanta
eque n'ra natura ca
v'rticia de deus n'ra regia

1030 Quod major vis est, quam per peniten-
tiam acquirere, quod nobis per natu-
ram nostram, sed per Dei iustitiam de regatur
Et

1031 Opesunia amor. Obnoxia cordium, rubigo
mentium, languor pessimus animarum,
militum subversio, gemmen viduorum, verterem
dilectionem in odium, et deigratiam in con-
temptum. pag 931 B

1031
ma le do amor do
Dinlein

1032
samorde de legua e.
hi mal de ra de p'gion

1032 Opesunia amor. Quo modo divitum
corda crescat? ut quanto amplius sa-
beant, tanto minus habere se vident. B

1033 Ecce non est ignobilis apud Deum titu-
lus paupertatis. Sola illa paupertas
Deo displicet, quae cum rancore, et murmure
sustinetur. B

1033
Eccl'ias 33 n° 30
ap'p'ria v'nterria
v'nterria d' B camal
h'xtida de de g'g'ada

1034 Num sis vere. Et. Act. 12 n° 11 ac si dice-
ret. Olim mihi videbar scisus, et deprehensus
sui in insipientia mea. Quodam quasi usum usum,

et inuentus sunt mendax, sed nunc scio uerequid
dico. Hic non inueniet, quid arguat in me. Somi-
nus et magister meus. &c.

Temerarie locutus est Petrus, cum ait. Epi a me
Domine, quia homo peccator sum. Non differt a
uote phrenetici, qui ait. Epi a me medice, quia ho-
mo infirmus sum.

Inspiciens locutus est, cum ait. Bonum est nos
hic esse. Unde Euangelista subdit rescribat et
enim quid diceret.

Ex humilitate locutus est, cum ait. Absit Do-
mine a te, non sedit tibi istud. Unde redargutus a
Domino auditus. Vade retro Satana, &c.

Ex consuetudine hominum locutus est, cum ait.
Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te:
quid ergo erit nobis? familiare enim est filij
suis querere comoda sua.

Quid uero attinet dicere quam presumptus lo-
cutus est, cum ait. Et si oportuerit me mori beam
non te negabo. Mt 316 E.

1035 Nota quia dicit Ecclia se exortam de
manu. non de manibus. Diabolus enim
sinistram habet et dexteram, et sicut Victor cap-
sum hostem cum sinistra manu trahit, cum
dextera colaphizat, ut expeditus cat: sic ante
aduentum Christi Diabolus genus humanum
captiuium traherat, etiam ad liberium suum fla-
gellabat. Erupit autem nos Christus de manu
trahente, non de flagellante. &

1037. ^{lagor} ^{li} ^{verdadeiro}
mente ^{7. d.} Janney ^{prohu}
mio ^{Sather} falsamente.

Luc. 5 no 8

math 17 no 4

math 16 no 22.

math 19 no 27

math 26 no 35

Contra ⁷ ^{mad} ^{no} ^{offen}
dia ^{ad} ^{ante} ^{de}
xpo ^{vi} ^{com} ^{ae} ^{quere}
nos ^{causa} ^{colu}
com ^{ad} ^{icula} ^{nos} ^{casti}
gare ^{ex} ^{po} ^{nos} ^{uou}
de ^{huc} ^{ma} ^{de} ^{ixan}
dior ^{front} ^{ama}
f ^{nos} ^{casti} ^{ga}

1036
le arripit ad hunc aculeum
in inimico contra alibi
in de pallo

1036 Non de facili nostri caueatur, cuius ingressus
paucis expectatur. fol. 377 E

1037
exsuperat nos morrem
in cruce da paciencia
deuemos nos morrem na
crusta obedientia per
amor delle esse nos

1037 Dominus meus Iesu christus non descendit
de cruce, ~~patientia propter me~~ cum diceretur
ei. Descende, et uiderimus tibi. mortuus est in cruce
patientia propter me: moriar et ego in cruce obe-
dientia propter ipsum, et forme fol. 378 A

1038
admirabilia maiora secreta
se maiora agra dicit.

1038 quanto doctrina secretior, tanto incun-
diui, quanto morosior, tanto graciosior E

1039
cume dicit se in respectu
datorum

1039 Deus est principium et finis. In Angelo,
dulcedo et sapientia; in mundo admiratio et
deor; in clebo sapientia et adiutorium; in reprobo
terror et horror. pag 378 H

1040 Veruntamen quia sapienter uultum
hominem de pingit pictor factus, sub hac
spe uobis loquer, quia forte uobis sedet ad sapientiam,
quod ad insipientiam mihi. pag 379 B

1041
Notantia da monia
de fidelitatem caritatis
nouus

1041 Psal. 17 no 3. Ubi inuenimus hoc canticum
singulare uirginibus et nouum; Nonne
et angelicum canticum alleluia, usque ad homines
etiam deriuatum est? Quod uicarius cantica, qua
nouimus, forsitan et inter illa latet. A principio
nascentis mundi omnes creatura laudat creatorem
suum. Omnia dicunt. Magnus Dominus noster de
Psal. 47 no 2. Psal. 99 no 3. Antiquissimum est
canticum hoc, fere con creatum ipsi creatura

Novo canus cantica Patrum, cantavit Moyses can-
 ticum Domini Exod 15 n° 1. Cantaverunt Domi-
 no Deborah & Baruch. Jud. 5 n° 2. Cantavit son-
 na mater Samuelij. 2 Reg 2 n° 1. Cantaverunt
 Aggans et Zacharias Mal III n° 2. Cantavit
 Tobias. Tob. 13 n° 1. Sed nullum singulare est
 et novum. omnia redolent vetustatem cantici
 universae creaturae: ad hunc enim communem
 articulum omnia referuntur, ut ostendatur mag-
 nificentiâ Domini et operum eius. Sed in his
 canticum singulare est et novum. dicitur potest
 canticum B. Virginis, et novum et virginale.

Magnificat anima mea Dominum. Sed quomo-
 do novum hoc, et speciale virginum? Nonne
 et omnes in canticis inæ nominati magnificabant
 Dominum? Novum plane fuit et non nisi ad di-
 gnitate dici potuit, et est sensus. ac si diceret.
 Gloria magnum prædicant Dominum et dicunt
 ut creatura rationalis, alii magnum prædicant
 et ostendunt. Ego autem magnum prædicis Do-
 minum. Quoniam ergo fuit operatio ab opo-
 ri commendatione, tantum et hic canticum a
 canticis aliorum. Hic enim dicitur Dominus
 factus magnus, alij dicitur magnus. Sed
 quomodo magnus factus est per eam, qui
 in se et ex se magnus, imo super omnem
 magnitudinem est: imo quæcumque maxima
 per eum magna sunt? et per ipsum virgo fac-
 ta est, et quicquid factum est in virgine. non
 est quidem facile dicitur, verum est tamen. pag.
 379 fl. 330 A. B. C.

1042

1042 Ibo mibi d. quomodo
Deo cum ambo. or. per
nit. et purga de spiritu
cunctis regis de carne.

1042 Agnum Deum hominem designat, qui au-
ditur viam huius mundi utroque pede veris
et firmis, scilicet, in puritate spiritali, et integritate
carnis. Sibi ergo virginis et vestigio in utroque his-
tam tum imitantur E

1043

1043 Quis se perditur
nad. et. Prohibet de
negotio amor mactanda
Censura de regio
a. u. p. s. i. a. d. o. m. a. d. f. a. y
na. p. r. e. s. e. n. t. a. g. e. e. s. t. i. n. e
m. a. d. s. ———

1043. Cant. 4no 6 Ibo mibi ad montem mirabile
Nota quod non semper domi est spiritus iste.
Cauet enim forte, ne vilescat amor suus: et quia ci-
tius in laetum veniret, si semper praesens esset, ideo
aliquando se subtrahit, aliquando ad tempus recedit.
Sed dum requiritur absens, strictius tenetur pro-
sent. psal. 33. E

1044

1044 Ibo mibi d. bene forte aberrat, quando
haec dicebat. Sed ne rursus longior mora
aliquatenus oblivionem pigneret, redire dispo-
nat. E

1045 Ibo mibi d. seum loquitur, quod factu-
rus est, quia ad dicendum dulce est,
quod dulce est ad faciendum. Et nescio quos
facto, quod multum cupimus, nunquam loqui
saspimus. E. Fi.

1046
Amor d. i. p. a. n. t. e
f. r. e. d. i. t.

1046 Ibo mibi d. sibi vadit, quia singu-
lari amor participem secreti non recipit. Fi

1047
Amor d. n. a. d. q. u. e. r. e.
c. o. m. p. a. n. h. i. s. p. e. r. s. a. m. o. r.
n. a. d. n. a. c. o. n. s. e. n. t. e.

1047 Ibo mibi d. sibi vadit, quia non vult se-
dalem itineris, quia non patitur consortem
amoris. Fi

1048 Ibo mibi d. sibi vadit, quia non vult se-
dalem itineris, quia non patitur consortem
amoris. Fi

Petrus Blesens.

Ideo sponsa, quia illi colto amore peiata. Ideo sponsa, quia prole virtutum fecundata. F

1049 Arrogans est de tibi diuicia sua, quia se benebor, ne cum molestia paupertatis tangat.

Arrogans est pauperi paucentia sua, quia cogitatur ne auidans per incontinentiam defluat.

Arrogans est fortis fortitudo sua, qua roboratur, ut ad sonum omni conualescat.

Arrogans est debili debilitas sua, qua stringitur, ne malum periciat.

Arrogans est sapienti sapientia sua, qua illuminatur, ut proficiat.

Arrogans est in sapienti simplicitas sua, qua humiliatur, ne superbia. B.

1050 Cant. cant. 4 n° 6.

1050 Ihesus conuincenter dixit. Non myrris ha non colles myrris: et colles scari non montes Libani, quia in afflictione decemur epa uiscentes, et in humilitate uirtutum humilg. H. Alti adu enim montis eminentiam significat magnanimitatis, et misericordie colles tempe. Sanctam humilitatis. H.

1051 Loquar sponsa mea. cant. 4 Ihesus sponsus sum, si ad sponsam laudat sum: scilicet, quod me pro amore nil loqui possum. Et 382 B.

1052 Toti speciosa es &. Toti speciosa est, cui nihil deest pulchritudinis. Toti speciosa est, cui nihil inest turpitudinis. C.

2053. Veni solibam veni & quare bñ dicit,
veni? ut qui extra se est, primum ad
se redeat: qui in se est supra se ascendat. ve-
ni, inquit, veni, veni. De bonis in se a se. ve-
ni de in se in se in se in se in se. D

2054 non pervenij a me, si remaney in te.
aspicende super te. et invenij me. D

2055 per sapientiam mundi sapere, de sapere
perit per sapientiam carnis sapere,
in carnis est. July 334 B

2056 summum bonum in vita dixit Epicurus
voluptatem corporis. Sicut timorem mortis.
Peri patetiam veritatem mentis: quod seus est
a veritate. summum enim bonum in vita, est
gratia dei per Jesum Christum. B

2057 Philippi Maledo obfederat Athenas: dum
que colloquerentur de pace, dixi legatij
dilectissimi. Date mihi ex vobis decem ora-
tores, quos elegero, et recedam, eroque vobis
fidei fides in respectum. et respondit Demosthe-
nes. non dabitur. Lupi enim et pastores ius-
tium habebant, et colloquerentur dixerunt
lupi. Sola causa et eliminatum odij inter nos
sunt canes vestri. Date nobis canes. Et circum-
venta simplicitas pastorum dedit eis canes.
Tunc lupi audacter greges sine custode. inuas-
serunt, et devoravit in eos ad libitum suum. B

2058 quadrus in cane com mendantur. latratus
utilis, lingua medicinali, sagacitas mira-
bilis, et fidelitas commendabilis. C

2056
1 Corint. 2 no 19

84 Petrus Blesens.

1059. Martialis de dulcedine vite medicorum ad
 Siliam monachum scribens ait. Haec sunt
 quae vitam faciunt beatissimam, iucundissimam Martia-
 lij. Toga rana, vestis facile, et sine arte morsa:
 quod is esse velit. Verum dulcedinem medici-
 tatis alij exprimere possumus. Triasunt, quae
 comitantur medicovitatem, sufficientia, tranquil-
 litas, securitas. Sufficientis est, quia non inicit
 quarendi, nec in labat quaevis, non se cruciat
 suo amissi. Tranquilla est, quia non exsem-
 qui rador curis, non distrahitur negotij, non la-
 ceratur opprobriis. Secura est, quia non timet
 calumnias proximorum, non iridias laborum,
 non infelices vestrium. H

1060. Vera humilitas est invidiam non
 posse facere, et factam posse solvere. H

1061. Semper consideret homo, quid sibi adest,
 et quid aliis adest. pag 385 H

1062. Fallit alium cum de. gen 22. Tamen
 non contradixit Abraham, immo tanquam
 exuens patrem pro incredulitate in Deum se ar-
 mavit, ut obediret: pag 387. H

1063. Praesules sua comparantur propter sim-
 plicem Dei. sicut illum dicit, pascat,
 lege suet membra. Sic et praesules illuminant
 nos verbis, pascent exemplo, fuent egeres tempe-
 rali beneficio. H

1064

Psal. 14° id est in:
castra militanti (qui
requiescit in monte).
id est in triumphante.

1064. Dua sunt partes Ecclesie, militans
et triumphans, et utraq; mox dicitur
in sacra scriptura. Militans mox dicitur
propter asperitatem vite; triumphans propter
eminentiam gloria. pag 339 A

1065. Tanta fuit humilitas Saluatoris, ut quasi
indebetur respondere ipsius maiestati:
quia sicut erat filius Dei incomprehen-
sibilis maiestas, ita fuit in hominis filius
inestima filii humilitas. &

1066. Incantio quod cantauit Dominus,
quasi nihil in se commendabile re-
putans, solum meminit humilitatis: quia
repperit humilitatem ancilla sua. &

1067. Contentes proprie dicitur a confes-
sione peccati. Confiteres a confessione laudis. pag 390
&

1068. Animal inquitum est mulier, astate
virginitatis et contentibus, seminandis
discordiis accommoda. &

1069. Dominum non amare conuincitur,
qui sanctos eius, quia potest deuotio-
ne, non veneratur. Inde vultus enim est capiti,
qui in membris ingratus extiterit. &

1070. Leuabit oculos meos in montes Psal. 120
Non dormit, qui oculos leuat: laborat,
qui auxilium expectat. pag 391 A

1071 De uentibus legitur in historicis,
sed de operibus in libro experientia.
pag 392. S

1072 Vita nostra quasi linea est circum:
ducta rediens ad idem punctum; a
pulvere enim incipiens, et per defectus na:
turales quasi circulariter progrediens ad pul:
verem reuertitur. pag 335. S

1073 Invidia affertur misericordia et veri:
tati. Nisi enim misericordia obui et
veritati iam non est misericordia, sed mise:
ria: et nisi veritati obicit misericordia iam
non est veritas, sed aueritas. S

1074 Male pro alij confidit se intercessorem,
qui non se ipso iudicem offendere non
timuit. temerarius est, qui patronum in eo
neglecto se excuset, in quo et ipse patronus in:
dignetur. pag 397. S

1075 Quatuor viri sedentes super montem
Samaritanie quidam factum vidit in
ritu. Vidit, inquit, primum qui super tumen:
tibus maritimam mactabat arenam. Secundus
fornaci accensa intubans, ut intillus ex ea vo:
lantes faucibus suis intubaret. Tertius super pin:
naculum templi sedens spiritum sancti auro
patulo a ore suscipere celebrabat, et ut magis
influeret, manum et illa bello aera concitabat.
Quartus videbat singulos, non minus sedendos
a singulis: carniferum membra suorum
tingere celebrabat, dextera manum, noua brachium,
sinistra pedem aut aliam ori applicant. Accidensq;

propterea facies eorum horribilis aspectu propter
 diuinam maciem incomparabilem contemplant
 scilicetque cum hac agerent fame indicibili
 accipi tot laborare.

fomes istorum indubitali cupiditas et quadam par-
 sita; opum, honorum, inanis gloriae, volupta-
 tum. Naturalis fomes per cibum interdum
 sepeulati potest, licet non exstinguit. sed ista
 non est semper pendi riatu. Auidus opum,
 nunquam sat, sufficit. Hic est, qui arenam
 masticat. Tyrannus potens, tanquam suppi-
 rigo inuincibilis semper sanguinem bibit,
 et sic sentit sibi inhiat. Cupidus inanis
 gloriae, si totum hoc est aera, nullum senti-
 nebit remedium. Voluptati deditum carnibus
 propterea incubantem, etiam Philosophus genti-
 um, contemptibilem et libris comparandum
 praedicauit. pag 392 A. B

1076. sacerdos ministerium dicitur, quasi sa-
 crum dant. Dat enim sacrificium de
 Deo, id est, praedicationem, sacrum deo creatio-
 nem, sacrum dei, id est, carnem et sangui-
 nem, dat sacrum pro deo, id est, viuendi
 exempli. Tho lib 4 etim. cap 12. pag 297 E.

1077
 Machab. et 4

1077 Qui unquam ad altare Domini accedit
 unquamque luxuria, iuxta filium
 virginis idolum ponit Venere H

1078. Viri estis sal terra propter sapientiam.
 Viri estis hys mundi propter mundi-
 tiam. Nec sufficit sal reddere, vobis inuicem

Uti, nec sufficit ad am balandum per unum, sine
 altero. Sapientia sacerdoti sine munditia est
 tamquam uia qua debent in acinum, sicut
 ignis, qui emanat in fumum. Munditia uero
 sine sapientia est tamquam lucerna sine
 lumine, ubi sine sale. pag 393 B

1079 media nocte surgebat Sr. Pal. 113 n° 64
 Nec dicitur media nocte, nocti medullium,
 sed quicquid huius est inter crepusculum et
 diuicium. Sr

1080 Media nocte psallit Eulepia, quia nocte
 natus est Christus. Media quoque
 nocte Christus surrexit, quod per figuram
 dicitur. De uictoria quoque nocte futuris scrip-
 tum est. Solum celebrat Eulepia laudes
 matutinas, quia tunc notissima resurrexerunt
 ne per angelos reddita est de discipulis ad
 matutinum letitia, et erecti sunt qui tunc
 cauerant. Hora prima psallit Eulepia,
 quia tunc Dominus. Tempus traditus est, orationi
 a Palato. Eadem etiam hora post resurrec-
 tionem apparuit septem discipulis in anti-
 bus, stans in loco. Hora tertia psallimus, quia
 tunc lingua Iudeorum crucifixus est Domi-
 nus. Eadem etiam hora die Pentecostes in ca-
 naculo super anteam viginti uirorum spiri-
 tus sanctus in igneis linguis descendit. Sr.
 Hora septima psallimus, quia tunc super lignum
 extensus est Dominus, et accepto spiritu, et
 tunc facta sunt per uentum terra.

1080
 Luc. 2 n° 8.

Judic. 16 n° 3

math 25 n° 6.

Jan 21 n° 5

Pal 56 n° 3

Act. 2 n° 4

math. 27 n° 45

Luc. 22 no 19

Hora nona psallimus, quia tunc Dominus Iesus
inclinata capite tradidit spiritum, et lancea per-
foratus dno sacramenta salutis nostra nobis
propinavit. Vehem temple scissum est &
hora vespertina psallimus, quia tunc Dominus
in cana lotus suum et sanguinem sub forma pa-
nis et vini discipulis tradidit. et in memoriam
sui, sic divites faciendum instituit. Eadem
quoque hora sepultus est, et ad eam hora in
separatione partis agnitus est a discipulis.

Luc. 24 no 35

In vespere psallimus, quia tunc Domi-
nus in agonia prolixius oravit, et factus est
sudor. Cuius sanguis gutta sanguinis desen-
dentis in terram. Eadem quoque hora vultu
sui est aspidibus, et eadem hora clavis ianuis
stetit in medio discipulorum et ait Paupibus.
pag 898. Fr. G. H.

Joan 20 no 19

1081 Curari non curat, qui curanda occultat.
non est malagma opponendum, dum
ferum est in vulnere. pag 899 B

1082 Instum est ut quem dignitas potestatis
delecta, labor eorum officij non subterfugiat.
Vilis est, qui potestate multo uti, et admi-
nistratione potestatis diffimulat exerceat: uno
meritis se praeuat honore, qui honorem effectat
sine onere. Fr

• 1083 Probalat. nec sine causa dictum reor. Lu-
cerna abscondit hinc in manibus vestris. sub-
dit sufficit lucerna in manu, quia pro se

tantum reddidit sunt rationem iudicia amicta
serrenti. Pralatis non sufficit licetna in ma-
na nisi in utraq; manu ferant pag 900 B.

1034 Terra quam terrimus, est terra quam
querimus, est terra quam gerimus, est
terra quam leuimus. Terra ita quam terrimus,
est terra ita vincta et communis. De qua in
Pal. 23 n. 2 Terra quam querimus, est patria
coelestis. Pal. 26 n. 13 Terra quam gerimus, est
corpus nostrum. Unde Pal. 56 n. 1 uerba delecta
ra oia est, id est, de carne uirginis. Terra quam
leuimus, est peccatum. pag 901 C.

1035 Lingua facile labitur, quia in modis
lebet. pag 902 A.

1036 Comede ut euangelizet, non euangeliza
ut comedat. B.

1037 homo cum per se ipsum esse uoluit,
se ipsum perdidit, et in omnem poste-
ritatem hereditariam transfudit perditionem
pag 909 C.

1038 Quatuor sunt gradus, quibus ascendit
sacerdos dei summi. Primus est na-
tura, secundus gratia, tertius excellentia, quar-
tus potentia. In primo nascimur, in secundo
re nascimur, in tertio pronouemur, in quarto
prospicimur. Per primum sumus homines, per
secundum fideles, per tertium sacerdotes, per
quartum pastores. videlicet, nati, renati, signati,
Pralati. D. B. E.

1089

Ezechiel 16 n° 42

1089 Summa miseria est, ubi non adhibetur correctio, quia desperatio expendatio &

1090 De Christo Vicarius homo columbinus, vestitus albus, Ecclesia Petrus. Signatum est ope hominem, magnum est ope fidem, manus esse sacerdotem, maximum esse pastorem. hic etiam vietas in animo, dicto et factis pag 910

1091 In hunc modum tentatur spiritibus ab inferiori, a superiori, ab anteriori a posteriori, a dextera, a sinistra. Inferior tentatio est contemptibilis, superior admirabilis, anterior terribilis, posterior deformis, dextera volubilis, sinistra gravis. Est inferior tentatio otiolementum carnis, superior consensu rationis, anterior in carnis, posterior memoria proteritorum reuocans, dextera prosperitas eleuans, sinistra aduersitas frangens. pag 911

1092 Dispositissima commutatio est, relinquere omnia propter eum, qui est super omnia. Veruntamen, qui omnia relinquere disposuit, se quisque inter relinquenda numerare minuerit, imo grauius aliter abneget se metipsum propter eum qui propter nos exinanauit se ipsum &

1093 Si solum Dominum elegimus, non in aliis querendis, non in aliis queritis, non te crucias pro amittis. H

1094 Trispe est membrum esse dicitur
sub capite spinale, utem habere viti-
dam, sub carthe Christi cui entata pag. 912 B

1095 Non seruuit Iudas charitatem frater-
nitatis nam, et his per se crepuit medius B

1096 Eubecibilis est viro manifesta uorosi-
tas. quo circa asputiati se appetit, ne vileat. D

1097 Qui singularis est, aspernatur ceteros,
et se solum religiose vivere pro-
testatur, in seruo in fratribus fornicem odij et
pinnaria discordia ministrans, qui eundem
latenter detrahunt, quorundam benedicta paten-
ter decolat. manus eius contra omnes, et
manus omnium contra eum. F

1098 Tres legimus celestis uerbi auditores,
pigros, actiuos, contemplatiuos. Pigri
audiunt sed contemnam. Actiuo audiunt, et
auditis obediunt. Contemplatiui audiunt, et
in amplexu obdormiunt. G

1098
Phal 74 n° 11

1099 Pigri sepeant, actiuo laborant, contempla-
tiui quiescant. G

1099
a Brouer 6. 19 n° 24
b Malin 127 n° 2
c Phal 54 n° 7.

1100 Est triplex pigrorum de Libros, quia
in oculis caeci, in manibus contracti,
in pedibus claudi. In oculis caeci, quia audiunt,
et non intelligunt. In manibus contracti, quia
longe regant, et non distribuunt. In pedibus claudi,
quia a vicina erroris latera declinatam rectam
salutivam non arripunt; pigri torpem Deo, sed
non seculo. G

Petrus Plepenti.

2101 Melius est veritatem non agnoscere,
quam post agnitam recto ire; quoniam
non audientium, et minor est culpa, et severa-
tior est pena. Audientium et non facienti-
um et maior est culpa, et intolerabilior pena.
Audientium et facientium, remittitur culpa, et
latantur in gloria. H.

2102 Jac. i. n. 23 In speculo considerat,
qui, qualiter, et quis sit natus ad
memoriam revocet. Speculum in quo considerat,
est mens, in qua cuncta cogita discernit, quia
faciei imago est in speculo, ita cogitatio in
animis: et sicut speculum figuram representat
proximi, sic in animis cogitatio omnis imago re-
sultat. Proterit figura in speculo, cum nulla
est rei representatio; et perit imago in animis,
cum nulla est rei recordatio. H. 1549 913 A.

2103 Virtutem naturalis sua considerat in se-
culo, qui qualiter, et ad quid natus sit,
recordatur in sanis, et tunc nihil aliud esse
considerat, nisi terram, quam terra portat, et
sic ad aeternam mentem erigit, quia terrena
nil esse sua ratione descreperit, et ad ho-
ram compungitur, scilicet, quandiu sua mis-
ere recordatur. A.

2104 In multis sollicitudo, et in unum
consummatio. Unde peccatrici di-
missa sunt peccata multa, quia dilexit mul-

1104

Luce 10 n. 41
Et 1 n. 47

Am, nec multa multum dilexit, sed multum
unum dilexit. Si multa dilexisset, nihil
ei esset de missum B

1105 Tres sunt stadij fidelis anima. sub
primo est captiva, sub secundo est li-
bera, sub tertio est beata. captiva sub
sensu peccati opprimitur: libera sub
duo iusticia fructuatur, beata in perfectio-
ne gaudij glorificatur. B

1106 Bella mundi sunt corrosiva, bella
carum sunt domestica, bella mentis sunt
in interna, bella diaboli sunt fraudulenta,
quorum difficile acquiritur victoria; et ideo
est tanta resistentium turba, ut non vincat
homo, nisi prius vincat se ipsum. Domesticum
est hoc bellum, et ideo plus metuendum. S

1107 Dua sunt partes loquendi, vita et doctrina,
quibus salendum debent prevalere, sicut
fraternaliter honore. Vtriusque enim necessa-
rium est. Quantum enim prodest bona coner-
satis exemplis, tantum nocet silentio. pag 403 S

1108 Tres sunt modi loquendi. docere, monere,
orare. docere levitatem, monere ad con-
versationem, orare ad intercessionem S

1109 Tres sunt causa faciendi ignorantia,
impotentia, negligentia. Ignorantia
est suspit, impotentia diffidit, negligentia pin-
gitur. Quid enim est suspit quam in sapere

1113 Dabit oratio ampla esse, deuota et pura.
 Ampla, ut pro inimicis oratis. Deuota ut
 non semper petatis. Pura in tribus consistit.
 Videndum est quibus petat, et qui petat, et a quo
 petat. Quibus? qui dignus est impetrare. Quis?
 uitam, uel mercedem uitae, uel appendentia ad
 uitam. A quo? a patre. quia qui pater est uult
 dare. pag 906 A.

1113
 math 5 n° 44

1114 Panis propitiationis, hinc salutis triplex est.
 Panis angelorum, id est, Eucharistia. Panis
 filiorum, id est, uerbum doctrinae. Panis amicorum,
 id est, exemplum uitae. Propter hunc triplicem panem,
 dictum est tunc Petro pace oues meas. ut si triceret
 ei Dominus. pace Eucharistia, pace doctrina, pace
 te bona uita. A. B

1114
 Psal 77 n° 25
 math 15 n° 25
 Luc. 11 n° 8

1115 Caro lata trahit nos a culpam, afflicta
 retrahat ad ueritatem C

1116 Inuentis panis uinere, est continue mori, et
 nunquam deficere, iuxta illud Gregori.
 lib 25 moral. ca 9 Cuius uita moritur in culpa, eius
 mors uiuet in pena. facta dimprens. S

1117 Non debent clerici aliorum ministri, et Pra-
 lati exemplo peccantium suam ad peccan-
 dum, sed uerbo et exemplo trahere alios ad munde
 uiuendum E

1118 Is delinquit, qui quod facere debet,
 relinquit H

1119 Qui alii tenetur arguere, et non arguit,
pena grauiori se subijcit. Non caret sa-
tis pietatis per uos, qui manifeste facinori de-
mittit obuidere. Et

1120
1 Corint 6 n° 15
Mat 136 n° 9

1120 Nunquam luxuria facilius uincitur quam
suspensio. Nunquam cautius uitabitur, quam
ab ea declinando. Nunquam perfectius expu-
nator, quam a se eius congressu se uhibendo. Sicut
est qd ad demet. Et neglecta plent incendia
sumere. uires: quid lib. 1 de remed. amor. Prin-
cipi qd obta sero medicina paratur, cum mala
per longos conualuere moros pag 907 B

1121
Apost. 1 n° 13
Ezech 23 n° 15

1121 Succingamur non tantum usque ad re-
cessus corporis uolendo, sed usque ad mam-
mas cor ab immundi cogitationibus uhibendo. C

1122
Sapient 23 et 33 n° 15

1122 Pauci in uinuntur, quos odor munerum
non inclinaret, et in uinunt: sed Beaby, qui
excuti manum suam a omni munerum.

1123 Auiditia pedis multos secum trahit, dif-
ficile uincitur, mentemque inflammat ad
sapientiam, ad seruandum semper tenaciter la-
trat. S

1124
Prouerb. 30 n° 15

1124 Sanguisuga uermis est, a sugendo sangui-
nem dicitur. Huius uermis natura est,
ut sanguine sugendo appetit, non prius cepit
sugere, quam uicere. Horat et antiphet. Veri
enim sugere desinit, mori incipit. S

1125 Avaritiam animi dum ignovit ad id quod non habet, modicum putat quicquid habet. Crevit amor nummi, quantum ipsa pecunia crevit.

E

1126 Ara diabolus, quasi arida. quae enim crematur arefient in cineres &

1127 Sacerdos est pastor, est et iudex, est et intercessor. pastor in Ecclesia, iudex in cathedra, intercessor in missa. Pastor, ut sane erudiat, iudex, ut iuste definiat, intercessor, ut pie indueriat. pag. 908 A

1128 Pastor debet habere quinque virgas in manu sua. Prima testis virga potentiae, secunda disciplina, tertia doctrina, quarta misericordia, quinta custodia. Per primam punit, per secundam corrigit, per tertiam erudit, per quartam praecipit, per quintam munit. Primam habet in elatos, secundam in iniquos, tertiam in parvulos, quartam in devotos, quintam in universos. Prima est terribilis, secunda est favorabilis, tertia utilis, quarta dulcis, quinta laudabilis. S

1129 Ara missa In omni salutatione conuersitur ad populum, praeter illam, quae profactionem anteedit. Jam enim accedit ad consecrationem Domini corporis, iam quasi posuit manum ad aratrum, iam non licet ei respicere retro. H

J. Georgius Trautmann
Grosskop. Neodesav. Tom.
3. B. 99. pag 39

Plat. 95

1130 Hodie ab angelicis choris laudes divinae
celebrantur. Hodie reuocatur Adam,
et chorus uim angelicis agit, in columbae labris.
G.

1131 Quomodo fiet istud dr. Luc 3 Regis prius sanc-
tissima Virgo donum admittit, quam, quis
illud mitteret, et quodnam donum esset, ac quis
ferret, addidisset. pag 40 B.

1132 Retineas Maria dr. Non ut metum tibi
in utero, aduenit; sed ut metum materi-
am a te repellere. Ne de iudice gratiam se-
cundum naturam: legi enim natura se subij-
ci gratia non potest. B.

1133 Vire gratia plena dr. praesigmi fecit:
quoniam cum ipsa, vire gratia thesau-
rus reconditus esset. F

1134 Vire gratia plena dr. fons lucis, qui cunctis
in ipsam credentes illuminat, Intelli-
gibilis lucis iustitia oriens, et lucis immaculatus.
Pradum fragantissimum. Vitis semper vigeris;
qua animalia glorificantium ce latitantes. Ager
qui non ex arboribus fructus profert pulcherrimos.

1135 In irrationalium animalium pascuis
Triuinum requirit Verbum, ut homi-
nibus vere irrationabilibus secundum liberum

voluntatem, rationalem sensum tribuere. H.

1136 Omnia sicut Salvator, non ut Abi ipsi
virtutem compararet, sed ut nobis vitam concili-
aret secundam. pag 42 C

1137 Et autem audiuit Salutationem S. Lucie
per Mariam effusus fuit, et Spiritu sancto
replevit Elizabeth: ac velut ex pueris quo-
dam fonte, instrumento lingue, flumen caris-
simum per prophetiam cognata sua emittit: et
pedibus in hanc in utero colligatis, saluum et
exultationem suppeditavit. H.

1138 Fecit potentiam in brachio suo, pro no-
bis, aduersus mortem et dia Coluam;
notiorumque peccatorum dirupit chirographum H.

1139 Desuper patens H. quibus sane verbis
Iudeorum electionem et gentium introitu-
tionem breuiter innuit. Hinc et ab omni sede de-
positus, propheta nimirum ac sacerdotij, legistat-
re atque doctrina, opulentia hereditaria, sacrifici-
um ac festiuitatum cultus, dignitatisque regia
pag 43 A

1140 Virgo parit, et manibus gestat eum, qui
verbo res omnes creatas gestat. Sicut Virgo
mater peperit eum, qui omnem nutrit vitamque
producit spiritum. Triceps inuoluebat eum, qui ver-
bo omnem ligat creaturam. In proseprio reclina-
bat eum, qui in cathedra super thronum regnum.
C

J Gregor. Taurinorum.

L141 Stella prolecorum, ductum prestabat ei, qui ex
longinquis venerant regionibus ad eum, qui
vere orientis erat. Ex oriente veniunt, mittere
deserentes ei, qui pauper propter nos spicitur. E

L142 Missus est Gabriel D. ut mulieris ignominiam
in honorem commutaret. E

L143 Missus est D. ut inter creaturam et creatorem
sponsalia contraheret. E

L145 Missus est miles, qui magni Regis missio-
nem proclamaret, miserum in suam, quod
fide cognoscitur, et civitate non indagatur;
mysterium quod adoratur, et humano ingenio
non ponderatur: mysterium, quod dicitur, et
non humanis rationibus expenditur. E

Exay 29 dabitur liber
hic ob signatum D.

L146 Quis iste ob signatus est liber, nisi
Communis immaculata virgo? Aquis
sue dabitur? A facie dicitur, saluat. in nambus?
Falso Joseph. cum igitur sacerdotibus virginem
Mariam casto deo ponderent Joseph, eam
ipso commendatum tempus multarum expec-
tantes. ~~Et~~ quam quidem ipse accipiens
integram erat. conservatum. H.

Exay 29

L147 Non possum legere D. sed non potest
legere, o Joseph? non possum, inquit,
legere: nam liber ob signatus est. Cui nam
servatur? Periculum omnium creatori suo deo
milibus custoditur. H.

1148 Vade ad Mariam Virginem. Abi ad ani-
matam civitatem. Abi ad paradysum
meum ratione praeditum. Abi ad portam orientalem
Abi ad domicilium verbo meo dignum. Abi ad alte-
rum, quod in terra est, Colum. Abi ad rudem locum,
et ad ventus meo imbecem ipsis ad nuncios. Abi ad
sanctuarium mihi preparatum. Abi ad viciniam nati-
vitas mea subitum. Vade ad partum meo secundum
carnem natiuitatis thalorum. Loquere in auribus
auris meo ratione praedita, ut audieris mihi parer
ingressum. pag 44 A

1149 Ave immaculata Virginitatis tibi sponsa fi-
mul et mater. Ave, qua in tuo utero ma-
tris Eva mortem deponisti. Ave animarum dei
templum. Ave caeli et terrae aequivalens dignum
domicilium. Ave natura illius incomprehensibilis
capacissimum receptaculum. S

1150 Angelorum chori, ob gratiam in nos indulgen-
tiam, quaedam decantantur, et pastores in
agro praevocantes archipastorem rationalium ani-
marum celebrant. pag 45 A

1151 Et tu Jordanis flumen, choros meorum
et simul exultat, ac concinne aspergit undas
tanquam saltationes move: nam tuas tibi creator
tuum corpore adstat. S

1152 Sine modo // non dum meam gradiaueris
divinitatem; nondum labii tui meum buc-
cinaveris regnum: ne si cognoverit deorum, fu-
giet consilium, quod contra me fuisset. S

Gregor. Taurinensis.

2253 sine modo // sine me ad implere preceptum
atque consilium, ob quod in conscientia aduenit.
Secutum est quod non meam explet necessitatem, sed
quod vulnere sui curationem admittet. E. F.

2254 sine modo // legislator ego sum, et legistis
sui filius: ac primum oportet me per omnia
que sunt iudicata venire, et sine ullo inquit, Domini
mei proponere documenta. Oportet me implere le-
gem, et sine dare gratiam. Oportet me rembrasa
adducere, et sine veritatem. F.

2255 Hic est filius meus dilectus // filius consulti-
tantius, ~~non~~ non alterius substantia: consulti-
tantius mihi, in eo quod a vobis non consistit: et
consistentia vobis, in eo quod a vobis videri
bitur, sine peccato. pag 46 B

2256 Hic est filius Dei. Non alius est nisi meus
filius, et alius Maria filius: at hic
est filius meus dilectus, qui et oculis carnis videtur, et
mente intelligitur. B.

2257 Mortalium vita conturbatur die die suc-
cedente, annique partibus et conuersioni-
bus, plerumque vitiis certis ac definitis, nunc
accidentibus, nunc sensum ferentibus. Nec
distinguitur est haec res Torrensium transpauca, cum
magno strepitu atque tumultu immensum Me-
riti profundum illa sententiam. pag 52 B

- 1158 Quae ad hominibus exegitantur, tam res quam verba modum nullum habent. At verborum magna quidem est copia; ceterum fructus nullus a seducta et errore. ut a confusa loquacitate, et nugacitate. C
- 1159 Ita a natura, comparata est hominum ratio, ut in expletilis sit eorum et loquendi et audiendi ratio, ac praeterea, vanis oculis, ea omnia qua accidunt, intuendi cupiditas. C
- 1160 Quem admodum praeterita, oblivione tecta sunt ac praesentia quoque, progressum temporis ad posterum, in obscuritatem cadunt. C
- 1161 Res humanas cum adhuc ovis videntur, iam finis arripit. H.
- 1162 Res humana, nunc bello afflictior, nunc tranquilla et pacata vult; tantaque est eorum inconstantia, ut quae modo secundae esse videantur, velox momento in certissima mala delabuntur. pag 52 B
- 1163 qui legibus vim faciunt, franguntque sua iura subterfugunt, in iudicio reventur, ob eamque causam corruent. C
- 1164 Gravissima est calamitas homini adversa, solentia utenti, carere amico, qui iacentem luctuque afflictum caecet ac revescit.

1165 Lingua parce uti, proclarum; atque ad lo-
quendi studium, gravitatem constantemque
cordis adhibere. H

1166 Quam ad modum varias animas curas, multas
triplex in somnionum species habet epictetus:
ad eundem quidem modum, stultitia vestrorum,
nugacitas conlunata est. H

1167 si se res habet, quod si quis hunc vitam
finem nactus fuerit, de his que circa se
sunt, nec timore, nec sollicitudine afficiatur passus
F

1168 Gravissimum malum est calumnia: hoc
enim sapientium animabus infidijum=
truit, ac generatam innotum virorum constantiam,
oblectationemque late factare molitur. Porro autem
hunc laudibus, esse conuenit, non qui invidiam,
sed qui dicendi finem facit. F

1169 Stultorum hominum risus, spirituum
multorum vehementi igne ardentium
sunt, haud obsequiosus est. F

1170 Morum moderatis laudibus complectenda,
non elatis et arrogantia. G

1171 Vita hominis, non ex caduceorum et fra-
gilem opum collectione et possessione:
verum ex sapientia provenit. G

1172 Sapientia auxilij in civitate plus potest,
quam potentissimorum hominum auxilij: quae etiam

blonungz vñ qui ad hinc aberrant vult, nite
reg ignorat. H

1173 Sapienter de reo deceptor et honestas hinc ipsi
Sua est: stultus autem ad laqueos propendit,
nec unquam ad res fracturas ducit stultitia ute-
tur pag 54

1174 Possum vir, tum sibi, tum proximo so-
na operator: contra, stultus iniqua sua
iniquitates in perniciem trahit. pag 55 B

1175 Cum semel et aperuerit, hinc orditur, et
statim diuini ingenii facit, stultitiam
hanc a se ostendens B

1176 Negi autem et profectus, aut principis
iudicentem esse conuenit, ac non ipsi in
offensam venire, nec motum illum uocem
in ca. profectus. C

1177 Cogitationi liquidem, inuentio nupz rerum
nomiaum quodammodo, et consistit. Hinc est
alentum: pag 56 H

1178 De viro dicere uideatur, quia homo quidem
esse uideatur, et talis apparet, ipsi uero,
qui magnitudinem eius habent, moreque intus
erit possunt, maioribus quibusdam ornamentis
instruendus se prope diuinitas uideatur. pag 57 B

1179 Eum qui benehinc affectus sit, hinc non
potest agendi, saltem uerbo gratia, repen-
dere non conari, aut mentis sui, et hinc hinc

Beneficentiam non habentem est. hominis, aut
inmemoris: S

1180
Lec. 21

1180 Non extorrem opinor, rei quae data est
quantitate, sed ipso offerentis animo ac
proposito estimandam minore dignitatem,
maiori sententiamque divinae liberae censurae
runt: S

1181 Impetum re vera est pertinax pitem-
tiam, plausibili quodam rebo lectum,
quasi nequeat quicquam pro dignitate pro-
nunciari: unquam autem, proboque semper
est animi, re reverenda gratia conatus, quantum
in se merita sit facultas eius, qui gratiam
refert: S

1182 Neque si pro dignitate dicere non
possum propterea silebo: sed ubi
omnia quae possum praestitero, iure glo-
riabor: S

1183
Lec. 18

1183 Non simpliciter conjugatae est Intellectus
et Verbum: sed illa ipsa, quae principem lo-
cum tenent, anima: quae nec seorsum ipsa, quae
apparent et conjugantur in homine separantur
nomen ipso, in illa loquuntur, in illa quidem,
verba, nullo modo. pag 59 ff

1184 Non sic origenes de virtutibus, verbis solum
dixerat, sed ad opera potius in-
tabat: et incitabat operibus, magis factis quae,
quam verbis. pag 51 B

1185 Et vivo sane iniurius esse, si aliorum
vitis, ut manus aliquis de ipsis dicere.
habeam, beatam cuius vitam conferre velim. non
a deo sum amens: sed quod mihi accidit, sine ulla
contentione, nulloque orationis alio consplebor C

1186 Quid aliud animo proprium sit, aut quid tam
congruum, dignumque quam se ipsam curas.
re: non extra vitam spectantem, nec aliena tractantem,
neque (ut pauci dicunt) maxime huiusmodi iniuri-
am facientem: sed intra ad se se convertentem, sua sibi
reddentem, ac iusta omni ex parte prestantem. pag 62

1187 Facillime nobis reliquis etiam virtutes accere-
rent: si quod hominem unumquemque qui
modo impius et voluptarius non sit. H

1188 Vehemens et volubilis quoddam res est ho-
minum oratio, varia sibi matibus atque
falaciis, ut cum aures habuerit, menti cito que
velit ingerat atque insuadet; et quot semel ut luc-
pavi, his ut ipsam pro vera colant, omnino perstia-
beat. pag 62 B

20
Maximi Felicii Ennodij
Episcopi Ticinensis
B. P. tom 6. p. 1. pag
129

1189 Deus bone in quantum se uny dices lingua
dixit. non voluerit, venit ut se
currit ut fluvius, fluvia ut proliendum: et quem
surgit. faciat, verborum imaginibus plangit
speciem, veri ad stipulatione representat. E.

1190. Et avara gloria, dum pudori parere
se ostendit, peregrinam merita formi-
dinem. E.

1191. Graues matris patitur aliena gratia com-
muna credulitas: quamquam omne cri-
men transeat, qui vult Decipere confidentem.
F.

1192. Quidem quantum ad unguem soluta conuer-
satis melius bene nascentis aduigat. Quod
in bar sanguinis praestitit, superavit industria
castigantibus. F.

1193. Salve mi domine, et amantem tui frequen-
tibus cole munis literatum; ne amoris con-
fessio sola, hinc sole et in quibusdam esse, prauij
vite putetur cari esse sermonis. E.

1194. Mens congressionis ignava certaminibus
ante periculum debet affectum. H.

1195 Ignorare quatuor, et quod in alij uirum
fuit, laudum nitatem amantij, perne:
abstine a responsu provocantem damna contempe
H

1196. Que mi Domine, ne incipias minorem loqua-
tate provocando humili estimari. H

1197 Frequenti oratione optata promerui: consepum
est precum assiduitati quod negabatur ex-
amini. pag 195 B

1198 Debes uobis amicitiam, querimonia mea: quos,
dum uobis effectum tribuiti, plus amo-
bo. B

1199 Ego mihi perire gratiam fuit, in team
retum omnium uobis iam communicato-
ne nutriat. C

1200 Dum plus sermonum diademata credo va-
lere quam conscientiam, uisum, quam
mens non agnoscebat, inuerti. E

1201 Turis dauo primogeniti huius uir ut staten:
cuius beneficio principatum obtinuit, quem
natura non dederat. F

1202. David dum uisaret Ceuia Padiis super
et angusta terrarum, propter riuum ca-
ribus famem depulit, et contra legis uerba, que
minores habet aculeos, epuricem corpori effugant. F

1203 Merito lamenti expiandum est, quod cum
quodis dispendio uenter requirit. G

1201
Gene 27

Enodius.

1204 Linguarum genio terri merita tribuuntur.
Et qualiter quis loqui potuerit taliter
rem, de qua fuerit verbum, abilit. pag 196. G

1205 Quantum est facili invidia, quam facili no-
tendi via, quotiens procedenti opinione labo-
rat imperitiam! pag 197 A

1206 Nemo quid scire sit, ut videt, quid ve-
l infectum respicit: ad immigrationis filem
plum ad vocatur pro certe proprium. A

1207 Quando abundantem loquela venam labo-
riorum in lucem irritator adduxerit, sine
procedunt officia suspicientis desiderii pariter. J

1208 Grauas conscientiam perfectorum amor
inducti. Sed vis caritatis inter haec necepidinis vani-
tatis adiuta non fertur. J

1209 Nesit expreri quid parit, quem caritas
stimulus sui exagitat. J

1210 Viam reddere, nisi oneraret diligentiam
amici pectoris restituta laudatis: sed dum in
preconis mutuum videmur habere, adulationis
suspicione polluat affectio: et amor uerrat in
vitium, dum illud, quod apud alios debemus
facere, nobis in competenter onerimus. G

1211 Tibi non delemisiam orationem, sed uo-
cam debeo castigantis. H

1212 Suis timendum est, quotiens desideria
nostra per vicina succendit pag 198 A

- 1213 Pulchra sunt quae scribitur: sed ego amicus plus
fortia: redempta sunt flentibus, sed poma
plus diligit. A
- 1214 Muta charitas pene obinet vires, ingratis;
et per paginarum abstinenciam interici-
pitur nisi amoris. B
- 1215 Argentum animis sola literarum medetur
o clado, quae quidam mentis arte facio son-
git scriptione quod loquitur. B
- 1216 Magis satendum est, me non mereri quod
potius, quam vos nescire quid debeatis offerre. B
- 1217 Solus procurator longi causas mentis: dum
et caritas et necessitudo negligitur. C
- 1218 Nichil proter contemptum monstrat, quo-
tens taciturnitas non habet necessita-
tem. C
- 1219 Peritorum mos est medicorum, in venis
deprehendere vires corporum, et de pulser-
tu hominis digitos interrogare. D
- 1220 Nunquam sine offensa amicis prosper
candidis absconditur: a comino hinc eue-
rit longe de gentibus tacere quod gaudeat. E
- 1221 Procul a moribus vestris malitia taceat
obscuranitas: pulchra bona vestra me me-
rimpe nescire. E
- 1222 Vix erit, ut scribendo debeas quod scri-
bere contemptibili. F

Enodius

- 1223 Perdidisti fructum studiosa taciturnitatis:
honorum felicitas mundi lingua cele-
bratur. F
- 1224 In honoribus illa magis amplectenda sunt,
quae redduntur. F
- 1225 Male ad fasces atollitur, cuius mens inter
curia hdera huius tua suffragia non agnos-
cit in hialij &
- 1226 Venit ad nos tanta dignitas sera, sed debita.
Hocavit eam lingua, quam sequitur: ex-
egit innocentia, quam habuit quondam etate
coniunctam. F
- 1227 Pene tibi debet angustias tuas, qui eorum
relegere transacta non refugit &
- 1228 Patrii liberi auleos reuocati memorij,
quomodo veritati nil percat; et ne per
nitium tenera menti paginam salutate deho-
nestem, sponte ferro quod refero &
- 1229 Item est, et minimum in interrogantia
non teneri, quod in summi etate trans-
cendere pag 199 A.
- 1230 Familiare est grauior hiantibus, nouas
inuenire blanditias, et grandis eodemque,
in eloquentia simulare formidinem, vel examen
meditare de caude leuorum. A
- 1231 qui vario sapore colloqui edacium amico-
rum fauces irritat, ut dum blanda subicit,
definita permutet. C

1232 h' facta sunt quo scribis, et periculo de-
 corata mendacis, multa proprium, vel pot-
 tea quam vides [Enodius] innotuisse qua feceris
 Si terra sunt, et a iudicij lance. descendunt pro-
 fundo ea pectoris include secrets, ut reverentiam
 diligentia, dum amico res integro sermo, exhibeat. S

1233 Non est ultra speciali plectenda susplic-
 cio, qua in errata habet auctorem S

1234 Meritis ipse h' causa est, qui non
 semper vicinis estimat habitare quod
 diligit. S

1235 h' spiritus res est divinitatis in homine,
 prolevarum sentire non potest damna
 terrarum. S

1236 Scientes rerum aquila ferunt pullos
 suos in ipsa vita limine, quo ororum hu-
 miu exiuntur, ad Solis ponere radios, et luem
 seminis sui in mensi splendore obiectione cognit-
 lere. Nunquid est in sic erita probatio im-
 pictas, cum lecta. Et iudicij in electore senten-
 tia. Nollunt quemquam ferire de laboris. Sed
 nos esse qui cesserint, non agnoscunt. Necte
 enim illa inter aues sublimitas, gembris putat-
 aut esse victorum. S

1237 Meriti uni contigit de offensionis
 merito cui nisse quid gaudeam: didici
 nunc tali remuneratione errato lectori. S

- 1233 Vere superna remuneratio nō diuitiā
 humana mercedē nequit expendere. pag. 200. B
- 1239 sic animo fragiles temperantur, ut pri-
 mū status rem videant, quam periculo-
 rum incerta deprehendant. B
- 1240 Affectus, quæ circa humiles exhibetur,
 non habet necessitatem, et speciem su-
 am per seipsum resiliantē splendore signifi-
 cat. S
- 1241 Perdit affectus valetudinem plentij sibi-
 litata corpore: nec ad usum diligentia
 virtus exuberat, si nuda est communiōne
 colloquij. F
- 1242 Multa caritas pene representat speciem
 non amantij, et Diuorum simulacrum
 est non aperire quod diligit contestatione ser-
 monij. F
- 1243 Quæ malum, ratio est, ut ita his periculis
 ingratia, prodigij in querela; S.
- 1244 Nequis vitium male pertinax indicat
 tur intentis, quæ sunt alterius dispen-
 dij sollicita per amorem experientia pericula
 multiplicat. H
- 1245 Vbi, dum lumina stimulis acta doloris
 illacrymant, feruata sunt verba plangensij. pag. 201
 C
- 1246 Quis me veritam, frater, qui pro te la-
 crymas in prospera luce inhiat habes. F

Epidius

- 1247 Nescis scilicet per caritatis tormenta
quo volui, ne filij a dignitate colorare con-
suetudinem pag. 202. B
- 1248 Vestrum est si vera dixerim, ut interuenire,
et animum meum affectioni vestrae optima-
tione cognoscere. B
- 1249 Nulli dubium est inter prudentes, sacra fidem
fornicationis impleri, et amicitiam, qua fertili-
ter est maritalis coniugii, quod dicitur non solum
guardere. B
- 1250 Ego tanquam de bona arbori redire, ita de
caritate multa idoneus carnis poma percipor:
nulla partium in accipio dispositionis, quod fieri vo-
luit neget implebit. B
- 1251 Nunquam inter amantes silentio bene mul-
tatur opera. C
- 1252 Grauius inuentorem percutit vindicta no-
uitas, quam errandem. D
- 1253 Nescis est pro emendatione culpam
culpam adhibere: cum laudo ueritatis,
qui medetur, agerit. D
- 1254 Homo cuius animum fortium non po-
tuit aequare contemptum. D
- 1255 Nolo evadere opinionem temerarij dum:
modo ad noticiam possum pervenire perfecti. E
- 1256 Nescit hoc ari mator venire de superis,
quod inter homines nullo consta exemplo. E

Londini

1257 Periculum facere de eloquentia pompa non
debeo, nec presumo, qualiter quis valeat ex-
fertur: cum professionem meam simplici sufficiat
videre doctrine. H.

1258 Vera quidem lingua ageretur ante tra-
nibitur: et feruore gemino plerumque
nobilitate inutari. H.

1259 parum abingratitude differt multa
gratulationis. H.

1260 Quis non pro se propter se quaerere, quod
alteri sub hac occasione prestatur? pag 203 A.

1261 ostenditur mihi liquidum, quam sit rerum
negua mens humana; quod dum pretium
propria ambitione intelligit, appuescit plus amare
ad quod tarde peruenit: et dum abunda in
presentia quo delectatur, magis superesse, quod
requirat. B. C.

1262 Improborum natura est, hoc sentire
de omnibus quod merentur, et in malis
gladium nunquam videre innocentiam. H.

1263 Trimenta sunt maculata conuersatio-
nes non sibi credere esse partici-
pes. H.

1264 Tibi habe facietas tua: aut illis reper-
na, cum quibus nobis sine oris officio,
per clandestina familiaritatis communicationem
clamor est actuum. H.

1265 Quis habetat Christy milites, certamen obtin-
dit: qui triumphum mereantur, per bella
agnoscitur. pag 204 E

1266 Maiora sunt consepiorij premia, quam nomi-
nata munera dignitatis. Ad illa plerumque etiam
minori meriti personas fauor humanis, adducit:
Veni gratia superand non trahit. J. E.

1267 Habet incrementa sua diuina uirtutis in-
uendium. Nec opus est eos in trophaeo ram
uirtutis atelli laudibus, qui sine monitore uicerunt
E

1268 Graviter peccat circa caritatem, negligentiam,
qui parentis silentium liber acusat. E

1269 Ante quid debuisse consideravi, quam
quid vellet agnoscerem. E

1270 Nemo peritiam pompa elocutione uideri-
nat; nec spernenturum cum pudore dicit
esse quod sequitur. pag 205 A

1271 Sui impugnator est, qui quis elucubratis
sermonibus lingua uultum praedicit ab-
iurari. A

1272 Inimicum vitis ad huc et in cineribus
necesse inuendium: inuicis uultibus ut
inimicum flamma non moritur, nec nati per totum
ignis operitur. J.

Enodius

1273 Pby ex parte melius felicitati, uiri formidinem ministrat affectio: F

1274 Sapor uita illos tantum possidet, qui de conflictibus uenientia bona nulla deiciunt: Semper ad gloriam uincunt, quod de inuoluntatis propria cura decesserit. F

1275 Ubi iaculis opus est, uerba nil conferunt. F

1276 Inter homines a recti discordat affectu, qui a subrecti coarctat, quod in potestate non tribuit: F

1277 Non erit iusta retributio, quae aut per supplicia referatur necessitate peccantibus, aut bonam mercedem offert operi, ad quod strabuntur inuiti: F

1278 Via saeculorum non imperatrix nostra epi legitur, sed famula: cum de peccatis dicitur. Sub se erit appetitus eorum. F

1279 Meminem pro uicio aut negligentia perire, si homo utriusque rei bonae et mali per potestatem concessa electione priuatur. pag 206 A

1280 Ipe praesertim quod effectus intendit, Bene enim sententia calyri finem pronouit, qui nouit qualitatem eius de altum numerorum serenitate colligere. F

1278

Gen. 7

Imodius

1281

Aut aliorum, aut sustentatur oratione
diligentia: ministra affectionis est episto-
lorum consolatio: multa iustas simularum re-
presentat ingratia: de prepa genium herum, qua
in uicem non prosumit: Amicitia H

1282

Nemo tunc uirritatis repugans ora porrigit,
quem diuini laudis memorem proditor men-
tis loquela non deseruit. H.

1283

Exponit conspora sententiam suam, quis
quis quid elegit, non ducitur. H.

1284

Quam dura est humanarum rerum
conditio, qua quibens desideris ali-
quo sapore respondit, mox et in fortibus conse-
ssa permutat. pug 207 A

1285

Castitij ingenij secretum, quod plus
commoditati prospicit, quam de amo-
re condidat! B

1286

Nihil est, quod magis pro luce me-
tam ubi omni impetite, quam illud
quod noui, ac sapere se hinc hinc in me-
re B

1287

Sedisti fretum garrulitati, quia his
sactenus intra uersecundum penetrat
continui: B

Enodius

- 1288 *Dynamus non ditte quod adiuvat. Libentia
gentia fecit, ut se libera imloquantur:
expetantur a nobis saepe fastidita colloquia. C*
- 1289 *Præsum pectus angustibus, ad amoris uer-
ba non erigi: nec quicquam delemis-
cum lamenta sentire: res, quæ mentem præmit,
repulsiat quod oblectat auritum.*
- 1290 *In summis afflictionibus quæri non
posse uicem, gemitibus subingratam: la-
thy, maxime tempore diæbore impetiosa nat-
ratio. &*
- 1291 *Qui lamentationi suæ paginas dederat,
in una ætate uult perire, quod deflet:
amati commemoratio, quæ mandantur tabellis;
viscera carorum aucter uisenter irruunt:
nunquam patitur obitum ueteres re-
latio funeris digesta per literas. &*
- 1292 *Transcribi ad aliena iura pudorem
suum qui debere uult commendatitij quod
metetur. H.*
- 1293 *Eue præstant aduersa, quod Auunda
non tribulant. pag 208 A*
- 1294 *Sicut magne, quam dignitatem serui-
entibus tibi tribuis, ut quos respicere
saperis, etiam amicis tuis reddas acceptos. B*

1295 Per dignatio censura fecit imbre mores:
 me propositum intra seculorum legere
 penetrare respellit: nos scripta mea tanquam
 amantes attolitis: me necesse est illos mediere,
 qui rancido respicientes uncta regle clu, etiam
 edocumata condemnant. C

1296 Sunda sunt manus amoris imperio:
 vinculum me tenet affectis: ubi uerba
 concessi, ut quod ad salute deulim pertinet non
 taceam. S

1297 Libens pectore lingua stuat officis:
 mens confusa gratiam simulatione airat. S

1298 Qui tibi debeam explicare non possum,
 pauper est caritati cuius narratio
 sermo non defuit. F

1299 Index mera affectionis nota pectorum
 lingua signaret, si ad desiderij capi-
 am militaret oris officium, et penetratemen-
 tis resignatum tenebatur in libery. S

1300 Faceret a proposito meo, imitari quod
 factum doleo, et per attentionem humore
 de vestra taciturnitate vindictam. S

1301 Larynx in eantibus celestium munerum
 vnda fovit: Ha vena est, qua ma-
 riam respicit, et defectus airat, tandem uerbi-
 bus suis suggerent, quantum meretur pectus fidi-
 entis accipere. pag 209 B

- 1302 Talis est vestrorum ratio liberacionis: quae
quantam afferunt desiderij satisfactionem, tam-
ta subtrahunt et augmenta: quantum profunditas
est desiderij, et operatur: et ita fieri solent quaeque,
ut occulto ab eis, usque profundantur incendio
- 1303 Trahunt in occasionem compendij, ut viliores,
quicquid nos tractamus, laesamus: et graue
est, ut scilicet cupiditas, quod dicitur in amoris.
- 1304 Periculosum est ut necessitati amor filij neces-
situdine sollicitudine submittat: ut contingit ut
seruiat qui imperator est: tempore et suo iure domi-
nator affectus. F
- 1305 Excusationem de aliquo timore non adhi-
bet, nisi qui animum deuincionis abie-
cit. F
- 1306 Melioris quae pietate militat, et si sint dura,
primum iura, non mediat. F
- 1307 Nunquam bene hereditas quaesita est ha-
rede contempto. S
- 1308 Nunquam se melior, quem stimulat ha-
ritatis imperium. pag 210 A
- 1309 Ad quod enarrandum idonea non est
mentis exilitas, nec sufficit oris exortus. B
- 1310 Paucis sermo pretium quod non rursus
ex eloquentia, ad imperata necessitate
retrahit. pag 210 S

Enchiridion

1311 Numquam erit digna ultione contumacia, quam super se tribuit. &

1312 Nemo obediens esse condemnat: filii debet illatos in iurias de eloquio rusticante, qui prouocet impericium. &

1313 Periculum est, ut prioribus non parere: malis, si qua noueris dependere ab obsequente, despicias. &

1314 Improbis desiderij putatur appetere, non amare, quo exigit. &

1315 Adiputatur iudicio suo, qui in suram de obtemperante suspendit. &

1316 Male personam districtus est, quae meriti in parente condemat. &

1317 Pudorem ab aetate non expulit, qui quod loquitur debet imperio. H

1318 Caritatem ne seruit sua corda deserere: religiosam diligentiam mentis generata custodit.
Pag 211 B

1319 Ego semper quod exspecto ab amantibus, eximio. C

1320 Patitur alius aliud esse propositum: nihil melius uiuendum est more, ut amari sitis, et seruetur illius sermone. C

- 1321 Quotiens serpsum signoribus verba in-
mulantur, quasi in quodam grege, ita
in fugis serps tibi amicam pingit effigiem,
cum qua viua voce colloquitur, et dulci si-
mularo deinde obsequente gradulatur.
- 1322 Nulla sunt culmina a iugo caritatis
immixta: quicquid in aere libertatis est,
tali non subtrahitur seruituti. H.
- 1323 Alij affectum, quem mentes ne sciunt,
ore testantur, et pingunt illecebris epi-
grammarum momenta commercij, quando ferentis
penetra liby amor etas in iugis est, nec aliud
ad interiora perducitur, nisi quantum in scripto-
ne consistit. H.
- 1324 Boni Imperatorij est probatam in acie
militij animare virtutem; ut fortissimis
laudis pabulis inuitata, inlemboris congressibus
deducat lucis affectum. pag 212 C
- 1325 Sola via est qua ad proliandum crepat
intentis, quotiens bene gesta non delect
obliuio. C
- 1326 Felix necessitas, qua vobis prostat obsequi-
um: libera praecminentis iuris, qua
seruit affectui. S
- 1327 Naro notitiam praecipit affectus, cui con-
sistit arte gloriare, quam inspicit. E

1328 Verum est quia sola apud Deum deprecatio credit errantem. G

1329 Qui in prole censuram negligit, conceptionem magis designat huius placere, quam meritum. H

1330 Fucus uteri, nisi honestate respondeat, plus in Testimonio lascivie videtur evinisse, quam gratia. H

1331 Graue est, si amorem non merui: gratum, si quem exegeram forte turbavi. pag 213 B

• 1332 Occasum respicit caritatis, quam ante ultimum promisisti: tandem circa me crepat gratia, quantum vobis in vita sunt fastigium dignitatem: ne amicitiam, quam finit medio: caritatis, videatur abinvasse potentia. D

1333 Qui fastum in sublimitate vestigat, dicit se meruisse quod adeptus est. D

1334 Fors sit de vobis aspectus, ut amplissimus in societate rediret, quem minor acquirit. D

1335 Ludit de illis copis, quibus oblivionem suorum indiet, quos ad celsa perducit. D

1336 Apud scientem revivere legere bona, non est ad monitionis necessitas, sed laudis occasio. D

Inodius.

1337 Vbi affectus blanda est honoribus nil li-
vere. \mathcal{O}

1338 fiducia concessa exhibet mater auda-
cia. Σ .

1339 Præsumptio est, si dominorum beneficia
famuli non sequantur: obsequium estiman-
tum fuit, quod pariter impendo. Σ

1340 Cui mor est præ iugiter fauere, iusta non
depreciet; et qui largitur proprium, aliena
non substat. \mathcal{O}

1341 Errat qui deo proximam conscientiam
credit commoiti inuitari: deservendum est
sanctæ voluntati, non exhibere beneficium. \mathcal{O}

1342. Sola putatis luctra, que vobis de libe-
ralitate nascuntur; qui diuitias dum
tribuitis, accipitis. \mathcal{O}

1343 Auara est dispensatio sanctorum, qua
nihil reservando universa proprium re-
ducit ad meritum: nulla sunt postora, quam
que vobis eueniunt de largitate compendia. \mathcal{O}

1344 Tinguunt alij lingua murice, que nullus
ad regalem usum quis exprimit, et discreti
marij iuncta cochleis lana solam lucem bibit eis-
quij: redditur dignum principalibus indumentis,
quicquid in vili munere relocatorum verba colo-
rauerint. \mathcal{O}

1345 Silet epistolary concinnatio, quando faus
re rapitur, iudicia non amare, et cognoscere fauere.

re beneficium, dum abolet in meritis G.

1346 Ille debet amplius sperare, qui quod
motibus non exigit, gratia scriptoris
supplicante consequitur: quia nulli adhibet
conscientia dicitur, nisi ad allegantem refer-
tat, si quid adipiscitur. G.

1347 Vos effecti donate supplicem, quia
spe dicitur peccator accipi. *patet et A.*

1348 Qui amicam conscientiam manifesti par-
dit iudicis, tollit otium, quibus gratia
prostitit dignitatem. A.

1349 Dixi feriatu sunt ora eius, qui consuevit
audire: quia magnum expensum
pudori est, uerborum retinere beneficium, ut
dum lingua parcamus, honestati prodigia stans
laboret. A.

1350 Vos me garrulum fecistis, qui preces
meas consuevit admittere. A.

1351 Natura parcam est, ut uita mihi in
gaudium, et muletur querela praconis,
quotiens cupita tribuuntur. B.

1352 Procliuus ad impetrandum uia est, quo
liens a religio ualiquid exigit abiectionis
deprecantis: uelut enim prestat affectum, qui
miseris supplicij inuitatur: non potes afferre
uicinis manus, cui imperat propitiam afflictis
audire. G.

Enodis

1353 Recte creditur enuntiatio lingua esse pe-
netralium, quae latentis secreta animae ad
laudem uocat eloquii: respicitur amor pectorum, nisi
illum sermo proditor indicaret H.

1354 In ore, veterum sapientia epistolarum, quam
clauibus, repositum per eas uulgavit affec-
tum pag 215 A.

1355 Tracta est in testimonium scripturae meae
testata diligentiam: mutari caritatem non
liuit, quam desiderans pagina interueniente pro-
mittet. A.

1356 In afferendis quibus suum non denegat
honestas plebs suffragium, multo felicibus
non uitor alloquii: ne prolixus sermo tanquam
a negatione uideatur impetrare beneficium A.

1357 Facilius fuerat desideris meis te nullo
tempore cupita tribuisse, quam saepe in-
dulta sustinere: quia otium corda nesciunt,
quae tibi dulcibus pastor artifice iri uisati. C.

1358 Ego nolens errore meo alienas culpas asse-
rere, ut quod factum doleo, admittite
conuincat. C.

1359 Linguae iudicio animorum secreta
panduntur. D.

1360 Assiduis uocam impendit eloquiis,
qui otium amore, uim multat. D.

- 1361 Cogitate si vobis optime negari effectus
~~possunt~~ potuit, et sua vultu potuerit. §
- 1362 Sicut damnatum caritatis est primum lu-
 scienti non dedicare testimonium: ita pro-
 mulgata scriptioni silentium reddenda, nec ami-
 citia haredet memoria, nec pudoris. §
- 1363 Altit alit eum non proce qui pu-
 vuit. §
- 1364 In spem altioris meriti transitur, etiam
 si veniat a moneta triviali, qui tibi
 impotitum oris manipavit obsequium. §
- 1365 Ager animus hinc silentia non pa-
 fidur, ita proceum narrationis abin-
 rat: contestationi meritis, nec tacisurmitis,
 nec colloquia proluxa convenient: utatur pa-
 gina, cui vris intergermitis, verba tribuuntur. §
- 1366 Ille admittat labry meos, cui
 clausa ora fabulantur: an ad plenam
 legationem sufficit ex sua punctura defluent
 imbecilliorum. §
- 1367 Talis est usus felium et natura
 meliorum, ut lingua, ipsas rebry
 et praesitit antecellant pug 2. 16 B

- 1368 Deterius est inuenta macerariispe,
quam manifestam deperatohem
inditio hanti, agnoscere. C
- 1369 Ingeret hperna dispenatio etiam
quod supplicare humanitas non
prospuit. H
- 1370 Inuitat ad famulandum plurimos,
qui quamvis longe positum diligit
obsequentem. H
- 1371 Nefas est credentem ad obliqua pro-
vocare, et quem affectu obligasti, per
inventa deducere. H
- 1372 Liquido confectur amoris negligentiam,
qui cum gustat epulas, in quibus est
affectiois pabulum, non nimisat. H
- 1373 Si collantur iuribus premia, quem
laborare non pudeat!
- 1374 Nemo atinet, quod latentis interna
consilij apud caros cultij caecata
formarum celet, orborum. H
- 1375 Saepenter necessitates sepevia trans-
cendunt, et sine intermissione timor
cedit affectibus pag 217 A
- 1376 Voluntas innocua est, qua concin-
nata accusatore defenditur A

- 1377 pensabat ut fabulatio dispendia
visionis, et in remedijs subusa di-
diligentia literarum moneretur. prestabantur:
per qua officia inter habitacione discedit nil
peribat affectui. A
- 1378 felix sacerdotium, cui faciem praesulit
plena mens luminis E
- 1379 semper in nocentibus gloriam aduersa
pepererunt: prouidet se seniores fortissi-
mos medicis impugnatio. E
- 1380 Vniuit in quacumque terrarum parte
proximitas: lequetratione. Aporem
Sanguinis latena non rumpitur. pag 218 B
- 1381 per discreta regionum caritas damna
non sentit; quando inter eos, qui habita-
tione separantur, presentia vice tenetur affec-
tu. B
- 1382 Urbanus in promissionibus esse non sapio:
nec est, quibus animam debes, fucata fon-
te blanditiis. C
- 1383 Me conuenit pluribus ostendere quam
sermone polliceri: quia quod tribus, hoc
mibi restat inuincanter expecto C

Enchiridion

- 1384 Frustra delinquentes periculi mater
deperatis ad extrema precipitat. C
- 1385 qui vulnere netta suscepit, et pro nobis
doluit, mutata meritorum conditione quos
flagelii dignos uiderit, castigat muneribus: et uossa
uice nocivorum animas, dum secundis replet, pundo-
re meliorat. C
- 1386 Ego non abnuo obedire diligenti: ut si
faciundis deest mericum, gratia ueniat
obsequendi E
- 1387 Non est beneficium, ubi ordo seruatur:
mori obsequitur, quod obligat uni-
uersos pag 219 B
- 1388 Spem sine labore obtinet apud constan-
tem uirum fideliter obsecutus. Grandis
est pompa praestantis, quatenus quod unus me-
ruit, pluribus reponatur. C
- 1389 Magna labori est laudis ambitio, praeci-
sue quando in illo exuberat, quem
similibus retinet huius fortuna. E
- 1390 Argumentum est nil merentis diu
rogare. F
- 1391 Faciat a moribus suis, ut perdit benefi-
cium genium, dum longa supplicatione
prodicator de effectu ueluti sibi uandus F

- 1392 Nunquam habuit in affectu constantiam, cui facere aliud de sollicitatione non sinit. H
- 1393 Saeculi conversatio legum metu retinetur: Dei formulos quod bonum est exhibere convenit non formidem, sed amori. H
- 1393 spes eruditionis manifesta est, ut fruatur genio suo, imitare doctorem: clara sunt ingenia, quae instructum appetunt discedere: mentorem requirunt, qui felici sorte didicerunt. pag 223 A
- 1394 Nunquam apud deum fusa de re alio usitio nudatur effectus, apud quem hilaritas lacrymis obtinetur, et moeror transit in letitiam. B
- 1395 Unum uterque habemus hospitium: nec de partibus angustia sollicitudo genere: quando unum pectus sufficiens animabus nostris praestat habitaculum. B
- 1396 Magna sunt gaudiorum imperia: expressit contraria hilaritas, et in nocentem gestum perire. C
- 1397 Semper incrementum ad culmen ascendit: tunc, ubi superius fauor praestat exordium. C

Enodius

1398 Non est plena felicitas, quando nequorum
a aliquis miseris dicitur sequestationis
affligitur. To

1399 Dum remedia sua quaerit affectu, et esum
sollicitudinis colloquio usque mediante re-
uari, addescit animus proisusque beneficio: unde
extinguitur creditur, geminationem diligentie sus-
cipit invidium. G

1400 Utinam me non humiliaret paupertas et
quij! plus habent uita de meritis tuis, quam
proferat lingua de laudibus: inopi faciendo per-
pessus magis desipit, qua gloria tua potuerunt con-
vivere, non tui. pag 221 A

1401 facta est lapsu genij nostri conscientia
mea demerita. A

1402 Procul auertat diuinitas, ne unquam
testimonis meo fragilitas claris moribus
inimica subripiat. A

1403 potentiorum sublimitas unum munere geni-
natur, et faciem profert eminentissimis
gratia concessa subiectis. B

1405 praue nititur querelis innocentia: et ne do-
lore tuum in lucem producat, arguatur:
ut rea, nec faciat. C

1406 quod fuit labor necessarium fecit, of-
fensibile. D

1407 Quam saepe aliena peccata nos inuisant,
et quod a nobis non oritur in ore nostro infortunatur
exdesui! E pag 221

1408. Acrius affligunt oblata, cum feruntur:
 potior illis est, quam vindictarum quibus ex-
 aggerat: non vivunt in memoriam prima fronte neque
 beneficia: qui ferat ingestam oculis, et quo animo
 se perdidit dulcedinem? F

1409. Mente afflictam diligenter, et sui cordis li-
 bertatem indemutabili radice conservet, ut
 sentit invariacione dolore provocatus, vel cum que-
 rilateris iras cordis, vel cum arroganter supplicat, com-
 moveri. pag 222 B

1410. Non opus est de precationibus, si qua te ca-
 tena recte intelligit. Poscant pro exusti-
 onis veniam, quibus est liberum non patere B

1411. Ille expecta de mens, qui destrictum, si velit,
 refutare potest imperium B

1412. Optare te convenit, ne mansuetudinem, quam
 omni me prodicias, meritum tuorum conde-
 ratio ista venerasset, et fructus. Haec enim cul-
 parum multitudo defrebet. B

1413. Nihil, nisi fallor, misericorditer vindicta
 imitator exarcentem; nec ulla est potior
 patientia, nisi qua vicis aditum non recuset. F

1414. Summa gaudium est opposita
 perlatores, qui minister diligentia per
 necessitates suis deperis obsequium prestat
 uterque F

1415 Nescium omnium uirtus obsequijs corpori,
animarum constat imperio: aliud nobi-
litas celestis adspirat, aliud abiectione terrena sum-
mittit. C

1416 Salus in salut. aliud nullo cum diu, aliud
cum bellis esse commune, asseruit. Theses
secreta ratione cum absentibus perigitur, et
salua membrorum ualitudine, amantum festi-
bus extruamus: per haec vincula nulla iterum
interiretione viridimus, et segregati habita-
culis, in unum studiis inuenimus. C

1417 Vix qua ante direperas blandimenta
pistinui: post ad mortuam meam
duplicem in litoris mella fudisti; qua ista scis:
si secreta conuenterent, et ad desiderium tui
captiuam animam relicta corpori sede trans-
ferrent. D

1418 Animus meus, quia scis sit nescius,
cognouisti; nec delectabilem inter
amantes urbanitatem possit adumere. E

1419 Male oculos meos, ante recepta uale-
tudinij substantiam imperitus labor
accepit: omne a me uobis uel lumen abs-
cepit. F

1420 Bona est iactura substantia, sine lyti
nobis Principis dispendijs inue-
nitur. G

1421 Non est facultatem formidanda decessio,
si per eam qui omnes vincat. Amicitias,
summi Domini amor adquiretur. H

- 1422 superant quae in spe habeantur, cum ultimum his contigerit maxima ram tenere. H
- 1423 dulciora sunt ante exemplum bona diligentiis: nec tantum habet vitium aut genit, qui amicitiarum vallem secundus ingreditur. H
- 1424 summam sibi gratiam non potest vitare, cui in amore forma praestatur: impudentia est non respondere iustitiae, cum manifestet res bene sua virtutem. H
- 1425 perfecta obedientia est, qui quid honoris exigit, non negari. pag 223. C. 2. 1
- 1426 praesumptis gratias non referre et Deum in carne conditum exhorcui. D
- 1427 Vanum tantum valere prorebus rectorum tribuere, quantum sentio me debere. D
- 1428 Dum sermo ad nos dirigitur, aliqua presentia vestra desiderii mei imago candidior. D
- 1429 Faciat negare alius, quod mihi scribis: et illud avaritia tormente continere, quod subleuat largientem. H
- 1430 Equam graue est, quotiens variis necessitatibus sequentem fugitiva libertas ad noua in stulticia transiit. pag 224. C. 3.

1432 Quae diu sunt, continuatione franguntur:
 multum de gravitate oneris, ut in dicitur: fle-
 bily conditis adoptata, qua non sunt mansura, per-
 truit: leuior post est curis iugibus occupata. H

1433 Res relinquenda sunt, quae humano reme-
 dium nequeunt habere consilio. S

• 1434 Ignoratur bonorum deus labor in prosperis:
 vix dignoscitur suberit qualitas beneficii,
 dum tenetur: post exigentis neque cupita dante sunt:
 desiderij prelia in manibus constituta nequam. S

1435 Quotiens uomeribus terram stricimus, mi-
 nus de spe uentura fugis elevatur: sem-
 per de herbis aristatum diuisis pennis in-
 hominis intelligit: diligens rusticandi ad hoc in-
 tans flore pomorum populos iam melior. S

1436 Illi quicumque placuit, examen feruor
 ingreditur: facundia ab illo praedicta
 praualis fauorem etiam ab inimicis eggere. S

1437 reuerentur secreta mentium, nisi pro-
 ditione linguarum. H

1438 In uita est, ut beneficia, ne uerba con-
 ferre, et magnitudinem rerum depi-
 cterium uincere postulantis. pag 225. S

1439 Exigit melius abstinentiam tabellarum,
 sed interdum uidet affectus. B

1440 Vix aliquibus adquisat obsequij meris
 amantibus: feruet ad redhibenda gratia
 stipendia potius cum uetate. B

1441 Plent quibus salutat epotentia, Teo ui-
 uo dante, concedatur humiles complariif=
 fuis literarum, et prospera sua paginarum
 promulgatione partit. Ego nullis tempore ut
 his subleuaret munitis, expectauis. Sed eston=
 tibus uobis necessarium credidi non tuere, ut
 quod amor non exigit, mereatur imporbu=
 ritas. D

1442 Et enim plures de spectaculo fructus
 capiuntur laboris alieni: quia dicit
 operam nauare in cuius oculis rediuntur premia
 iudicij et fidei. F

1443 Celestis dispensatio religiois desiderij
 nunquam negat effectum: nam quod
 pie cupimus, madero prestat. iudis pag 226. C

1444 vale proinuitum iacob. s. Nihil eni-
 enim est quod seram diligere, di-
 am pro delinquentibus, obtinere non potuit. C

1445 res necessaria sibi est pibula-
 da sermonibus C

1446 ueniat ad me fructus innocentie me-
 ritij ignoratis. C

Endrius

1447 facessat a meritis meis, sequi quod
admirum diles, et subleuare culpas
imitando. D.

1448 Quodens botina res repente contigerit,
pretium de ipsa temporis seruitate
solvitur. E.

• 1449 Celestis crepat Confectus genius, subitum
facit esse quod tribuit; ne deuenisset
perantiam prolixitas miseriosam largitoris:
Vix enim affectum desiderij repente suscipiens
non audire impetrata ueneretur! E.

1450 Sit equitati propinquus, qui iusti uiri
moniti obsequenda. G.

1451 Quantum ad fasem memori adiungit
interrupta tribulatio, quando ut acrius
urat aduersitas, prosperorum mutatione blandit. H.

1452 Adiuu uelquam omis accedit, quod con-
tinuate fascino calamitas abicit? H.

1453 Qui amantem de his que recens sunt
facta conuenerit, fugiendam boni obli-
uionem importunus opponit: pag 227 A.

1454 Celestis dispensatio facienda suggerit,
si quid amor optat, inquirat. B.

1455 Astruanti anima, dum iter arripere,
multis in promissionibus subuenisti; dicendo

sustentandum me esse paginis, qui propria
luis priuaret absentia. Que et sollicitudinis
fide claudicat, et spe irritatus ardeas. B

1456 Erit ueniens de remedij presumptione
fiducia, ut difficilior diuin. toleren-
tur. B

1457 Non quidem fabricata, sed fugio: et
simplicitate contentus, cum amantibus pe-
rena animi fronte congredivor. C

1458 fas est liberis a reatu vitia detestari:
quis a quo animo ferat monitorem, quod
uerbis reprobant, actibus non vitare? E

1459 Habeat hinc mundus astutias, et ut bami-
tatem fallendi prudentiam damnandus est pelleret.

1460 Quam bene animum meum ad pacien-
tiam sequens uobis absentia uicta rep-
astauerat, dum prolixa silentia contemplum
dulcedinis ueritatem meorum necessitate pariebant!
resissa est uicatrix, que ad medicinam suis amoris
acceperat. E

1461 Vide qua arte contendis, uiri nec subiecta-
tem de presentia tua, nec obliuionem
de silentio patere subuenire. E

1462 Sit mentium diuissos altissimus, lecto-
ne apiam tuorum animam meam inchoa pene-

1458
math. qui fuerit et
docuerit.

Enodius

Amicitia haec non potuisse consistere, et ad presentiam
tuam diligentia evadere melle non pulsam &

1463 O hi suppeteret sermoris abundantia ad ea,
qua cupit animus, exponenda, aut ad illa,
ad quae lingua respicit, non pudore existeret! Par-
vus amor est, qui oris testimonio sufficienter spe-
ribitur. Confessio est sepe de charitate, quotiens in
ea non edit eloquium. H₂

1464 Habuit volentis libertatis, cum Mediola-
nensibus moris includeret: et dum ad lu-
cem sedem libertas mentis exaureret, intra Itali-
am me corporis captivitas includebat &

1465 Pompam, quam invidiosis fugitis, obtinetis:
nec aliud est loqui vestrum, nisi declama-
tionum insignia custodire. H

1466 Tarsus est equidem universarum re-
rum avaritia: antequam tamen, siue
de rege, plus judicanda. pag 228 B

1467 Potest nasci de epistolaribus blandimentis
ambiguitas: verum filia est, alio, qui ser-
vat silentium non amari. B

1468 Soepe evenit, ut saepe scribentes
minus diligant: nunquam tamen ac-
cessit, ut aliquid charitati referret, qui imper-
petua taciturnitate perdit. B

1469 Nullus remaneret imperitior, tunc venie-
 rent, si perirent. Sla brevis am-
 mendat inditior. C

1470 supra errorem est prolixo narratio ruti-
 lantis: quando a signato extortum sunt,
 quod diu legatur, tibi rancorem suum dedit exactor
 C

1471 Quisquam ne huiusmodi in longum vult
 fastidiosa procedere, et multo sapore con-
 dita brevis terminos non habere? C

1472 Res est vacui pectoris, periclitata remedia
 non tenere. D

1473 Dum humiliter seddit obsequium, impe-
 rator per silentium non habet. D

1474 Vere didisti pretium opprobrii meae,
 dum deprecantem colloquia primus
 aggredieris. E

1475 Qui non perfectam reverentiam fit
 paratus impendere animas in Dei cul-
 tura sublimi? quia peritimum. Si fuit a
 redemptori gratia, qui Deo non suscipit ob-
 que rdes. F

1476 Indivium est conversationis praecipua,
 tibi, tibi amare ultores. F

1477 Proximus est emendatissimus, qui di-
 liget iam probatos. F

- 1478 Testimonium dat bonorum sine dubitatione meritorum, si fidei audire prosequi sub debita continuatione profectus. Et
- 1479 Est sancti proximus, qui in illis sine suo prodicat sanctitatem. Et
- 1480 Quemcumque diligentia hostante proculdubio, suspensum fidei est, in sequenti. Et
- 1481 Qui saltem recumbit per spiritum gradientem, purgatum iter abstat, et viam salutis abstrahit: Cuius, callem elegit noxiorum? Et
- 1482 Professio caritatis est, Cona ante oculis in exemplo locata respiciere, et unde imitatione profectus, non tenere. Et
- 1483 Plus est in aere vivere seculari, quam vitare: respiciat timorem fidei rectamini, nec pro est illa virtutis, quando ante congressionem declinator aduersarius. Et
- 1484 Conscientia sobory, prout adquiret ad letitiam: hoc est esse eum eligere, quod ostendit famibinem. Et
- 1485 quantum seque infirmos, tantum debetur potissima de panna de pte laudatio. H
- 1486 Ne filii claudiet supplicantes descendere differuntur: quia deueniunt, equum valetudinis gemium velos impetratio. pag 229 A

1487 Placet propter verum invidia dispergere sermo:
 ni vulnere festivitatis: dum quicquid boni fa-
 ctum est auferat, germana quidem per populari
 dicitur. B

1488 Facilius est ignem in pyrae animatum
 lingua comprimere, quam silentium inter
 optata servare B

1489 Humanitati lex est et natura imperium,
 hilaritatem mentis quibus scriptio est
 fluere. B

1490 Debet beneficia superne pla amantibus
 opinione se nuntiare, et de solida grati-
 tatione trucidare gaudium iam perditum. E

1491 Si iudex vilium personarum laboret in-
 iuriis, ne quis utrum possit ad hoc anare alio
 subleuare, cui ipse succumbit. E

1492 Cruribus medica manus est adhibenda
 iustitiam, ne impunitate morbus
 adolescat. E

1493 Generale futurum est malum, cui ipse
 est disciplina tunc expulsi. E

1494 Proximum est ut non dividantur meriti,
 qui inqualiter iudicatione contentiunt. F

1495 Nil nisi malitiam designat qui cum
 potest desideranti verba non tribuit
 pag 280 A.

Enodius

1496. Mendacium fluminum cursum est, qui tam-
quam nobilitatem suam latere placuerit arbo-
rem: ubertate imbrum, et nihil pariter a se
perdidit. C

1497. Liquida rationis vis est, ut pauperitatem
reperiret qui diuina formidat: quicquid
non proderit, exile est. C

1498. Deuolutibus tamen munus sit singula-
re destinari, quod capere accipit. C

1499. Bona nostra invidiosus est: hinc h. diligit,
pro dogmate quod vocatur. C

1500. Ille dilectionis riuum pandit, qui in
colloquiis prestat exemplum. E

1501. Ipse perfectionis est, honesta in adole-
scente inchoatio: nec ab eruditione distat,
qui inter exordia boni gloriam occupat inibi-
tabit. E

1502. Sed deinde, sapientia vix creditur.

Impatiens regidorum prolepti dili-
gentia, non iugiter dignum facit repre-
hensioe quod libera est. F

1503. Pedditur esse amara sicut de reate,
cum per effractionem fortibus ge-
nium plus placendi: nam dilectum suum
quodam istius presumptionis melite commen-
dat. F

1504 Vita maturus neceunt, nisi quos for-
ment imbuerint &

1505 Inficitio in hominibus nuda non germi-
nat; nihil quid in moribus noster est, et sequitur,
et facit. &

1506 Elips rauram quid oris, ne subeam sede-
cay non amantit; sciens facibus pariti
pote fontis danna, quam filii. &

1507 Oratorum est exiguis producta subtrahere,
et sine aliqua necessitate paginas quales
posuit hominum mensura, formare. pag 231 B.

1508 Nichil amicum putant, quibus inter depre-
oria, quod vobis pro parte aduenerit, effecit &

1509 Nunquid deo cultura respicienda diligencia
est, aut expandum est a vanae by, si non
in toto satisfecerit terra cultori?

1510 Perniciis alij negligentes dicit sciencia;
et quicquid more, et pudore partem est,
sub celeritate transferat &

1511 Non hoc sumus ore, quod pectore: non ama-
ra precordiorum delemis; pithemus mu-
tare sermonibus; pudens laudator est, vir in con-
tinnatione blandimenti dicenda mens regerit.
pag 232 A.

Erodianus

1512 Iudicio exegit laureas, et congressi non necessarium duxit armatis. B

1513 Ubiquitatem veterum, suam imitans, explorat: diandiformam Althimij tribuit, dum requirit. B

1514 Non est proprium, quod quasi singulariter videtur palmata conferre. B

1515 Res plus suo placitura genio, delectatore laudatorum abiurat iniuriam. E

1516 Quicquid corporibus de proprio vitate subditur, ad frugem crescit animatum. E

1517 Debet ut qui bona opera prodestatur, insidet exemplis. Exiguat calentibus tarditatem, qui formam mimiplo. *ff. iij. pag. 283 A*

1518. Testimonium dat plura affectioni, qui eam inter impedimenta obliuio non obruit. B

1519. Quicquid dignis collatum fuerit, dum in usum est ornat auctorem: ingeniorum elegantiam qui concludit, extenuat: Unus error est, prodire rusticantem, et dignum laudis honore delibere. E

1520 Vix amari continget, nisi quot syncretes amore constiterit: E

1521 Ante experimentum amicorum fides acut-
ta est. postquam in lucem profferret, eorum
qui aliquid sapientiae habuerunt, haec mentes obligant.
Est tamen nimis libera tenuitas, qua coram ephri-
betur pag 234 A

1522 Hoc mihi maior spes, quando homo se se
lauerit. pag 235 A

1523 Necesse est, ut qui desiderat scripta uestra,
non taceat: nec silentij exemplum sit, cuius
qui cupit alloquium. E

1524 Elapsa benignis plus credere, quam periculis;
ut bona originis ante seueritate studii: quae
fidelis est, diuini est muneris in natura: eruditio
per Deum ueniet et secunda. D

1525 Non mihi tunc error illius, nec reuoluerit
decepit affectio: tu scilicet, natura, propriis
ordinem iudicasti: ego deliqui, aliter de te, quam
prosebat ueritas, iudicando. F

1526 Perdiderat eruditionis pretium lingua,
sum reties: quae dum ueritas in tuam
tra ueritatis intelledat, uidebatur non esse,
quod nuper efforbuit. pag 236 D

1527 si ^{si} mea esse uincis, dubitationem
de rebus constantibus non habere. E

1528 Timeo ne ambiguitatem, quam credi, exhi-
beo; et dum amantij teporem melius, in
affectione frigesco. E

1529 Tunc loquitur verbis nitore sublimibus,
qui humiles viros dicendi ueritate
captiuat: quoduis oratorum schema sinistra
fors dissipat: dilecti enim lingua nutrita
beneficis F

1530 Non inefficaciter potat, qui parenti
omnium peregrinos impunitat: nobi-
libus generalis debetur assertis, maxime apud
eos, qui beneficia tribuunt non rogati E

1531 Vix respiciunt humiles, qui ad arcem
euentus proper euertit: graue est, si
per secundarum rerum caritatis nequy in-
cadat: non debet prauidicare diligentia,
cui secundum uota blandiatur. H

1532 Inprobitate amantium seruetur aben-
tia, nisi opem darent remedia licen-
tum, que reuocant desiderantium animas pas-
sum esse colloquij. pag 237 A

1533 Bene per Asylum selectis amicum sibi
pingit effigiem: cum qua sine laboris
patientia miscet mella somnorum A

1534 talis semper est usus, et pene natura

Illuciti, ut vix credat transire, quod meruit:
et qua fecit redemptor noster valetissimi benigni-
tate praeterita, quasi sint in oculis locuta sus-
cipiat. B

1535 Quando melius mecum agitur, tibi sum
qualem me in desperatione dimisit-
ti. B

1536 Nolo rem voti facias necessitatem: et deinde
via quibus humanum genus natura fe-
perit, egerit in mare. S

1537 Tu te ut mediari, imploro: ut nec intra
hominem plenum capitis iter attritum,
nec intra hominem, qua sunt plectenda me-
riti. Vix desiquit, quia natura, et lege non
seuiat. E

• 1538 Inter imperitorum exercitus durus est
nolle sustinere: inuat, affertem, hoc
ete, quod plurimos. E

1539 Ego donaxi curi auspis, quosdam ineli-
tem incertam sequitur, qui praecedit. B

1540 Quasi stem facibus adiuret, et mare
exiguus humore locupletet, ita superflu-
is laborat impendis, qui per se placitura
commendent. S

Erudius

1541 Nullum est perire occasionem beneficii,
quando auxilium fortis implorat: spem
largus supra totius ditatus est, si credit nequidius,
quod pauper ostenderit. §

1542 Regale munus est, cui insigne pretium
prostat accipere. §

1543 Sufficit honorum cupidus si plures vici-
dere, ut solitissimi comparentur. §

1544 Erit vilium superba conditio, si plures a
potentibus, quam verba prestolantur pag 238 A.

1545 Bene res desiderij et positus et impetratus
exemplis. B

1546 sicut raris dicitur, ita continua prodit ca-
ritas imperatorum. C

1547 Nihil longe de gentibus magnis opus est,
quando digna laude loquuntur, qui dirigit
ad decentem. §

1548 Unum et difficile iter est, quo itur ad
Christum: nec occupatos multipliciter
aliquando vita arcta tuterit. §

1549 Prosperantes ad se de disciplina scula.
rebus salubri operi se non refutat, sed ure
ad illos quinquam se suo nitore non facit. §
Tam si exor mundo subtraeris, mundi in eo
subemata non requiras, crubescit. §

- 1550 In iudicium meum consule, uolo ad
me pertinentes magis merito laudari
esse, quam uiculis. H
- 1551 Quod perit uere, dicitur intelligat, qui
tunc a dignitate Beneficium, quando
desinit supplicare: G
- 1552 Mandat uere ueri aliquid habet: aut si
non habet, non de eius ditione mox
ragitur. H
- 1553 Uolo apud te: que de te, tanto, uerborum
impotentia producere pag 239 C
- 1554 Uolam felicitate tribuitur, nil amoti: uia
sua uiles rara dignatis; optimus ille, qui
celsoi. D
- 1555 Ego non pro me, cui nihil superes, quod
operentur, consideratione, suppet: uolet mi-
hi illos, perire, quos diligo. D
- 1556 Eulogistica humilitas a mundi potenti-
bus, quasi res peregrina, transiit. G
- 1557 Utrum mihi est non esse in hominum
numero computandus, quem hominum
proximus ignoraret. pag 290 B
- 1558 Laudandi sunt apices: sed ad eos sudore ma-
ximo uis uenitur. B

Enchiridion

- 1559 *hinc inde hinc, quos et patria terra cap-
tivat: quibus et vultura est cum fugi-
nariis, et conditio dolenda cum propugni.*
- 1560 *Pluribus Christianum et sapientem non
debet admoneri; ne longa deprecatio hinc
tuum sibi videatur ad hunc esse labori alieni.*
- 1561 *Putant sibi alij pro abundantia suulta-
tum utiliores existere; esse tamen non
valent dulciores.*
- 1562 *Et superbi muneris, ut viderentur len-
tentiam ferat obnoxii, nec delecte-
tur inamitate gratia vigor examini.*
- 1563 *Numquid non repudiati importunitas, mater
horroris est, cum placendi per astutiam
desiderium materiam exigit duplicandi?
pag 241.*
- 1564 *quicquid mente fugimus, in extum oculi
vix videmus.*
- 1565 *O hinc liceret ad huc equalem cum
beatitudine sua forte contendere! sed
dormiunt apud coronam suam pro penitentiis
privilegia, postquam pater esse meruerit.*
- 1566 *semper remedium obliis doloris est;
quia quod ratione non possumus, tempo-
rum prolixitate sepelimus.*

- 1567 Bene est, quia diuinitate senesat
afflictio, et magni doloris consolatio
per silentium procuratur E
- 1568 Sana pectora iter uocationis inueni-
unt: nemo alterum unde ipse laborat,
absolit. E
- 1569 Natura rerum est, ut etiam idoneus ore
uel pectore possit de presumptione culpam:
quia omni uerborum commoditas humilitatis
terminos expressa calcatur: et sicut habenda sunt
quia exiguntur in pretio, ita uigenda uidentur
H
- 1570 Importunitas uon facundis opinionis
inhibita dispolet, de dolore uelut in-
doleat. pag 242 A
- 1571 Non habet superba conscientiam, quise
tantum in affectionis munus non me-
bitur A
- 1572 Qui uolentem coegerit, non laborat B
- 1573 Signus regnator, dignus in quo uer-
itate uolentem humma contigerit B
- 1574 mirabilis patientia, quando cenax pro
proprietate sui, claritatem non claudunt
aliem: C

Indicij

- 1575 Qui nulli medicinam desiderij, dum
altera procuratur irumpere. Delecta-
ta series animi meo pia indignatione can-
dita: nolent conari deprehendere, que pat-
tebat in amore fallaciam. D.
- 1576 Grata somnia quibus fingantur iugiter,
in gemis, et illud motus simulacrum
deplacidi deceptoribus plus amador. D.
- 1577 Boni de conversatione sua, quocumque
processerit, imitanda inveniunt: malij
injuria demonstrantur. A pag 243
- 1578 cum facie ipsa foveat puritatem, delin-
quentes seriatim ore castigat. A
- 1579 Ecce amoris mei plenitudo visentia tepe-
rationis exarsit, et obsequij medicina
languidior corporis sedibus non tenetur. C
- 1580 Silent inauspicata felicitate superborum
mentium colla mollescere, et huiusmodi
propositi novo gaudio supercilia temporari. D.
- 1581 Non plus aliquid recumbat potissimum,
quam optatam sublimitatem. D.
- 1582 Indicium communionis et obsequij est,
apud apicem pervenisse. D.
- 1583 Sed usum promissionis benignè reuocare,
ne videar manifeste supplicat. D.

- 1584 Domine mi, salutacionis plenissima
officia resolvens spero, ut qui diligen-
tem neglexisti, saltem alloquii facias dig-
num arguentem. D
- 1585 Nilul amplius celesti dispensator arcani
ad humanis potuit ingebnis, nisi ut intelli-
gant, quo veniat auctore quod sapient. H
- 1586 Inter deos proximis agnovisse qui pres-
titit, reddidisse est beneficium: quod de-
lendit apererit, sola hyponem licet morade tra-
ti: fabricator mundi ad potiora munera modu-
latis inuitatur eloquiis. H
- 1587 Indivini obsequis ferriate ore peragit
mens serena sacrificum: actuum mu-
nibus claritate, in aethere cultu etiam multis ob-
sequibus. H
- 1588 Libella regis mei numerem, est im-
nio, quot triumphos: congressu tuo nullus
hostium, nisi qui laudibus addeceatur oturrit:
militum: strophis, qui restitit voluntati: nam
semper aut pietati tua peperit subiectus glo-
riam, aut qui presumptit tela, viri utroque. H
- 1589 Qui te in acie conpexit, superatus est:
qui in pace, nil timui: nec promissio
venerabilis claudicavit inter prospera: nec postus
est moram vigor in probris. H

Enodius

- 2590 Singulari bonifrectus est, ambitionis
 refranatio: illis maxime tempore, quo
 sine opinionis damno potius ad quæsitâ retine-
 re δ
- 1591 Minus dilige prospera, quæ ferunt adq-
 uerantione periculis: Vix paucos conti-
 git degenerare nobilitate, cum familie tres debe-
 at alius generis nobilitate custodire. ϵ
- 1592 Hæc est natis, cuius ante se fuit omne
 quod voluit: in qua titulos obtinuit,
 qui erant aduersariorum sanguine dignita-
 tem: apud quam campus est vulgator na-
 talium. ζ
- 1593 suspecta est obedientia, quæ famu-
 lator indignis: et quæ hinc prelatos
 comenit conscientia hinc ultima, et
 illud metuum, quod timentur η
- 1594 Non cum viri fortis laude perimitur,
 qui unde uenit rescit occasus -
 pag 245 B
- 1595 Viribus multitudinem non requirit: ad
 paucos uadunt bella: bellorum fructus
 ad plures. θ
- 1596 sine causa parentum idibus nitimur,
 nisi propriis adiuremur. ι
- 1597 plus est occipion respicere, quam
 dedite principia pag 245 δ

Enchiridion

1598 Nullum de honoribus religit depre-
 catio, quem iuverunt deprecantem
 bona conscientia: necit de effectu petitionis
 dubitare, qui splendidi inops meritis non
 rogavit. G.

1599 Nemo absentej credat regij nostri
 oculos, pro cuius fama dimicandum est. G.

1600 Videro quis me vincat, facundia, nemo
 vicia te transcendere valebit affectu
 frag 247 A

1601 Nullarum artium cessat industria: sicut
 ubique latet, inquiritur: magis-
 tratum, etiam si lonie degerit, exigit qui
 meretur: C

1602 Nunquam absconditur, quem pro di-
 derit innocentia: dum subitij
 arbiter non placavit uice, sed actibus C

1603 Amaverunt praecipue tunc insci-
 ram quia nunquam laudata ges-
 serunt. Sed debet inter aratra facundis-
 simus, et quod petita dederat, uis nego-
 bat: male merebant auctorem et simi-
 lia, ne ulla concederetur palma dicenti.
 G.

1604 Nunquam bona sunt, quae aevi di-
 litate veniunt instabuta: ut armarentur
 contra inimicos animi, prius videre exilia
 suorum. G.

Enodius

- 1605 Illa congressus (quod dicitur ex illis)
non tam reperit incrementa robori,
quam paucis: inter se unaque res didicit
imbellium animus, quid timeret. &
- 1606 origo te equidem dedit dominum,
sed virtus adseruit. H
- 1607 Gabii tibi, cali moderator et conditor,
qui dispensatione subtili, et oculis
miserandi itineribus, vias nostras et de afflic-
tione componis, et ad unitatem perfectam pia
alacritate nos reparas. H 267 E
- 1608 Tu, qui in calis habitas, et videlicet me:
tu quem non diligunt verba, sed
puritas: tu a puid quem sepe muti loquuntur,
et clamant, taceamus &
- 1609 Illi promissio sunt caliti bona iu-
uamini, ubi se subtraxerint obe-
quia confusa languentibus pag 268 A
- 1610 quo sciendum est ad via istius,
nisi ad misericordiam eius, qui
reduec filium, et concessit prodigium
portionis, quem postquam cum patre per
obscuro migratum librum addidit im-
munda communiis, ad illam candidam,
ad amulum prebitum, ad diuitias illas
paterno possessionis, quasi semper seruasset
iussa, reuocant? B

1611 Deus meus, redemptio mea, qua mihi
occurrit de his qua fecisti meum: qua
de illis, qua gessi ad iudicium me: quasi con-
stantur, nullum tempus aut esse tua, aut
delictis meis sit iudicium. C

1612 Deo obsequimur, dum eius conue-
nientia moribus imponamus. H

1613 Pene in affectionibus sup. oribus tollitur,
quem benigne corrigendi gratia pro-
us a sevit, quam ipsa natura generis pag 26

B

1614 Ergo comestatis, magno quodam
suspensio, etiam bonorum etiam
meritorum, et noscalle morum veniunt de-
trimenta, vel consuem. D

1615 Una uirga nutrita grandescit, et de uni-
tatione nascitur periculum. Celerantia:
bonum mali rebus ueris principia uideantur
timere. G

1616 Jam pene in studio habet honestatem,
quem non offendi sollicitudo mo-
ritori. H

1617 Auctor em reperit senectute, que ad
in uolendum iulianu aptatur. nitorem
fidem nox in ipsa non dicit. ad genus
clari talis proficit cum ubi ueritate conflictat. H.
pag 27

Enodius

- 1618 Lunarij glori ministerium die recedente
plurimulat, et placet sua lumine dum
figat alienum. H
- 1619 suspicio ~~ta~~ est interitus suspicantij
Et quom non caret peccato qui
dederit. pag 271. J
- 1620 perdit labori memoriam mens terrenij
obligata carceribus, quotiens illi iustiti-
tudine succue nitur: in antiquum peccatis vine-
repat affectum, qui necessitatem gratia nalle
lora mutat. J
- 1621 sanctorum pando, dum corona queritur
a durantiur. J
- 1622 A superba conversatione non dixi repat,
qui talem obrepentibus impendi do-
minum, qualem ~~est~~ vult esse, saluti aucto-
rem. J
- 1623 Ad nullum est manus commoendum, quom
illud, quod serenum ex amere aspe-
quitur. J
- 1624 scio quid recte uile nomen expul-
sit, qui ante ingenium credi meruit,
quam uocari. J
- 1625 Vita rerum uenit inter homines, et
quam infama deserpsit per auidiam,
superfluum non minus poseat per timorem pag 273
B

1526 Superflua scribere, reialtantia est:
necessaria retinere, contemplari. C

1527 Sape vituperationis nota mater est
doctrina occultata laudatio C

1528 Sape pro errorum meritis, quibusque man-
cipaverit oratio, dicenda dicantur:
maxime si mera actione laudando militem
narraturus: bene verborum aliam devotam
transmittit affectus: hinc amor suggerit,
quod negat ingenium. C

1529 faciat formido veneranda imi-
mia propitio: fugitiva est gloria
mens subiecta tenori: J

1629
1 Jan 7

1530 Sive est dicere et iudicio certo mon-
strare, quia non diligit, qui paucis. J

1531 sine culpa vincitur oneris immensi-
tate, qui ad portandam sarcinam
et si impar, tamen devotus occurrit J

1532 Manca est sine sermone hilari-
tas, et simulatum morosus est,
ocultare, quod gaudet, et afflictionis imi-
tatio, curam in letitia non habere J

1638 Jone phaleris est amare quod dicitur
 affectu ad unam fabricam illa,
 qua volumus non tam speciem veri habere,
 quam similitudinem.

1639 Jatis est puericia combitor, quem
 licentia fudit, horrem.

1640. Croyby militibus, quos in personam
 duos atolat, inter axes querit
 hoshley

1641 Non est advena benignitas, que na-
 tura innixa radiat, de carne flo-
 re. germen ostendit.

1642 Temporale est amare, quod fin-
 gitur: perpetuum, quod cum sta-
 te maneat.

1643 Anstia montory personam suscipit,
 qui impalli non procelet estiman-
 re pondus officij: Villymis comparandus
 est, nisi pro ulla scientia, qui est honore
 prestambor

1644 Dignus Pontifice amor est, quem
 censura vincit: Devenitque vire-
 tubonis genium, qui per hanc gratiam
 vult placere.

Endius

1545 Illa monito discipulorum conscientiam
excitent, qua quærentur exempli:
sine pudore similes ad innocentiam, qui illam
non fecerit ipse letatus. S.

1546 Qui videri exordia occurrit vitis, et
occasionem lapsus adimit, et corrupte
centis purgat auctorem. S.

1547 Nunquam pauper vena timeatur
inferni, ubi Divus est causa dicen-
di. S.

1548 Transalpinem quilibet celestibus
militat mens, nocte cultus is: nec
in angustiam redigitur narrationis exilitas,
si a sapienti suo obsequium referat narra-
turus. S.

1549 Potest linguam ferventia votibus
arrivare, qui contulit. edare verborum
genium, quem fatemur dedisse sermonem
S.

1550 Qui in beati Joannis propheta, vel
muta dubitet ora loquuti? curius se-
nior gratia, quam natura, dum ante lucis
ingressum per vultu impleto officium, tamen
vultu huius invitate signavit. S.

1651 Nemo Iovinem nominans, post ex-
empla precedentis miracula, pris-
tinam lingua habebitum se suspicetur im-
peritiam. H

1652 Occasum deo oblata non sentiunt:
nec ad vetustatem tremulam pie-
tate quilla mittuntur: stat soliditas machina,
quam Christus ingreditur: et originaria obli-
ta fragilitatis, ad perficitur de possessore uir-
tutem. H

1653 Negat spes trahere, cui bona fructus
promittitur actionis: a beneficio descendit
restitutum em fiducia, nec ulla mutat in-
certo, qui laudanda meditatatur. H

1654 Illa sunt vera prelonia, que longus
sudor eliciunt: blandimentum est,
non iudicium, quibus laborum gloria ingesta
preleverit. pag 276 A

1655 Inter miracula numeret, quorumque
triumphos ante deputationem campis
vites adquirit. B

1656 non illos decet ante meritum predica-
tio, a quibus iuste posuitur post laborem B

1651

Luc cap. Iovannes est
nomen eius. Appellatur
est autem illis or eius

2 Tunc t. 1 non vero
natur nisi qui legitime
certantur.

Enodius

- 1658 Splendore Pontificis, non lingua referatur: plus luce claritas huius officij veritatis indicio, quam loquela B
- 1659 Tunc metropum pastoris diadema est, quando de rationi eius grex Ecclesiasticus, dum ad probitatem graditur, non refrugnat. C
- 1660 Me bene facio monitorem et fidiato ore diligit, qui eius instituta sectatur C
- 1661 Scimus quantum erit humilior formosiorque, qui ad religionem recedat imperium C

1662

2 Cotinus & omnibus annis facta sunt, ut omnia imminet se habere C

1662 Necesse est, ut etiam extrema conditionis personis obtemperet, cui

1663 Imperitia nostra iustam habet de ipsa novitate formidinem: qui imper de omnibus ad custodiam preparati, aspersimus de universorum fieri necessitate respecti; et cuiusque sunt pro se fidei cultis, huiusmodi officium curata mentientis C

1664 Omnia dispensatis. Nihil profecto limitibus tantum potest, quantum prohibet qui creavit. C

1665 Nem est superuacua loqui, quod necessa-
rie non bonum est.

1665
1 Corint 9 n° 16.

1666 Ut campus militem, mare rabidos, fora
caupidiuum, sollicitant incerta raptorem;
ita auditoria linguas exercent pag 27 B.

1667 Bene solvuntur sudori prelia, ubi sunt
templa vitaria: bene effugatur seruitus
inter atria libertatis C.

1668 In non magistra politione venustior,
nihil ei prodest sublimitas, quam vera
concesserit. D.

1669 Admirator victorij instantia doctibus
linguam mundioris; sed nisi limata
non utilant illa, quae se erigunt praeroga-
tiva nasendi. E.

1670 Qui probati non magis sensibus,
quam sermone dei ponit affectum
monitory euacuat. F.

1671 Ponderibus ornatur dictis castigam-
ti: lanceam in exhortationem tenet,
qui gestit audiri G.

1672 Institutor virtutis plausus excludat:
bene morata oratio imperat quod
suadet. H.

1673 Prox quādam probitatis est, si implere
nequeas, nisi meliora s*is*

1674 Sequitur examinatum intentionem
effectus operis: proximus magistro
est, qui diligit ornamenta doctrinae s*is*

1675 parum recipit oneris, qui quod scit amo-
re dignum esse commendat. s*is*

1676 foritatis manulam non evitat, qui non
festinat offerere, quod meritis novit esse pla-
cium. s*is*

1678 Orim laudare quis abnuat? at tollere
sibi videtur, qui meretur qualibet nocte
sermonum? si t*em*estate obsequium praestat
oratio, ab ipso suscipit dignitatem. s*is*

1679 Potest facile veterum decora revivare,
an fas est nova construere. s*is*

1680 Industria fecit, quod Partancy roroy
dumeta pepererunt, quos de spinis,
vel terra s*ed*em labor exigit pag 278 A

1681 felix est operanti instantia, quotiens
s*ed*em glebis ubi s*ed*em manus adhiberi A

1682 Nunquam spumantia libri multa me-
ruit, nisi qui vitium luxuriam vitio-
s*ed*em resecavit: et in divitiis, ut libris plusquam
vini acciperet, liquoris effudit. A

1683 Si necessitas respicitur, liber ab amore
esse non potest. Si pietas amica pro-
posito, nulli sunt filii, qui parentum suorum
prosidio denudantur. D

1684 Genus est singulare laudis in docto-
ribus, discipuli creditis. D

1685 Sub iugum mittimus dilectionis, necessi-
tate, constituti: et dum carum prosequimur,
quid nos debeat non videmus pag 279 A

1686 Nonnunquam doctis tribuit stultis pro-
fundiorum cogitationum cogitationum
laborem, si dulcibus aureis non bene merentium
fomentis illeceat. C

1689 Causis a prudentibus pota quam
inspinata fuguntur. C

1690 minor laus est docere bene, nisi ope-
re docenda monstraveris. D

1691 Aliud est, ut lauderes dicere; aliud
dicere, ne car parit. Si mens auara fama
est subiecta iactantia: hic temerata ratio
neque iure in locum gloria redigit, quod
ex dictionis pudore contigerit. E

- 1692 Uno quidem h[uius] rami laudationes, et
 bonorum principum ore celebrantur,
 nec est aliqua inter eos, qui meretur h[uius] no-
 mia directitas, et illius qui utroque h[uius]
- 1693 Septenturionum secreta ab audientibus
 dictionum non examinantur lingua,
 sed pectore h[uius]
- 1694 Aliud est recitantem blande et liben-
 ter audire: aliud affectum, quo recitatus affro-
 core h[uius]
- 1695 Nullis esse nobilitatis ulther, cuius
 sanguinem non prodit instructio h[uius]
- 1696 Aurum nihil est, nisi manu compo-
 natur artificis, et feluo pretium
 metallo l[ib]era fabricante iungatur: cessante
 industria, exigua est claritas, quod venerit
 a natura. h[uius]
- 1697 Aras est, quod liquidum marielemen-
 tum homo seorsus ingreditur; et parvo
 discrimine per vigenia ubi motu expulsiat:
 h[uius]
- 1698 Multis manifestatur indicis operan-
 tium diligentia, aut in fundi quod
 origo non tribuit, aut quod bona tribuit ut
 totum. h[uius]

1699 Artifex in altando debium p[ro]p[ri]is sem-
 p[er] optat vincere: et cui sturrit sem-
 per in acie gloria, longa pace heperitur
 pag 280 B

1700 sicut graditum murus, et opes, et
 nimium indicat largitorij: ita ac-
 cepta denegari, auariciam, et impudentiam
 referat suppressentij. H

1701 nullus sine vobis pectore super est,
 nec libertas eloquis: per vos, quod
 cor bene dictauerit, lingua loquitur H

• 1702 Nemo cautius malus est, quam qui
 absconditur sub appellatione pietatis:
 ludum est iniquitatis exercitium, quod ho-
 nestatis tegitur indumento pag 281 H

1703 Enervata defensio est, qua mundi
 honori militur nihil valetura
 testimonio. H

1704 Slet vicijs, qua innata non fuerit,
 uita et nutrimentis instrui, et
 transire in affectum quod seueris studiis
 facultatis: vbi honestati robur adipiscatur,
 qui somum sub diuinitate mentatur
 pag 282 A.

Enodius

1705 Jerny pietatis est, circa hostem pabula
esse distributum; redum portare parviti,
ad in crimentum vita prouocati. B

1706 Non pro amore bella gessisti, qui post
aduersarios incruentati medio cum pu-
dore congregari: sine causa hostes de pulisti,
qui cum vicibus funderis interuimpro H

1707 fugienda est virorum fortium
faleitas, per quam inrigimur
miseris subditorum H

1708 deest lingua copia, quando facinorosi
novitatis superat arguentem pag 283 B

1709 prodigus frontis est, qui punitorem
mali credi facinororum sectatorem pag 283

G

1710 Communi est vniuersis de punitorem
reuerentia, et circa religionem forte
ultima conditorum dignam putat humani-
tas vniuersa cultuam: pag 284 D

1711 Nesciunt peccandi terminos qui ad
transgressionem seletis caelestium
amore prouocantur: modicum in erroribus
ignocant, qui crimina exulta molli sunt G

- 1712 Solent aliqui exigere ad dejectionem
boni operis patrocinia aliarum, et qui
de sapore laudis alieni sunt, delectatione frige
probulare. E
- 1713 Ferius sunt iactantia sua vicera, qua
non habent conscientiam beneficiarum
se collati. pag 285 D.
- 1714 nequunt intrare de altero gaudia
nominem pro se timentem. E
- 1715 Illud improbatum more clamat exami-
nis, ditorem esse quodammodo a quo
aliquid percitur. E
- 1716 nequit probata qualitatem virtutis
expendere, qui de charitatum fructu
superbit armatis. pag 287 B
- 1717 Contra superos vultu, qui quibusdam
illorum sententia proleunt, extulerit. E
- 1718 Tolle spem proda, tuisti iusta iusta
moris, et si de fraudibus gemis cau-
reari, ad penitentiam rediet quicquid contemp-
tu lucis ex petisti. E
- 1719 nequunt inter aduersa durbare qui-
bus in sauli tempestatibus de inno-
lenti conscientia perit et uocit. E

Enodius

1720 Non fuit templum miriter, qui inter
quolibet diuina humano eget
auxilio. E

1721 ordo rerum est, ut profasiam mores
adnuncient, et quo qui auctore in
luem uenerit, eius facta seclerum pag 289
C

1722 Non fama filii, sed conuersionis
monstrat equalitatem: si diuina sit con-
suetudo, uix credenda est esse soboles quae uo-
luntur C

Enodius Nouariense.
Amo 6 B pag. 335.

1723 Tulio sorripulum de animo repide
uel dubie largientis, ut siue de multis,
siue de modico, qui quam largus non desinat
pag 34. E

1724 Quam ualidus est ignis quando ardet;
et tamen ualidior est adhuc aqua quae
ignem extinguit. quid igitur peccatum? ignis habet
vigorem; elemosyna aqua habet liquorem &

1725 homines cum omni in lubrica natura
plerumque peccantes; non cesset anima
iustitia aqua epuberant &

1723

Tob 4 no. *scilicet*
eundem quod tibi est,
facis tibi.

1724

Euleriath. 3

1726

Tob 12

1726 qui vulneratus est per auaritiam;
 cura te per elemosynam: mortuus
 est per auaritiam: uisus te per elemosynam:
 exultans est peccati amandus: unge eam,
 pietatis ac iustitiae opere &

1727 Beatus qui intelligit super egerum
 et pauperem psal 135 Nec libe-
 rat tantum, sed liberatum conseruat, uis-
 fiat, ac beatificat. si iustum in uenerit ele-
 mosyna: cumulat eum meritis, si peccato-
 rem; abstruit a peccatis: si aegrotum; suble-
 uat a doloribus. H

1728 Tu taces; et elemosyna quam
 fecisti, deprecatur pro te. psal 372 B

1729 Quod implentis fecisti; in ore pau-
 perum publicauit. B

1730 parum est quod pauperis impar-
 tibus, et multum est quod a dei respicit B

1731 Math 25 eueriui, et didisti mihi &
 uenite benedicti &. O commutatio!
 Panem didisti euerienti, et percipitis reg-
 num. Pergunt supernum tibi uendit
 christus, tam uilissimo pretio precis; et
 comparare diuinitas. B

J. Lourenus Novariense

1732 Natus pro potere. Factus est pauper,
ut tam pauperem haberet quam divitem com-
moveret. Factus est pauper, ut cupisset divitem
in pauperibus emendaret, et ultra eorum in
elemosinis expiaret. C

1733 Si videtur mundum si. Videt ille
in paupere quidem corporis munda-
tam, in te autem animi seditatem. Ergo
si videtur mundum, vesti. Et quando illum
repperis, ornasti animam tuam, peccatis pro-
luante mundatam. Tu illum terpsisti corporea
tunica, ille te expulit seditatem. D

1734 Lachryma solvunt fuscam tumi-
cam; elemosina reddit can-
dorem E

1735 potius namque Deus abdit viros? homines
potius fecisset aequales; ubi erat fidei
exercitium, ubi experimentum virtutis? si se-
cipset omnes divites, omnes licenter delinquerent.
Et si in esset, unde veniret remedium,
aut unde maneret remissio? unde erat indul-
gentia expectanda? E

1736 Si mercedem sperat, valebit humanum
debeti declinare appetitum. H

1737 sufficit illum videre opus in secretis, qui
opere precium reddit in publicis. H

1738 quid quorū, hominem scire quod
Deus referat? aut quid opus est ho-
mini uidere quod Deus remunerat? f.

1739 Attendite ne iustiam vestram faciat
uocem hominibus // si placet, non
placet: si hominibus placere uis; displicet illi
qui dicit. si displicet, minorasti iustiam,
remunerasti gratiam, uicisti mercedem f.

1740 in uirtutibus. Ergant publice, ut
publice preferantur, non a Deo, sed
a hominibus. pag 343 v.

1741 Germinatur tibi gratia, quia plenter
egisti. No hominibus accipi plerum
tandem, quia tacuisti: a Deo perfectam
mercedem; quia quod iustit, fecisti. A

1742. Infertera arbor non loquitur quidem,
et tamen ex fructu agnoscitur. A

1743 Apes quando ceruicem cellas exiunt.
quando mel conficiunt, et dulci di-
rendunt nectare fauos; non in publico opus
exercent; sed sub uili cotula cura laborant.
et inde postmodum, gratia dulcoris erumpit
in publico B

J. Lourenço Novatiense.

1744 Math. 6. nesciat sinistra tua quid faciat
dextera tua. quid est hoc; nunquid
ergo est homo intra se in uno corpore; ut sit
alter in dextera, alter in sinistra? Valde! idem
homo est qui habet et dextram et sinistram.
et quomodo potest fieri, ut ignoret sinistra
quid faciat dextera? nam et si manus duae
sunt in corpore, dextera laevaeq; sed animus
unus est in homine, qui legit utrumque.
labij in dextera et sinistra. Duplex est pla-
ne homo intra se. Et cum sit unus, divisus
est tamen in dextera et sinistra. Divisus? quomodo?
non animo, sed opere: non meritate, sed
moribus: Habetq; bonum et malum: bonum
in dextera, malum in sinistra. sinistra facit
malum; non illi consentia dextera, id est, si
corpus suum delinquere cogit, non illi assen-
tia anima. quid est in homine dextera? non
nequam anima? quid est sinistra? nonne pro
corpore? nunquid quando bonum geritur
caro ignoscat, aut quando malum facit, caro,
anima resistit? non est ita. quando bonum
aliquid conatur facere dextera, id est, anima:
non illa impediatur sinistra, quae est caro, sed
tanquam dormiente sinistra, festine dextera
furtivo more operari bonum, et expellere
malum de membris, quod dicitur sinistra
B. C. et diversa exempla.

Laurentius Nouarionse

1745. Sulep. 3. hinc aqua & hinc manifestum est, quia nec peccatione deficit in homine, nec fortis, nec remissio deficit unquam

1746. si flamma est dilicti in corpore, fortis est diuinitus in corde. Absinthium membra mimulant, fontem mentis exprimit. S.

1747. Habet index in manu sua stateram, in qua suspendit inter duo pondera; unum meriti, et unum peccati. Preuide, te homo: senti pondus tuum, ante quam venieris ille in sua statera te suspendat. Contidem stateram tuam, et do. tibi ipse statera S.

1748. Contra peccata et crimina; Hec depetere sua armata, obducit scutum fidei, inducat loriam spei, obijciat iustitie hastam intendat orationis arcum, erigat eleemityne trophaum; et confestim non solum cedit per aduersa, sed etiam cadit elisa S. H.

1749. In 14. die diei Domini; uniana-bilib. Peccatore dixi: tu si penitentiam egeris, iam nocte perdit, sed protegit. pag. 344. B.

S. Laurentius Novariense.

1750 Non ideo Deus minatur, ut terreat; sed
rethificatur, ut corrigat, increpat, ut com-
ponat, obviat, ut eripiat; insurgit, non peri-
menti metu, sed miseranti affectu. B

1751 Mingere gladio tuo. Si quis est iste
gladius, ipse dicit: precie tua et pulchri-
tudine tua. Et qua est ista precie, quam vult
animum; et in ea, plena paritudo? qua ve-
est pulchritudo quam lacryma oculorum, et
lacryma ecermofina? et quid deinde? Intende,
inquit, prospere procede et regna. Aperta senten-
tia est. Intende peccator quia peccasti: pro-
spere, quia paritudo: procede et regna, quia
triumpasti. Procede confidenter, quia plorasti
pro peccato; venisti reatum ut pervenire ad
regnum; procede et regna. D

1752 Abluatur Dabid in corde confusio, ut
reformet in se speciem quam crimen
separat. pag 336 C

1753 Dilectum meum contra me est semper
quod ego cognovi. et indignanter ignore
despic. An quod ego inspicio?

1754 Quare tu desperas, quando Deus non
despexit? Conscientiam tuam formidas,
et ad caput indulgentie non festinas? Quis putas

esse fontem qui concepit: aut quid est in eo esse
viam aquae quae te respicit! Prudentia tua,
fons; et vite intellectus tuus aqua est immun-
dorum, habens aspectum cordis, ut videas te
metipsum &

1755 Signum acceperunt Iudaei: quale?
viam in vitam. Signum acceperunt
et Christiani: quale? misericordiam. Ecce signum
in Iudaeis: viam in vitam. In Christianis
viam in vitam. Ibi plaga cordis,
ibi palma pietatis. Ibi delectationis
vigiliae, hic indulgentia regia H

1756 Neque potest in homini imperij habere
aspirantem, habere fastidium: nisi fue-
rit poenitentiae suffragio *Salus pag 337 B*

1757 Dulce fuit vitium cum delectavit
animam: sed fiat tibi nunc duli-
tior poenitentia, quae non solum delectet, ve-
rum etiam nutrit animam &

1758 Homo in culpa pariter oculum ad
gloriam principem; iniquis
rebus lumen videt? ornatus est iniquis, pe-
culum est membratum, utriusque corporis
fenestra gratissima! Nil habet in culpa sequi
terunt; sed in culpa quae videt, ad iniquitas
tibi ipsa, quae convulsit! &

121
I Noueum Nouariense.

1759 Dulce sunt vitia dum in alicui sunt, sed
sunt fortius amara post alicui pag 338. A

1760 Cecidisti per oculum! contaminauit te
aspectus tuus? Abluat te aqua fac. et dicit
illi: Oculum ad te reuertor, tibi impeto! ex te quid
implicasti. Tu me uulnesasti, tu me sana: tu
me pluisti, tu me seueritatem: Abnequid iniqui-
tatis, erige quid elapsisti, corripe quod euertisti,
absolve quod per scandalum obligasti. A

1761 Vidit oculus, concupiscit caro, peccauit
anima. Fleuit uotum oculi? ablu-
ta est caro, ablata est anima. C

1762 Tolle auaritiam et non est discordia:
aufert auaritiam et solus amor reg-
nat: definit auaritia, et uenit ambitio G

1763 Induisti, uisti; si non uolueris
uictis relinquere. qui uult uin-
dere, conatur ut uideat: qui desperat, amittit
uictoriam G

1764
Luc. 9. Eumine. Eum dimi-
sum bonorum meorum de
pauperibus.

1764 Zacharius. Paul. Pusillus corpore,
factus est proclamus opere. Flagi-
tiosus conceptus, felix uero delectatus, no-
natus. D

1765 Amadorea // supergrega est a uita,
nec respexit ad Pharisaeum, sed
recte uinit. Incepit ad fontem, quod ore fructu
et puritudine armata, fl.

Lourenus Bononiense

1766. Cor hunc supra pedes eius misit cum
fletibus pendit. pag 290 A
1767. In forte baptisimi quid aliud est quam
aquam, et brytha, et vestra alba. huius
mulieri, pro aqua fleat, pro chrismate,
unguentum; pro veste capilli. A
1768. Ut vidit compunctam, ram non repu-
lit quasi publicanam aut spreuit im-
portunam: sed recepit dolentem, et amplexi-
tur penitentem. B
1769. Indignus sum, vniuersi sum, nihil ha-
leo in substantiam proster lacrymas,
et hoc satis tibi est. sed ego quid gratia sit, ista
oblatio. non quavis pecuniam, sed exigi pe-
nitentiam: nec libamina tantum queris, quum-
dam lacrymis delictorum C
1770. Huius pretrium penitentia mea, et
ea multa precium in indulgentia tua C
1771. Colorem meum vestri ingemino,
et actionem meam secreti vin-
gularum premo E
1772. Ego fletibus penitentia per hunc
pedes dicit. Tu hunc indulgen-
tia scilicet criminum mea E

S. Severus Bonariense.

1773 Tangis & salvator ego immunda mulier, et exulto pedes tuos: non ut inquiram quid tango, sed ut abhor ab eo quem tango. E

1774 Anima eius sola in macerata // plus est quod tua humanitas, amor eius plura sunt utitur tuum convivium. F

1775 Tu fecisti convivium, et meretricis coronata est. Quare? quia multum dilexit, multum ploravit, multum penituit. Plus valuit apud me flecti meretricis, quam tuo convivio. G

1776 Taliter deus erga homines. Vidit peccantem, amplectitur penitentem pag 341. C

De mundo viciis. Bonariensis. B P P. tom 13 pag

356

1778
1 Cor. I. n. 26

Eusebii. Venire ad religionem, humilia per effectus est: sed non potest vivere in religione, humilia damna: hinc est. B.

1778 Quicumque homo cogito de me ipso die vel nocte, ex una parte habes magnum gaudium, et ex alia parte magnum dolorem. Gaudium habes propter sanctam religionem; dolorem et confusionem, propter meam debilem conversationem. B

1779 Perfecte vivere (sicut sanctus Bernardus ait) est vivere amicaliter, humiliter, honorabiliter; humiliter, quoniam sit

ad te ipsum; amabilius, quantum ad proprium;
honorabilius, quantum ad Deum. &

1780. Duo sine pluribus, faciunt hominem
sanctum, videlicet cognitio, et amor: hoc
est; cognitio veritatis, et amor bonitatis. &

1781. Ad cognitionem Dei qui est veritas, non
potest venire nisi per cognitionem sui
ipsius: nec ad amorem Dei qui est bonitas, po-
test pervenire nisi per amorem proprii sui. &

1782. Ad cognitionem sui ipsius potest veni-
re istis modo: cogita diligenter et fre-
quenter qualis tu es, qualis fuisti, et qualis eris;
primo quantum ad corpus, postea quantum
ad animam. &

1783. Spem, saepe fuisse conceptam; Oram,
modo per dolorem minimum, modo per
amorem inordinatum, modo per vanam gloriam,
modo per iniquitatem vel intemperantiam!
modo vexoribus amore, modo claudis falsa spe;
ex alia parte quod tu es tam mutabilis, quia illud
quod vis habere, non vis esse: et saepe et languere
propter spem, et cruciari saepe si illa non ha-
beat, et postquam habueris illa ad tuam vo-
luntatem, tunc es de eisdem multipliciter
angustatus et fatis affectus. &

1784. Quando non eras, tunc te de nihilo cre-
avit; et quando fueris, tunc te quod fuit; quan-

J. Bernard: Adhuc Cantuar.

fructu peccatorum tunc te inuenit; quando fructus in peccatis
fructu bonorum, tunc te redemit; quando fructus bonorum
natus, tunc te saluauit; et quando fructus in peccatis
natus, tunc te baptizauit. pag 357 B. En 2^a par
ra de beneficijs Dei
1785

1785 Pro Deus omnipotens & : quando uide
mus quod tam parua creatura possunt
nobis nocere; tunc cogitamus de nostra fragilitate,
et humilitate humiliati. pag 358 A.

1786 si nescias omne quod scribitur, intelligere
debes omne bonum quod a sapientibus
tibi dicitur, et libenter audire. C

1787 Superbia, est amor propria excellentia,
de qua nascuntur ista septem uicia: Pro-
bedientia erga Deum, uel superiorem, hoc est dimitt-
tere illud quod est preceptum, et facere quod est
prohibitum. Secunda species, est iactantia; quando
homo se iactat et superbit de bono quod habet ex
alio, uel de malo quod habet a se ipso. Tertia species
est suppositio; quando homo facit se habere bona
qua non habet, uel aliorum mala qua habet. Quarta
species est deprectus alterius, quando homo mi-
nuit bonum alterius, ut ipse melior apparere
possit. Quinta species est arrogancia, quando
homo facit comparationem inter malum suo
proprium et malum alienum, ut sua minus pessent
apparere. Sexta species est impudentia, sive
in uoce audia, quando homo non habet horum
pudorem de malis a se ipsis. Septima species

S. J. Demond. Philosoph. Cont.

est glatio, quando homo gaudet de malo pro-
prio. S. et etiam de alij vicij. S.

1789 Superbia, auferit ab homine humilitatem,
Invidia, suum proximum; Prolep-
sion, Audacia, ipsum tormentat; Avaritia, pra-
cipitat; Gula, Deipit; et Luxuria, in nihilum
manu peritatem eum perit. S.

1790 Duo sunt qua impediunt hominem
benefacere; videlicet prosperitas et
aduersitas istius mundi. (prosperitas enim se-
cipit per blanditiam, aduersitas per duritiam)
ideo despicere se debet prosperitate istius se-
culi, despiciorij. et fortiter se debet sustinere
eius aduersitates, ne per eas mutetur pag 359
B.

1791 Si aliquis velit benefacere, oportet
illum in se habere scientiam,
potentiam, et voluntatem: hoc est, ut scia-
t benefacere, possit, et velit benefacere pag 360
B.

1792 Quiunque voluerit benefacere, primo
oportet quod sciat eligere bonum a malo,
et de duobus bonis melius 361 B.

1793 plus valet, absque comparatione, illud
quod est, quam illud quod habet. Ca-
eris te ipsum; plus scis quam scire, solum
stupidum C.

1794

Bernardi. Beati
pauperis spiritus si
pauperis nihil habent
in terra, nec divites
aliquid habent in caelis.
Igitur divites (nisi sint
ibi aliquid habere)
oportet illos hic a pau-
peribus mereri.

1794 Aliqui habent divitias, et illos amant:
curiosissimi sunt animi, cupidi rerum mundi;
aliqui sunt qui divitias non habent, et illos amant,
ut que eis contemnerent habere: curiosissimi sunt, miseri
et mendicis rerum mundi, et isti sunt ita divitibus
ut alij; et magis in voluntate. E

1795 Quod nos debemus habere in admiratione,
scilicet perfectum amorem erga illum
quem oramus, verum spem habendam omnia quae
petimus, et hanc credulitatem in illo in quo cre-
dimus, et veram humilitatem, quia te nobis
metipsum nullum bonum habemus pag. 362
B. E. sup. pat. post.

1796 Pal. 46. Solus Dei nostro pallio agi-
enter sapienter cantare, est quod
homo dicit ore, prudenter cogitare. Nam si
vini copiam sit in choro, labia tua in palatio,
et cor durum in foro, miserrime! et divitibus
est in te ipse, ne audiaris a Deo.

Iusti Abbatis Cantuar. serm.
in sapient. certici. BPP. tom 94
cap. 1

1797
Pal. 68.

(reg. tom 24 in genes)

1797 Non ignoro non omnibus vestris pla-
curam esse testimoniam dolentis,
an zelum arguentis, quia vestrorum odium ponit,
sed, ut ait Brigenes, non possum livid fieri

quem lapsam, videtur plerumque esse ut sancta-
ta persisteat, quam veritas retinuerit.

1798 Medicus in sectione vulneris non alien-
dit quod de quibus temere velut, sed quid
curando vulneri necessarium sit. H.

1799 Non est nobis in cognitum duas res
esse, quae negligere non debemus.

Famam et conscientiam; conscientiam
mihi, famam proximis; consequentiam ad
meritum, famam ad exemplum. In conscientiam
in intentione; famam in operibus. H.

1800 Conscientia soli Deus patet, quia ipse
solum novit corda. Alio non hominum,
opera vero patent hominibus bonis et malis. H.

1801 Mala opera nostra tam mala et sine
specie caritatis esse debent, ut etiam
is qui ex adverso est obmutescat nihil
habens mali dicere de nobis. Greg. 2. A.

1801
2 Corin. 1. Math. 5

1802 Conscientia nostra quantum ad con-
scientiam istam ponenda est in solis,
ut etiam in terra quantum ad opera obmu-
tescere faciamus impiorum hominum ignoran-
tiam. A.

1803 Propter istas operationes nostras actives,
quae vident boni et mali, alii sicut
odori vitali in vitam, alii odori mortis in mortem,
et alii quidem reverentiam nobis exhibent tam-

Justi Alberti

quam contemptoribus mundi: alij vero detrahunt
tamquam propehoribus mundi, illi placeamus
ut religio: istis displicemus, et simulatores re-
ligionis. A

1804 Patres nostri, ut temporales honores fugerent,
indis contenti ad abortiva migraverunt,
non amovere videmus honores. B

1805 Tubera sua non vident, alienas ver-
ruas ex horrent: adde talpa, ad a-
lynes. Quibus dici potest, illud satyricum
Cuncta perindeas oculis mala ligas
invenis
tuis in amicorum vitis tam ceteris alucum?
Saty. 3. lib. C

1806 Non magnopere curemus, a quibus
aut quo corde praememorata dicantur,
sed an vera sint et correctione digna
consideremus. D

1807 Quis ex nobis est, qui honorem obla-
tum sponte abiecit? E

1808 Quomodo potest pati persecutionem
pro amore iustitiae, quem oportet
superbiae miserabiliter abdicare potesta-
tibus mundanis? H

1809 Quomodo corriget errata clericorum:
quorum ut extorquent numerum,
pallor iustitiae? H

- 1310 Olim erant meliora tempora quam
modi sunt quia tunc in reme-
batur adhuc alia religio instituta et un-
centia. Nunc refrigerente charitate adeo
malicia crevit, ut vix alicubi tuam esse
liceat sanctitatem. H
- 1311 Date mihi unum de monachis in
sacerdotium promotis qui per occa-
sionem pontificatus non tulerit dispen-
sam sollicitudinis? pag. 3 A
- 1312 Prohi Astorienses, divitias fugerunt,
nos quaerimus, pauperem quae-
runt, nos fugimus. Certe pauperem etiam
a gentilibus minus deorum appellata
est, et dicta sibi opes irritamenta malo-
rum. B
- 1313 Qui volunt divites fieri perdam sta-
nitatem sine qua nemo rationem
utent saluatur. B
- 1314 Qui sibi pudorem vel honorem desidero,
honestati servit, non dum cogit esse monachus. B
- 1315 Habentes beatitudinem amplam, a ter-
na beatitudine divi nobis aditum claudimus. B
- 1316 In tentationibus, inquit non indignitibus
C

1316
Luc 23.

Jurati Abbatis

- 1817 Fratribus aggregare, dignitates ambi-
re, negotiationes exercere, urbana
fona frequentare sine proavacatione nostri
vidimus non fecimus. C
- 1818 His patet indivisi quia retinimus
quod reliquimus immo ea usurpamus
in habitu monachi quod nunquam habere
potuimus in seculari. D
- 1819 Mundum quoque a visus facie
faciem nostram quasi per contemp-
tum averberamus iam gloriæ a tergo fortibus
amplexamur. J
- 1820 Leviter cum laicis scandalizantur in nobis
et detrahunt nobis dicentes. Apud mo-
nasterium conscientis ad omnia omnia quod libet
licet, quod licet possunt, quod possunt faciunt. J
- 1821 Hic est qui faciat est et qui dicit. F
- 1822 Altum et gloriosum iter quod singu-
lari pre ceteris vobis et habitum
ingressi sumus, singulari pre ceteris habitus
teneamus, non sedentes retro, nec declinan-
tes ad dexteram vel sinistram. Petro
redit, qui vitam monachi cum habitu deserit
Ad dexteram declinat, qui habitu retento sine
directione bonum facit. Ad sinistram declinat,
qui habitu retento aperte malum facit. F

#2 Salomus Episcopus Viniensis fol. 1

#2 Maximus Episcopus Taurinensis
fol. 6 v°.

#2 Petrus Blesensis fol. 21.

#2 Gregorius Thaumaturgus Episcopus
Nepesinensis fol. 91 v°.

#2 Eudius Episcopus Taurinensis fol.
96 v°

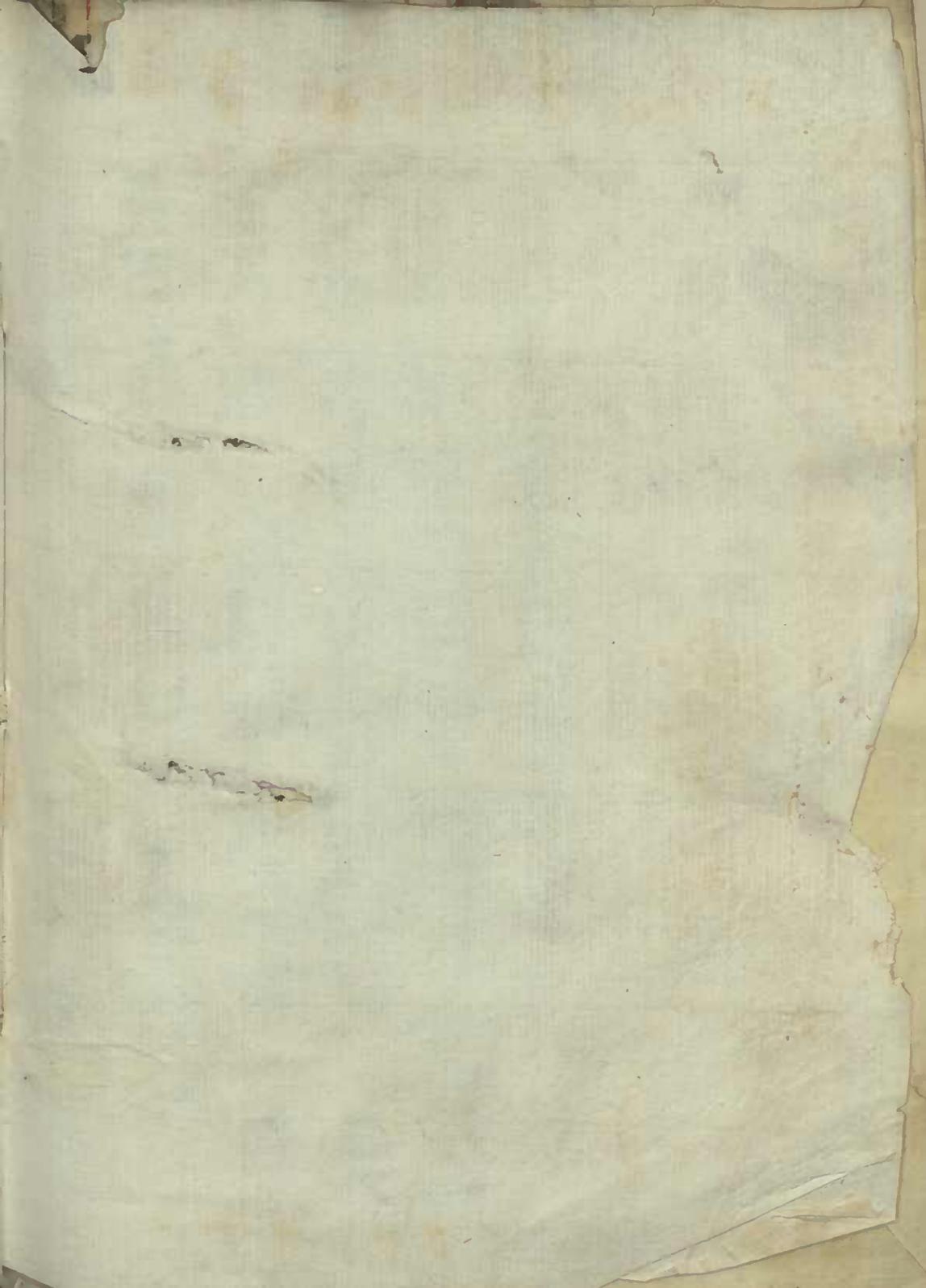
#2 Laurentius Novanensis fol. 130 v°

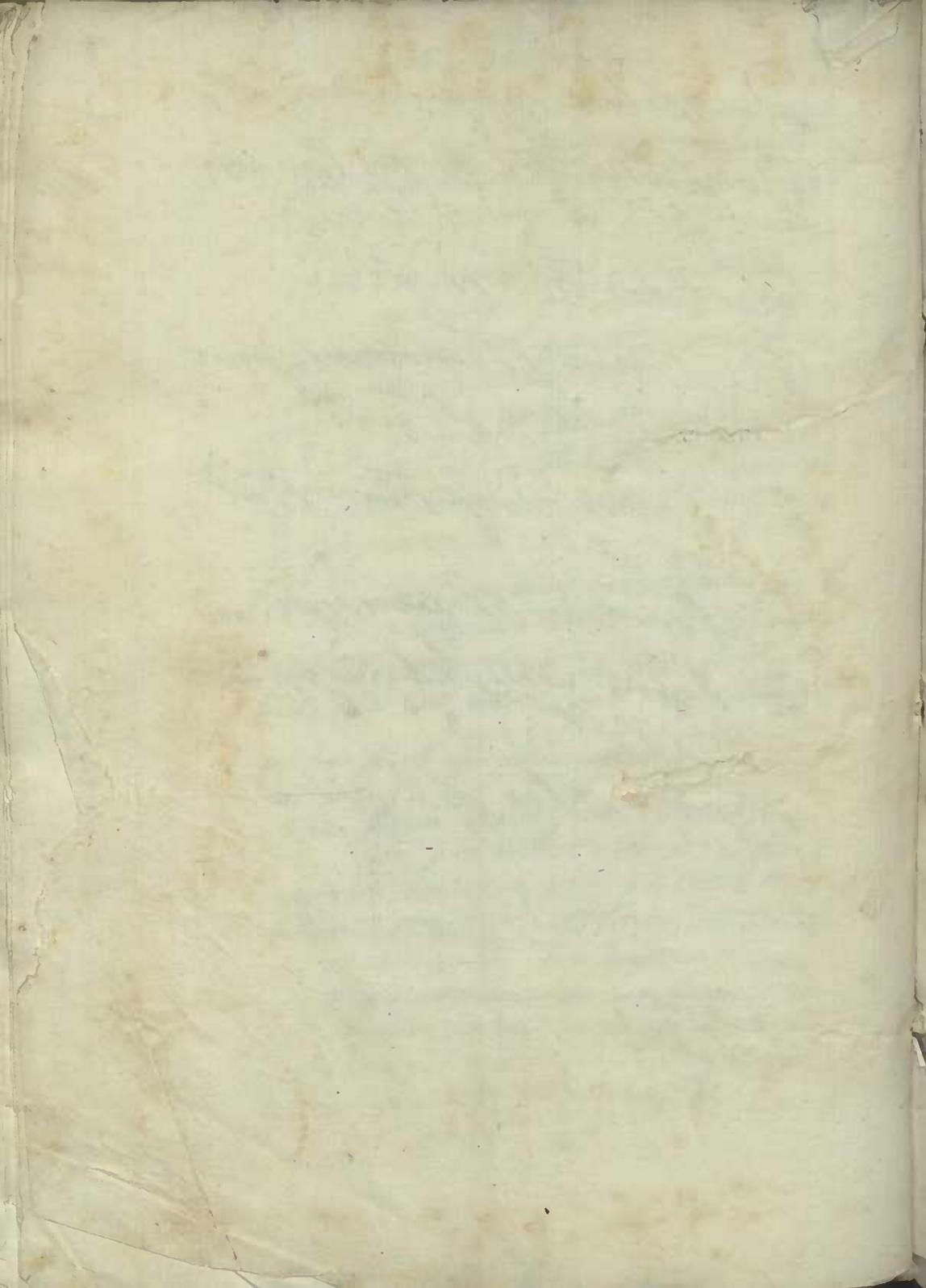
#2 Edmundus Archiepiscopus Cantuariensis
fol. 135 v°

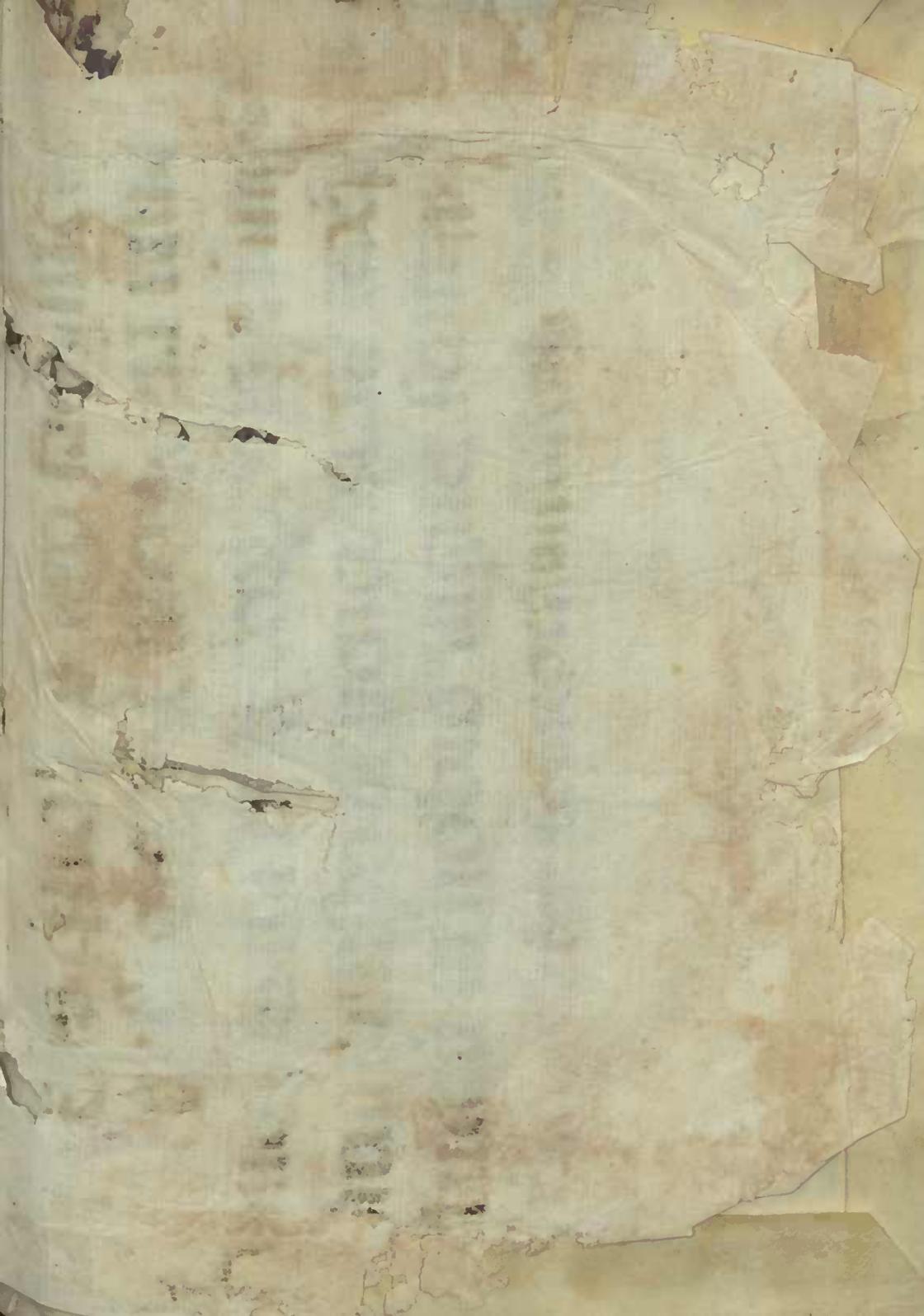
Justus Abbas fol. 137 v°.

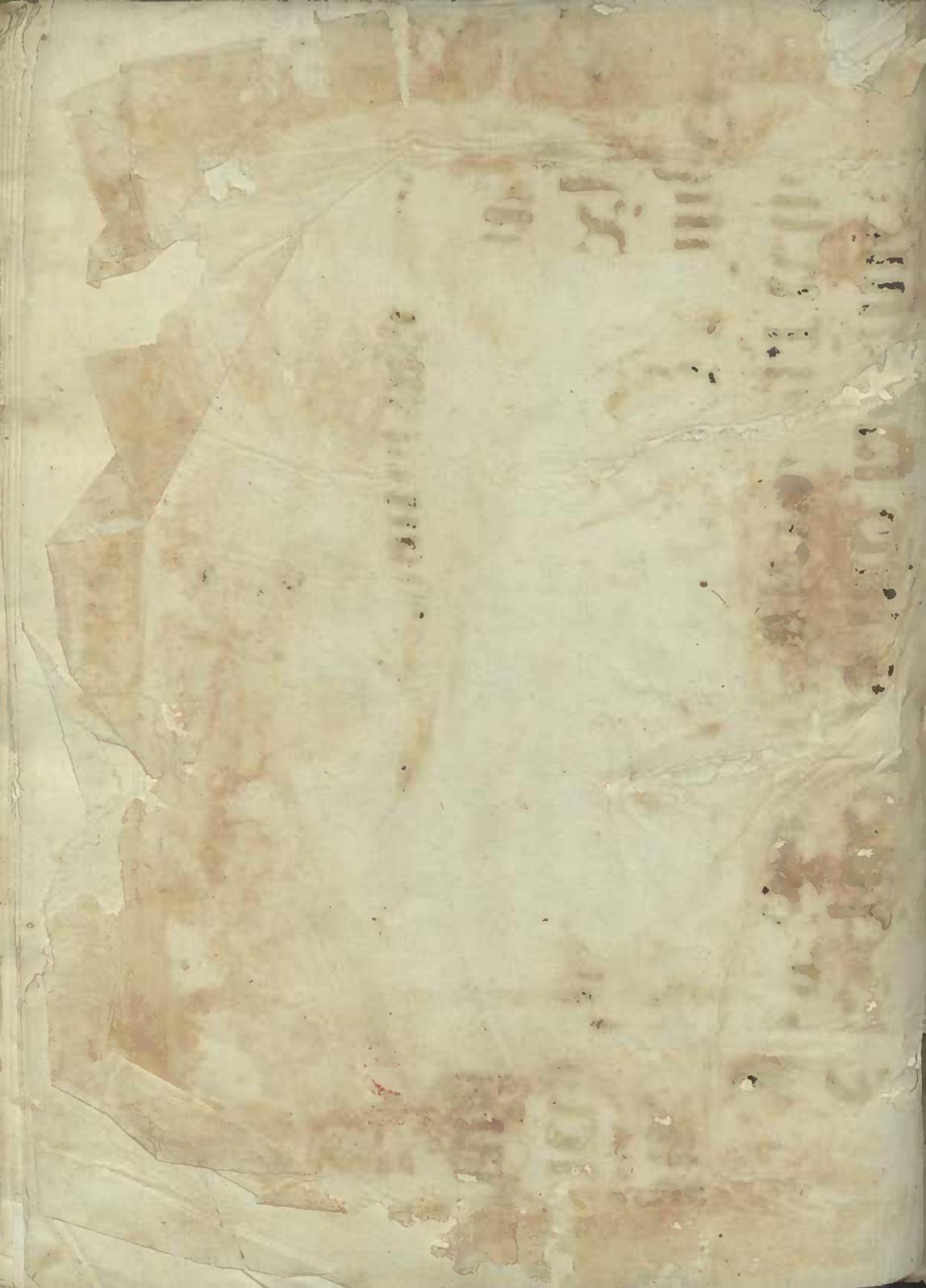

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Quis dicitur sub faciem
salutis et memoria relic
tione ista in corpore et sanguine
sua misteria veniant: ut recip
tuctu in nobis iugiter sentiam

Antiphona. Concorde faciam melle me

Dei

ce lo pectata vis alle mya

Volunt. **Et** i nquis c n